

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Anul XXVII — nr. 7713

Joi 7 august 1969

12 pagini 30 bani

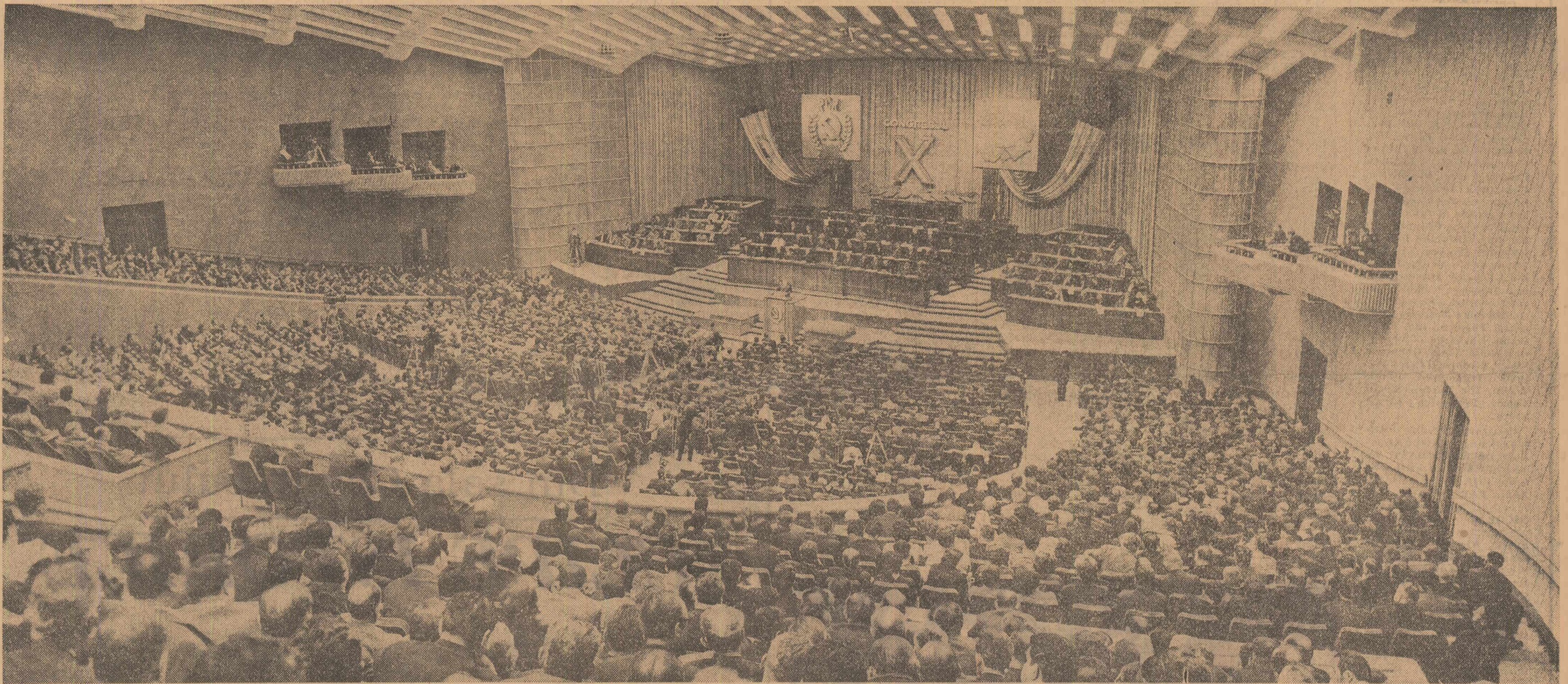
Raportul C. C. al P. C. R.

prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu
cu privire la activitatea P. C. R. în perioada dintre
Congresul al IX-lea și Congresul al X-lea
și sarcinile de viitor ale partidului

În paginile 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 9

**Sub semnul deplinei încrederi a întregului popor în politica partidului,
într-o atmosferă de puternică însuflețire, ieri a avut loc**

DESCHIDEREA CONGRESULUI AL X-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Cuvîntul de deschidere rostit de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

București, 6 august 1969.
În marea sală a Palatului
Republicii Socialiste Ro-
mânia s-au deschis lucră-
rile celui de-al X-lea Con-
gres al Partidului Comu-
nist Român.

Fundalul sălii este domi-
nat de Stema Partidului
Comunist Român și o efi-
gie ce înfățișează pe Marx,
Engels și Lenin, încadrate
de drapelul partidului și
statutul. Cu litere mari, se
afă înscris: **Congresul X.**

Eveniment de o excepțio-
nală însemnătate, cu pro-
funde și multiple semnifi-
cații în viața politică, eco-
nomică și socială a țării,
Congresul prilejuiește un
bilanț rodnic, însuflețitor
al realizării hotărîrilor
Congresului al IX-lea, al
înfăptuirilor obținute de
poporul român, sub con-
ducerea partidului, în ope-
ra de edificare a orînduirii
socialiste. Totodată, Con-
gresul — cel mai înalt for
al partidului — spre care
se îndreaptă în aceste zile
gîndurile pline de în-
credere ale tuturor oame-
nilor muncii din patria no-
astră, va dezbate documente
de vitală importanță, pro-
gramul dezvoltării multila-
terale a României socia-
liste pentru anii 1971—1975
și în perspectivă pînă în
anul 1980. În marea sală a
Congresului sînt prezenți
delegații aleși în conferin-
țele extraordinare județene
de partid și invitați desem-
nați în adunările deschise
ale organizațiilor de par-
tid, comunisti care prin
munca lor închinată înfăp-
tuirii politicii partidului se
afă în fruntea activității
creatoare pentru nobila

cauză a edificării socialis-
te a patriei.

La Congres sînt prezente
delegații reprezentînd 66 de
partide comuniste și muncito-
rești, socialiste, demo-
cratice, antiimperialiste din
întreaga lume.

Ora 9. Conducătorii parti-
dului sosesec în sala de se-
dințe împreună cu șefii de-
legațiilor de peste hotare.
Asistența îi întâmpină cu
vii aplauze.

Tovarășul Nicolae
Ceaușescu urcă la tribună.
Delegații și invitații salută
cu puternice aplauze și u-
rale pe secretarul general
al C.C. al P.C.R., care de-
clară deschis Congresul al
X-lea al P.C.R.

Tovarășul Nicolae
Ceaușescu rostește apoi cu-
vîntul de deschidere a lu-
crărilor.

Delegații aleg apoi prin
vot deschis prezidiul Con-
gresului din care fac
parte tovarășii: **NICOLAE
CEAUȘESCU**, președinte al
Prezidiului, **Gheorghe A-
postol**, **Constantin Băbă-
lău**, **Maxim Berghianu**,
Chivu Stoica, **Constantin
Daicoviciu**, **Florian Dăna-
lache**, **Constantin Dăscăles-
cu**, **Miu Dobrescu**, **Tamara
Dobrin**, **Constantin Drăgan**,
Aurel Duca, **Eduard Eisen-
burger**, **Janos Fazekas**, **Su-
zana Gădea**, **Tiberiu Grecu**,
Ion Iliescu, **Petre Ionescu**,
Ion Ioniță, **Carol Kiraly**,
Petre Lupu, **Ion Gheorghe
Maurer**, **Manea Mănescu**,
Nicolae Mărculescu, **Ileana
Mihăilescu**, **Florența Mun-
teanu**, **Miron Nico-
lescu**, **Paul Niculescu-Mizil**,
Gheorghe Pană, **Istvan
Peterfi**, **Constantin Pirvu-
lescu**, **Dumitru Popa**,

Gheorghe Rădulescu, **Leone
Răutu**, **Constantin Savu**,
Alexandru Sencovici, **Zaha-
ria Stancu**, **Gheorghe Stoi-
ca**, **Mihail Telescu**, **Virgil
Trofin**, **Dumitru Tudose**,
Ion Ursu, **Ilie Verdeț**, **Va-
sile Vilcu**, **Ștefan Voitec**,
Richard Winter, **Maria Zi-
daru**.

Cei aleși iau loc în pre-
zidiu. Alături de prezidiu,
în stînga și dreapta se afă
conducătorii delegațiilor de
peste hotare participante la
lucrările Congresului.

Tovarășul Nicolae
Ceaușescu a mulțumit în
numele prezidiului pentru
încrederea ce i s-a acor-
dat de a conduce lucrările
Congresului și pentru al-
gerea sa ca președinte al
prezidiului celui de-al
X-lea Congres.

Lucrările primei sedințe
a Congresului sînt conduse
de tovarășul **Ion Gheorghe
Maurer**.

Congresul a ales apoi,
prin vot deschis, Comisia
de validare și Secretariatul.
Din **COMISIA DE VALI-
DARE** fac parte tovarășii:
Anton Breitenhofer, **Con-
stanța Ciuntu**, **Ion Coman**,
Teodor Coman, **Petre Dă-
nică**, **Zoltan Debrezenci**,
Grigore Dobre, **Simion Do-
brovici**, **Ion Drăghici**, **Aldea
Militaru**, **Gheorghe Năstase**,
Gheorghe Necula, **Nicolae
Tăbircă**, **Gheorghe Tănase**,
Gheorghe Vasilichi.

**SECRETARIATUL CON-
GRESULUI** este compus din
tovarășii: **Dumitru Popes-
cu**, **Gheorghe Călin**, **Ion
Circei**, **Ludovic Fazekas**,
Vasile Potop, **Ilie Rădu-
lescu**, **Constantin Sandu**,
Ion Sirbu, **Laurean Tulai**.

(Continuare în pag. a 2-a)

Dragi tovarăși,

Din însărcinarea Comitetu-
lui Central declar deschis
Congresul al X-lea al Parti-
dului Comunist Român (Apla-
uze).

Adresez un salut comunist
fierbinte delegaților aleși de
conferințele județene de partid,
precum și invitaților prezenți
în această sală (Aplauze).

La lucrările Congresului
nostru participă 1915 delegați
și 1446 invitați veniți din
toate colțurile țării, muncito-
ri, țărani, intelectuali, activi-
ști de partid și de stat, tî-
neri și vîrstnici, români, ma-
ghiar, german, sîrbi și de
alte naționalități, veterani ai
mișcării noastre muncitorești,
reprezentînd toate organiza-
țiile județene de partid și or-
ganizația de partid a Capitalei.

Începînd Congresul al X-lea
în atenția generală a națiunii.
Lucrările sale sînt urmări-
te cu profundă încredere de toți
oamenii muncii. Cred că sînt
în aserimentul tuturor dele-
gațiilor, asigurînd partidul, în-
tregul popor, că vom face to-
tul pentru ca hotărîrile ce vor
fi adoptate să corespundă ei
mai bine năzuințelor națiunii
noastre socialiste, necesității
dezvoltării continue a țării pe
calea socialismului și comu-
nismului (Aplauze).

Fără îndoială că hotărîrile
Congresului vor face să spo-
rească și mai mult aportul po-
pului nostru la cauza socia-
lismului și păcii în întreaga
lume (Aplauze).

La Congresul nostru parti-
cipă delegați a 66 de partide
comuniste și muncitorești, so-
cialiste, democratice, antiim-
perialiste de pe toate conti-
nentele. În numele comuniști-
lor români, a tuturor oame-
nilor muncii din țara noastră
adresez un cald salut tuturor
oaspeților de peste hotare:

— delegației Partidului Co-
munist al Uniunii Sovietice,
condusă de tovarășul **K.F. Ka-
tușev**, secretar al Comitetului
Central al Partidului Comu-
nist al Uniunii Sovietice
(Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist din Spania condusă de
tovarășul **Dolores Ibarruri**,
președintele partidului (Apla-
uze);

— delegației Partidului ce-
lor ce muncesc din Vietnam,
condusă de tovarășul **Nguyen
Van Kinh**, membru al Comite-
tului Central al Partidului
celor ce muncesc din Viet-
nam (Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist Italian, condusă de
tovarășul **Giancarlo Pajetta**,
membru al Biroului Politic și
al Direcțiunii Comitetului
Central al partidului (Apla-
uze);

— delegației Uniunii Comu-
niștilor din Iugoslavia, con-
dusă de tovarășul **Mialko To-
dorovici**, membru al Biroului
Executiv al Prezidiului Uni-
unii Comunistilor din Iugo-
slavia (Aplauze);

— delegației Partidului Eli-
berării și Socialismului din
Maroc, condusă de tovarășul

Ali Yata, secretar general al
partidului (Aplauze);

— delegației Partidului Muncito-
reșesc Unit Polonez, condusă
de tovarășul **Jozef Tejchma**,
membru al Biroului Politic, se-
cretar al Comitetului Central
al Partidului Muncito-
reșesc Unit Polonez (Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist Francez, condusă de
tovarășul **André Vienguet**,
membru supleant al Biroului
Politice, secretar al Comite-
tului Central al partidului (Apla-
uze);

— delegației Partidului
Muncito-
reșesc Socialist Ungar,
condusă de tovarășul **Arpad
Pallai**, secretar al Comitetului
Central al Partidului Muncito-
reșesc Socialist Ungar (Apla-
uze);

— delegației Partidului Co-
munist din Finlanda, condusă
de tovarășul **Erkki Salomaa**, vi-
cepreședinte al partidului (Apla-
uze);

— delegației Partidului Co-
munist Bulgar, condusă de to-
varășul **Venelin Kotev**, se-
cretar al Comitetului Central al
Partidului Comunist Bulgar
(Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist din Japonia, condusă
de tovarășul **Korehito Kura-
hara**, membru al Prezidiului
C.C. al partidului (Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist din Cehoslovacia, con-
dusă de tovarășul **Josef Kem-
pny**, secretar al Comitetului
Central al partidului (Apla-
uze);

— reprezentantului Partidu-

lui Comunist din Chile, tovară-
șul **Mario Zamorano**, membru
al Comitetului Central al Uni-
unii Socialiste Arabe (Apla-
uze);

— delegației Partidului So-
cialist Unit din Germania,
condusă de tovarășul **Kurt
Tiedke**, membru al Comite-
tului Central al partidului (Apla-
uze);

— delegației Partidului Co-
munist din Marea Britanie,
condusă de tovarășul **Frank
Stanley**, membru al Comite-
tului Executiv Național al
partidului (Aplauze);

— delegației Partidu-
lui Popular Revoluționar Mon-
gol, condusă de tovarășul **Bad-
amin Lhamsuren**, membru
supleant al Biroului Politice,
secretar al Comitetului Central
al P.P.R.M. (Aplauze);

— delegației Partidu-
lui Muncii din Guatemala,
condusă de tovarășul **Humber-
to Lopez**, membru al Direcți-
unii Comitetului Central al
Partidului (Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist din India (Marxist),
condusă de tovarășul **P. Sun-
darayya**, secretar general al
C.C. al P.C.I. (M) (Aplauze);

— reprezentantului Partidu-
lui Comunist din Belgia, tova-
rășul **Louis Van Geyt**, membru
al Biroului Politice al partidu-
lui (Aplauze);

— delegației Partidului Co-
munist din Australia condusă
de tovarășul **Claude Jones**, vi-
cepreședinte al P.C. din Aus-
tralia (Aplauze);

— delegației Uniunii Socia-
liste Arabe din Republica Ara-

bă Unită, condusă de tovarășul
Mohamed Al-Zayat, membru
al Comitetului Central al Uni-
unii Socialiste Arabe (Apla-
uze);

— reprezentantului Partidu-
lui Muncii din Elveția, tova-
rășul **Henry Trub**, membru al
Biroului Politice al partidului
(Aplauze);

— reprezentantului Partidu-
lui Comunist Sudanese, tova-
rășul **Moawia Ibrahim Surii**, se-
cretar pentru problemele ex-
terne al Comitetului Central
al partidului (Aplauze);

— reprezentantului Partidu-
lui Comunist din Japonia, **Ma-
sashi Ishihashi**, membru al
Comitetului Executiv, director
al Biroului Internațional al
partidului (Aplauze);

— delegației Mișcării Popu-
lare pentru Eliberarea Angolei,
condusă de tovarășul **Agostinho
Neto**, președintele
Mișcării Populare pentru Eli-
berarea Angolei, (Aplauze);

— delegației Partidului de
Stînga-comunist din Suedia,
condusă de tovarășul **Tore
Forsberg**, membru al Biroului
Politice al partidului, (Apla-
uze);

— delegației Partidului Co-
munist Mexican, condusă de
tovarășul **Jose Encarnacion**

(Continuare în pag. a 2-a)

DESCHIDEREA CONGRESULUI AL X-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Cuvîntul de deschidere rostit de tovarăşul Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. 1)

Perez, membru al Prezidiului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului African al Independentei din Guinea-Bissau şi Insulele Capului Verde, tovarăşul Amilcar Cabral, secretar general al Partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Norvegia, tovarăşul Martin Gunnar Knutsen, membru suplent al Prezidiului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Réunion, condusă de Paul Verges, secretar general al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Socialist Italian al Unităţii Proletare, condusă de tovarăşul Vincenzo Ansaneli, membru al Direcţiunii, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Danemarca, condusă de tovarăşul Ib Nørhnd, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Venezuela, condusă de tovarăşul Rafael Jose Cortes, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist Irakian, tovarăşul Rashad Amjed, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist German, condusă de tovarăşul Ludwig Müller, membru al Prezidiului Partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist Sirian, tovarăşul Ahmed Fadel, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Chile, tovarăşul Maria Melo, membru al Comisiei Politice a partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Germania, tovarăşul Albert Buchmann, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Arianza Populară din Islanda, condusă de tovarăşul Ragnar Arnalds, preşedintele partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist Libanez, condusă de tovarăşul Khalil Debs, membru suplent al Biroului Politic al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

— reprezentantului Partidului Comunist din Turcia, tovarăşul Halil Ozgur, şeful secţiei de Propagandă a Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

— reprezentantului Partidului Comunist din Turcia, tovarăşul Halil Ozgur, şeful secţiei de Propagandă a Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

— reprezentantului Partidului Comunist din Turcia, tovarăşul Halil Ozgur, şeful secţiei de Propagandă a Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

Din sala Congresului

CLIPLE ISTORICE

Atmosfera de sărbătoarească solemnitate însoţea Capitala în această zi de august, ziua deschiderii celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român. Asem de deplin conştienţa că trăim un moment care va avea o rezonanţă profundă în viaţa şi în istoria poporului nostru, un moment care va înfruntă puternic destinul României socialiste. Trăim cu toţii într-o atmosferă de fierbinte entuziasm, clipa când s-a deschis cel de-al X-lea Congres. Se află aici în Sala Palatului, delegaţii organizaţiilor de partid din toate judeţele ţării, oameni ai muncii de felurite profesii, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, fiii cei mai distinşi ai acestui popor, alături de o largă reprezentanţă a intelectualităţii noastre. Delegaţii şi invitaţii la Congres întâmpină cu căldură, cu un simţământ de prietenie frăţească pe soli partidelor comuniste, muncitoreşti, democratice, exprimând astfel sentimentele internaţionaliste ale partidului şi poporului nostru.

Această cea dintâi zi a lucrărilor a fost dominată de Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al IX-lea şi Congresul al X-lea, prezentat de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Document de însemnătate teoretică şi practică fundamentală, în cuprinsul căruia se face un amplu bilanş al realizărilor strălucite dobândite de către poporul nostru sub conducerea înţeleaptă a partidului, şi se dă o lumină nouă asupra direcţiilor de realizare a marelui nostru proiect social. Raportul a produs asupra delegaţilor şi invitaţilor o profundă impresie.

Am stat de vorbă cu numeroşi participanţi la Congres care au fost să nu împărtăşească gândurile, simţămintele lor.

Tovarăşul Mihai Cruceanu, vechi militant al mişcării muncitoreşti din ţara noastră, are aproape 82 de ani. „Simţământul nostru, al tuturor — ne spune el — este că Raportul prezentat de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dat un răspuns magistral la toate problemele privind principiile politice interne şi externe, promovate de Partidul Comunist Român, de România socialistă. Particip din 1919 la mişcarea muncitorească. În 1921, când a avut loc Congresul I al Partidului Comunist Român, care a consfinţit înfiinţarea partidului m-am numărat printre delegaţi. În anii grei ai ilegalităţii, ca şi mai târziu, în perioada construcţiei socialiste, am fost printre cei care au luat parte la acţiunile de luptă ale comunistilor. Partidul nostru a pus întotdeauna în centrul activităţii sale marile obiective ce au animat poporul român. Raportul pe care l-am ascultat astăzi îmi întăreşte credinţa că muncitorii, ţărani, intelectuali din această ţară nu puteau să aibă un interpret şi un exponent mai fidel decât Partidul Comunist Român. Partid eroic, partid pătruns de sentimentul răspunderii faţă de soarta patriei, preocupat de întărirea continuă a unităţii şi colaborare cu ţările socialiste, cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti, cu mişcarea democratică şi antiliberălistă din întreaga lume.

Din părţile Bihorului a venit ca delegat al comunistilor, Eroul muncii socialiste, Teodor Maghiar, preşedintele cooperativei agricole din Mădăras. „Am ascultat cu emoţie cuvîntul rostit de la înalta tribună a Congresului de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Încrederea exprimată de partid că toţi cei care activează în agricultura patriei noastre nu îşi vor preocupă eforturile pentru a face să sporească contribuţia acestei ramuri la creşterea potenţialului economic al patriei, la satisfacerea multor nevoi ale societăţii, îl mersul înainte al construcţiei socialiste, îl vom răspunde prin munca noastră neobosită îndreptată în direcţia sporirii producţiei agricole, păstrării şi dezvoltării pământului, a belugului holderilor. Raportul prezentat de tovarăşul Ion Gheorghe Maurer care înfăţişează direcţiile Congresului al X-lea al P.C.R. privind planul cin-

— reprezentantului Partidului Comunist din Turcia, tovarăşul Halil Ozgur, şeful secţiei de Propagandă a Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

— reprezentantului Partidului Comunist din Turcia, tovarăşul Halil Ozgur, şeful secţiei de Propagandă a Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

— reprezentantului Partidului Comunist din Turcia, tovarăşul Halil Ozgur, şeful secţiei de Propagandă a Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Comunist din Honduras, tovarăşul E. Escalante, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Uniunii Democrate Somaleze, tovarăşul Yussuf Osman Samantar, secretar al Comitetului Central al Uniunii Democrate Somaleze, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Poporului din Panama, tovarăşul Luther Thomas, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Afro-Shiraj din Zanzibar-Tanzania, tovarăşul Muhamed Dosi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Mauritius, condusă de tovarăşul Efrain Alvarez, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din San Marino, condusă de tovarăşul Giuseppe Renzi, membru al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— reprezentantului Partidului Socialist din Nicaragua, tovarăşul Juan Jose Rodriguez, membru al Comisiei Politice şi al Secretariatului Executiv al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Tuduh (Popular) din Iran, condusă de tovarăşul Iraj Eskandari, membru al Biroului Executiv, secretar al Comitetului Central al partidului, (Aplauze);
— delegaţiei Partidului Comunist din Columbia, tovarăşul Julio Posada, membru al Comitetului Executiv al

(Urmare din pag. 1) unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea P.C.R. în perioada dintre Congresul al IX-lea şi Congresul al X-lea al P.C.R. şi sarcinile de viitor ale partidului.
Raportor tovarăşul Nicolae Ceauşescu.
2. Directivele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român privind planul cincinal pe anii 1971—1975 şi liniile directoare ale dezvoltării economiei naţionale pe perioada 1976—1980.
Raportor tovarăşul Ion Gheorghe Maurer.
3. Raportul Comisiei Centrale de revizie.
Raportor tovarăşul Constantin Pirvulescu.
4. Modificările ce se propun a fi aduse Statutului Partidului Comunist Român.
Raportor tovarăşul Virgil Trofin.
5. Alegerea Comitetului Central al Partidului Comunist Român şi a Comisiei Centrale de Revizie.

Congresul a ales apoi prin vot deschis comisia de redactare a proiectelor de hotărâri şi rezoluţii, comisia pentru pregătirea propunerilor de candidaţi în vederea alegerii organelor superioare ale partidului şi comisia de apeluri.

Din COMISIA DE REDACTARE A PROIECTELOR DE HOTĂRÎRI ŞI REZOLUŢII ALE CONGRESULUI fac parte tovarăşii: NICOLAE CEAUŞESCU, preşedinte al comisiei, Nicolae Agachi, Gheorghe Apostol, Iosif Banc, Floarea Barbu, Vasile Belizna, Maxim Berghianu, Ştefan Birlea, Ion Brad, Ştefan Stoica, Miron Constantinescu, Adalbert Crişan, Maria Diaconescu, Constantin Drăgoescu, Zoe Dumitrescu-Buzulescu, Janos Fazekas, Suzana Galpal, Gheorghe Ghinea, Teodor Haş, Gheorghe Ion, Alexandru Ionescu, George Macovescu, Vasile Marin, Ion Gheorghe Maurer, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Ştefan Pasca, Dumitru Petrescu, Dumitru Popescu, Ion Polocanu, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs, Nicolae Teodorescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Ştefan Voicu, Friederich Ewald Zweir.

Din COMISIA DE APELURI fac parte tovarăşii: Dumitru Coliu, Virgil Bolesan, Simion Burhic, Andrei Cervencovici, Ioan Gluvacov, Nicolae Gulă, Ioan Ichim, Dumitru Ivanovici, Ion Medrea.

Tovarăşul Ion Gheorghe Maurer a arătat apoi că în legătură cu desfăşurarea Congresului, Comitetul Central propune ca lucrările să aibă loc atât în sesiune plenară cât şi în cadrul unor secţiuni pe domenii şi ramuri de activitate.

Aceasta va da posibilitatea ca un număr mai mare de delegaţi să participe efectiv la dezbaterile şi aprobarea problemelor înscrise pe ordinea de zi şi să-şi aducă contribuţia la fundamentarea măsurilor şi hotărârilor ce vor fi adoptate de către Congres.

Delegaţii au aprobat în unanimitate constituirea a 11 secţiuni şi a ales prezidiile fiecăreia: SECŢIUNEA PENTRU PROBLEME DE INDUSTRIE — tovarăşii: Ilie Verdeţ, preşedinte, Vasile Belizna, Aurel Bozgan, Ilie Făşu, Mihai Marin, Dumitru Popa, Costache Trotus; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEME DE CONSTRUCŢII ŞI TRANSPORTURI — tovarăşii: Chivu Stoica, preşedinte, Ilie Cişu, Florian Dănilache, Emil Drăgănescu, Matei Ghigiu, Nicolae Mănescu, Ştefan Pavel; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE AGRICULTURII ŞI SILVICULTURII — tovarăşii: Iosif Banc, preşedinte, Floarea Barbu, Marcel Dobra, Nicolae Giosan, Vasile Marin, Emeric Szabo, Vasile Vilcu; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE DE CONDUCERE, PLANIFICARE ŞI FINANTARE A ECONOMIEI — tovarăşii: Manea Mănescu, preşedinte, Maxim Berghianu, Trandafir Coliră, Constantin Faur, Nicolae Ionescu, Gheorghe Pană, Virgil Pirvu; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE SOCIALE ŞI NIVEL DE TRAI — tovarăşii: Gheorghe Apostol, preşedinte, Dan Enăchescu, Suzana Galpal, Petre Gîlgea, Maria Gilmeanu, Pe-

tre Lupu, Iosif Uglar; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE RELATIILOR ECONOMICE INTERNAŢIONALE — tovarăşii: Gheorghe Rădulescu, preşedinte, Cornel Burtică, Gheorghe Cioară, Petre Ionescu, Dumitru Mihai, Ion Păţan, Aurel Iosif Steinbach; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE PREGĂTIRII FORŢEI DE MUNCĂ, A CADRELOR, ÎNVĂŢĂMÎNT ŞI ŞTIINŢĂ — tovarăşii: Leonte Răutu, preşedinte, Stefan Bălan, Constantin Drăgan, Marin Drăgan, Eva Feder, Miron Nicolescu, Cristofor Simionescu; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE DEZVOLTĂRII ORINDURII SOCIALE ŞI DE STAT — tovarăşii: Janos Fazekas, preşedinte, Petre Blajovici, Stefan Bobos, Ion Ceterchi, Ion Cosma, Ion Ionită, Vasile Pătilin; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE IDEOLOGICE ŞI CULTURALE-EDUCATIVE — tovarăşii: Janos Fazekas, preşedinte, Petre Blajovici, Stefan Bobos, Ion Ceterchi, Ion Cosma, Ion Ionită, Vasile Pătilin; SECŢIUNEA PENTRU PROBLEMELE STATUTARE, ALE ACTIVITĂŢII ŞI VIETII INTERNE DE PARTID — tovarăşii: Virgil Trofin, preşedinte, Lina Ciobanu, Ion Circei, Gheorghe Palos, Alexa Raduly, Gheorghe Stoica, Constantin Sutu; SECŢIUNEA PENTRU POLITICA INTERNAŢIONALĂ A PARTIDULUI ŞI STATULUI — tovarăşii: Ion Gheorghe Maurer, preşedinte, Constantin Dăicoviciu, Mihai Dalea, Constantin Dăscălescu, Stana Drăgoi, Corneliu Mănescu, Stefan Voitec.

Delegaţii din fiecare judeţ urmează să stabilească la activitatea cărei secţiuni va participa fiecare dintre ei. De asemenea, invitaţii la Congres, desemnaţi de către organizaţiile de partid din ţară, pot participa, la alegere, la activitatea secţiunilor.

Delegaţii au aprobat apoi regulamentul de desfăşurare a lucrărilor Congresului, care vor avea loc între 6 şi 12 august.

Primit cu puternice aplauze şi urale de delegaţi şi invitaţi, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU prezintă, la primul punct al ordinea de zi, Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în pe-

rioadă dintre Congresul al IX-lea şi Congresul al X-lea al P.C.R. şi sarcinile de viitor ale partidului.

La încheierea raportului întreaga asistenţă în picioare aclamă minute în şir. În sală răsună ovaţii şi urale, se scandează „P.C.R. — Ceauşescu”, „P.C.R. — Ceauşescu”. Este o manifestare puternică a încrederii nestrămutate în conducătorul încercat al poporului nostru — Partidul Comunist Român, a dragostei partidului, a întregului nostru popor pentru tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a hotărârii comunistilor, a tuturor oamenilor muncii de a înfruntă politica marxist-leninistă a partidului pusă în slujba nobilei cauze a prosperităţii României socialiste, pătrunsă de un înalt spirit internaţionalist, politică izvorâtă organic din realităţile concrete ale patriei noastre, indestructibilă legată cu voinţa şi aspiraţiile întregii naţiuni.

Lucrările sedinţei de miercuri după-amiază a Congresului au fost conduse de tovarăşul Chivu Stoica.

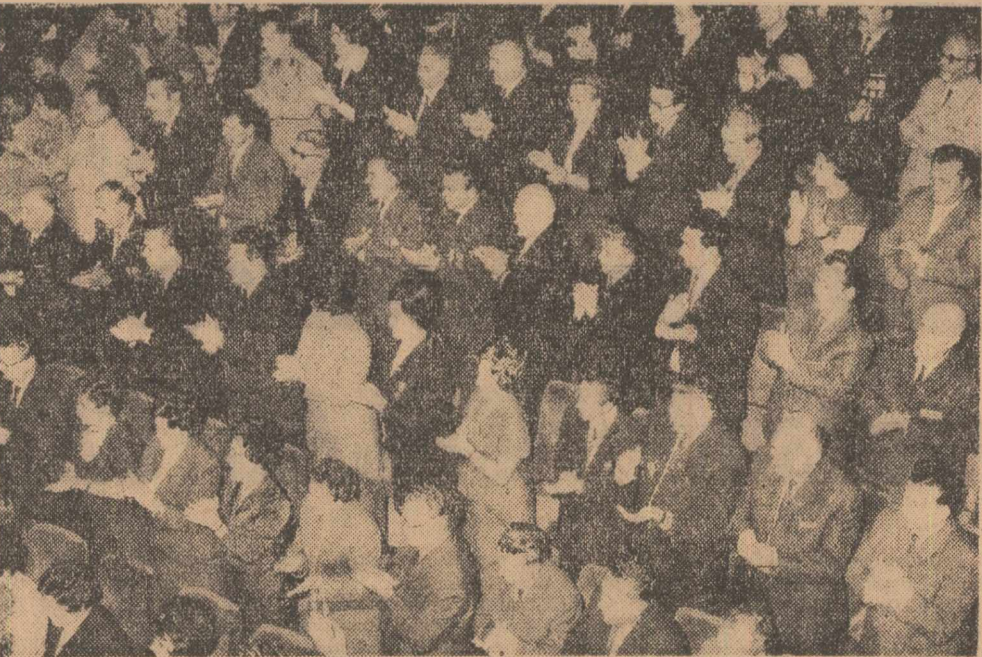
Primit cu vii şi îndelungi aplauze tovarăşul Ion Gheorghe Maurer a prezentat Raportul asupra Direcţiivelor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român privind planul cincinal pe anii 1971—1975 şi liniile directoare ale dezvoltării economiei naţionale pe perioada 1976—1980. La sfîrşit asistenţa se ridică şi aplaudă îndelung.

În continuarea ordinea de zi tovarăşul Constantin Pirvulescu a prezentat Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Trecîndu-se la următorul punct de pe ordinea de zi, tovarăşul Virgil Trofin a prezentat Raportul cu privire la modificările ce se propun a fi aduse Statutului Partidului Comunist Român. Raportul a fost subliniat cu aplauze puternice de participaţii la Congres.

Lucrările Congresului continuă joi dimineaţa.

Lucrările Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român sînt urmărite de peste 200 de ziaristi străini, trimisi speciali ai agenţiilor internaţionale de presă, ai ziarelor, posturilor de radio şi televiziune din diferite ţări. Sedinţa de deschidere a Congresului a fost transmisă de posturile noastre de radio şi televiziune. (Agerpres)

Aspect din timpul lucrărilor

SOSIREA UNOR DELEGAŢII LA CONGRESUL AL X-LEA AL P.C.R.

Delegaţia Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud

Miercuri seara a sosit în Capitală delegaţia Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud, care va participa la lucrările celui de-al X-lea Congres al P.C.R.

Delegaţia este formată din tovarăşii Nguyen Van Quang, membru al C.C. al P.N.E., şeful delegaţiei, şi Nguyen Duc Van, ambasadorul Republicii Vietnamului de Sud la Bucureşti.

Delegaţia Partidului Democrat din Guinea

Miercuri seara a sosit în Capitală delegaţia Partidului Democrat din Guinea, care va participa la lucrările celui de-al X-lea Congres al P.C.R. Delegaţia este formată din Fode Berete, directorul ziarului „Horoya”, organ al P.D.G., şi Mam Kuyate, militant al partidului.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost salutăată de tovarăşii Vasile Belizna, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Petrescu, membru al C.C. al P.C.R., şi Nicolae Ionescu, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R.

A fost prezent Hoang Tu, ambasadorul R.D. Vietnam la Bucureşti, precum şi membri ai ambasadei Republicii Vietnamului de Sud la Bucureşti.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost întâmpinaţi de tovarăşii Mihai Gere, membru suplent al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., şi Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului învăţămîntului.

Delegaţia Partidului Comunist Paraguayan

Miercuri seara a sosit în Capitală tovarăşul Hugo Campos, membru al Biroului Politic al C.C. la P.C. Paraguayan, care va participa la lucrările celui de-al X-lea Congres al P.C.R.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeţii a fost întâmpinat de tovarăşii Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., şi prof. univ. Ion Ceterchi.

Delegaţia Partidului Comunist din Guadelupa

Miercuri seara a sosit în Capitală tovarăşul Evremond Gene, secretar general al Partidului Comunist din Guadelupa, care va participa la lucrările celui de-al X-lea Congres al P.C.R.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeţii a fost salutat de tovarăşii Stefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., şi Alexandru Kopandi, secretar al Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară.

Delegaţia Partidului Comunist Tunisian

Miercuri seara a sosit în Capitală tovarăşul Mohammed Harmel, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Tunisian, care va participa la lucrările celui de-al X-lea Congres al P.C.R.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeţii a fost salutat de tovarăşii Mihai Gere, membru suplent al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., şi Ioan Gluvacov, membru al C.C. al P.C.R.

ION PAVLESCU
DUMITRU TABACU

RAPORTUL C.C. AL P.C.R.

PREZENTAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

cu privire la activitatea P.C.R. în perioada dintre Congresul al IX-lea și Congresul al X-lea și sarcinile de viitor ale partidului

Stimați tovarăși,

Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român are o însemnătate deosebită, datorită atât condițiilor interne și internaționale în care își desfășoară lucrările, cât și faptului că are loc în preajma gloriosului nostru jubileu — aniversarea unui pătrar de veac de la înfăptuirea actului istoric din August 1944, care a dus la eliberarea României de sub jugul fascist și a marcat începutul revoluției populare, antiimperialiste, deschizând o nouă eră în istoria poporului român. (Aplauze)

Congresul este chemat să facă bilanțul acti-

vității partidului, a întregului popor, consacrată realizării hotărârilor Congresului al IX-lea și, totodată, să elaboreze programul dezvoltării multilaterale a României socialiste în perioada 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării țării pînă în 1980.

Cred că sînt în asentimentul tuturor delegaților, asigurînd partidul, întregul popor, că vom face totul pentru ca hotărârile ce vor fi adoptate să corespundă cit mai bine năzuințelor națiunii noastre socialiste, necesității dezvoltării continue a țării pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice)

Acest drum nu a fost, desigur, ușor. Pentru a învăța cum să construim noua orînduire a trebuit să plătim de multe ori scump. Ceea ce caracterizează însă întreaga activitate a partidului comunist este faptul că a știut să înfrîngă greutățile, asigurînd mersul hotărît înainte pe drumul construirii socialismului. (Aplauze puternice)

Viața a confirmat din plin justicea liniei generale, marxist-leniniste, a partidului nostru, priceperea sa de a aplica principiile socialismului la condițiile concrete din România, capacitatea sa de a uni eforturile întregului po-

lului, producția industrială a crescut într-un ritm de peste 12,3 la sută față de 10,8 la sută cit se prevăzuse în cincinal; productivitatea muncii a crescut, de asemenea, peste prevederi, obținîndu-se pe această cale circa două treimi din sporul producției industriale.

În perioada primilor trei ani ai cincinalului, producția globală agricolă a depășit limita superioară prevăzută pentru această perioadă, deși condițiile climatice au fost uneori nefavorabile; s-a asigurat aprovizionarea populației cu produse agroalimentare precum și celelalte nevoi ale economiei.

În perioada 1966—1968 în-

vestițiile au însumat peste 170 miliarde lei, depășind cu mult tot ce s-a investit în anii 1950—1960: realizarea unui asemenea efort de acumulare constituie un indiciu deosebit de expresiv al forței dinamice a economiei noastre, al marilor sale resurse și posibilități. Știința, învățămîntul și cultura au cunoscut o perioadă de mari prefaceri, aducînd o contribuție tot mai însemnată la progresul societății, la ridicarea nivelului de cultură al întregului popor. Ca rezultat al realizărilor de seamă obținute în producția de bunuri materiale, în întreaga activitate socială, se ridică continuu nivelul de trai material și spiritual. Adăugînd la toate acestea măsurile luate de partid și guvern pentru perfecționarea conducerii societății și largirea democrației socialiste, avem tabloul marilor înfăptuiri care au dus la dezvoltarea multilaterală a României socialiste.

Pe măsura progresului realizat în toate domeniile vieții sociale, România și-a sporit participarea la schimburile internaționale. Au fost extinse relațiile de colaborare economică și tehnico-stilifică, raporturile comerciale cu țările membre ale C.A.E.R., cu toate statele socialiste. România a dezvoltat, totodată, colaborarea economică cu alte state, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul principiilor care călăuzesc politica noastră externă.

Raportăm partidului, întregului popor, că obiectivele stabilite de Congresul al IX-lea se înfăptuiesc cu succes și că avem toate condițiile ca pînă în 1970 ele să fie nu numai realizate, ci chiar depășite. (Aplauze puternice, prelungite)

Desigur, tovarăși, activitatea atât de vastă și multilaterală din acești ani, nu s-a putut desfășura în mod absolut perfect, fără neajunsuri, lipsuri și chiar greșeli. E adevărat, unele din acestea au un caracter subiectiv, puteau fi evitate; mă voi referi la ele în cursul raportului. Comitetul Central a acționat însă cu hotărîre pentru lichidarea lipsurilor și îndreptarea greșelilor, asigurînd desfășurarea cu succes a întregii construcții socialiste.

Realitatea a demonstrat justicea programului elaborat de Congresul al IX-lea și a infirmat îndoielile celor care manifestau neîncredere în capacitatea creatoare a poporului nostru. Clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, oamenii muncii din România, fără deosebire de naționalitate, au demonstrat, prin munca lor plină de abnegație ce operă măreață poate înfăptui un popor liber și stăpîn pe destinele sale. (Aplauze puternice, prelungite). De la înalta tribună a celui de-al X-lea Congres adresăm cele mai calde felicitări constructorilor socialismului, cele mai vii mulțumiri întregului popor pentru entuziasmul, consecvența și fermitatea cu care înfăptuiesc politica Partidului Comunist Român. Înălța edificiul socialismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice, îndelung repetate)

cii de toate profesiile, români, maghiari, germani și de alte naționalități — practic întregul popor — spunîndu-și, cuvîntul cu înaltă responsabilitate asupra programului dezvoltării viitoare a patriei.

Delegații la Congres, aleși de cei aproape două milioane de comunisti din întreaga țară, au primit mandatul membrilor de partid, al maselor largi populare, de a exprima în acest înalt for aprobarea deplină față de politica internă și externă a Partidului Comunist Român, de a adopta documentele supuse dezbaterii, programul dezvoltării neîntrerupte a societății noastre.

Întreaga activitate de pregătire a Congresului, largă dezbateră a documentelor, ca și modul în care au fost aleși delegații la Congres dau încă o dată expresie spiritului nou, profund democratic pe care partidul nostru l-a imprimat întregii sale activități, precum și vieții politice, economice, social-culturale și de stat din țara noastră. Aceasta demonstrează o dată mai mult legăturile strînse ale partidului cu masele, încrederea și prețuirea de care se bucură partidul nostru în rîndurile poporului, trăinicia unității în jurul său a întregii națiuni. (Aplauze puternice, prelungite)

Tovarăși,

Permiteți-mi să mă opresc în continuare asupra direcțiilor principale ale dezvoltării României în anii următori.

Tezele Comitetului Central și proiectul de Directive trasează pe larg jaloanele politicii generale a construirii socialismului pînă în 1975 și prevederile orientative pînă în 1980. Putem spune că aceste două documente constituie un tot unitar, reprezentînd în fapt programul partidului pentru perioada la care m-am referit. Obiectivul fundamental al acestui program este largirea și perfecționarea continuă a bazei tehnico-materiale a țării, făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate. Realizarea acestui țel major de perspectivă al partidului nostru presupune, în primul rînd, creșterea intensă a forțelor de producție, crearea unei economii avansate, a unei industrii și agriculturi moderne, în stare să satisfacă cerințele mereu sporite ale societății. În al doilea rînd, aceasta înseamnă dezvoltarea susținută a științei, învățămîntului și culturii — factori de bază ai progresului și civilizației. Aceasta cere, în al treilea rînd, crearea condițiilor în vederea ridicării bunăstării materiale și spirituale a tuturor oamenilor muncii, înfăptuirea repartiției bunurilor produse de societate în spiritul dreptății și echității socialiste. În al patrulea rînd, aceasta presupune perfecționarea continuă a relațiilor de producție, a organizării societății, crearea cadrului organizatoric care să permită manifestarea în sfera vieții sociale a fiecărui cetățean, participarea tot mai activă a celor ce muncesc la conducerea treburilor țării, largirea libertăților, dezvoltarea democrației socialiste.

Societatea socialistă multilateral dezvoltată se va înfățișa din toate punctele de vedere superioară orînduirii capitaliste. Se vor pune astfel baze trănice trecerii treptate spre comunism — societatea care va ridica omenirea pe noi trepte de civilizație materială și spirituală. (Aplauze puternice, prelungite)

Tovarăși,

Sarcinile și obiectivele fundamentale ale dezvoltării industriei și agriculturii, a întregii economii românești în perioada următoare, orientările principale ale politicii economice a partidului, izvorăsc din cerințele noii etape de dezvoltare a societății, răspund intereselor vitale ale poporului nostru, cauzei progresului și înfloririi patriei noastre socialiste. Proiectul de Directive pentru perioada 1971—1975 prevede o creștere medie anuală a producției industriale de 8,5—9,5 la sută, a producției globale agricole de 5—5,5 la sută, sporirea veniturilor național într-un ritm mediu anual de 7,7—8,5 la sută.

Totodată, pornind de la necesitatea ca problemele fundamentale ale dezvoltării economiei naționale să fie abordate și soluționate în perspectiva unei perioade mai îndelungate, Comitetul Central a elaborat liniile directoare pentru anii 1976—1980. În deceniul următor, producția industrială va crește de 2—2,3 ori, agricultura va deveni o ramură cu un accentuat caracter intensiv, venitul național se va dubla; aceasta va ridica nivelul bunăstării întregului popor. Continuînd practica de pînă acum, care s-a dovedit pe deplin justă, a fost întocmit, de asemenea, programul dezvoltării resurselor energetice și al electrificării țării pe perioada 1971—1980.

Programul dezvoltării în următorul deceniu al patriei noastre va asigura în mod hotărît apropierea României de nivelul țărilor cu economie avansată, atât din punct de vedere al producției, productivității muncii și venitului național pe locuitor, cât și din punct de vedere al nivelului de trai al populației. Realizarea acestui program, supus spre aprobare Congresului, deschide perspective mărețe în fața întregului popor, a națiunii noastre socialiste! (Aplauze puternice).

(Continuare în pag. a 4-a)

I

BILANȚUL MARILOR ÎNFĂPTUIRI ALE POPORULUI ROMÂN, CONDUS DE PARTID, PE DRUMUL CONSTRUCȚIEI SOCIALISMULUI

Tovarăși,

Mulți din cei prezenți în această sală își amintesc în ce situație se găsea România ca urmare a politicii antinaționale a cercurilor reacționare burghezo-moșieresti. În țara noastră fuseseră lichidate ultimele libertăți democratice și instaurată dictatura militaro-fascistă, România fiind aruncată în brațele imperialismului german și atrasă în războiul împotriva Uniunii Sovietice.

Este meritul istoric al Partidului Comunist Român, că, în aceste grave împrejurări, a reușit să găsească calea pentru colaborarea cu toate forțele antifasciste în vederea răsturnării dictaturii militaro-fasciste, scoaterii României din războiul antisovietic și alăturării sale coaliției antihitleriste, dezvoltării democratice a țării. Rezultatul acestei politici s-a concretizat în realizarea Frontului Unic Muncitoresc, în unirea forțelor democratice, în stabilirea colaborării cu cercuri militare, inclusiv cu monarhia. Astfel, insurecția armată a fost rodul acțiunii unite a celor mai largi forțe politice naționale, armatei, formațiunilor patriotice, al adeziunii depline la lupta antifascistă a maselor populare. În înfăptuirea acestui act de importanță crucială pentru destinele României rolul hotărît l-a avut clasa muncitoare și avangarda sa revoluționară, Partidul Comunist Român. (Aplauze puternice, îndelungate)

Trebuie să menționăm că marea acțiune de la 23 August 1944 a fost posibilă și datorită condițiilor internaționale favorabile. Avem în vedere în primul rînd înfrîngerile suferite de fascismul german, victoriile strălucite obținute de armata sovietică, loviturile din ce în ce mai grele pe care aceasta le dădea hitlerismului, lupta celorlalte forțe din coaliția antifascistă. Este știut că Uniunea Sovietică, armata sa, au dus greul războiului, au dat cele mai mari jertfe materiale și umane în lupta împotriva fascismului. Poporul român, ca și alte popoare, poartă o vie recunoștință popoarelor sovietice și armatei lor pentru contribuția hotărîtore adusă la salvarea omenirii de robia fascistă. (Aplauze puternice). Doresc să menționez totodată, contribuția celorlalte țări aliate, a armatelor lor, la obținerea victoriei asupra Germaniei hitleriste. În istoria mondială va rămîne întotdeauna înscrisă, ca una dintre cele mai înălțătoare pilde de jertfă și sacrificiu, mișcarea de rezistență antifascistă, lupta partizanilor — în rîndul cărora un rol important l-au avut clasa muncitoare, comuniștii —, marea epopee a popoarelor subjugate care s-au ridicat cu arma în mînă împotriva ocupanților nazisti, pentru libertate și independență, pentru apărarea ființei lor naționale. (Aplauze puternice)

Odată cu răsturnarea dictaturii fasciste, armata română a întors armele împotriva hitleriştilor și a participat cu întreaga sa forță la lupta împotriva mașinii de război germane. Luptînd în comun cu armata sovietică, ostașii români, după eliberarea întregului teritoriu al patriei, au luat parte la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. Prin mari eforturi materiale și prin jertfe grele, armata noastră, întregul

popor român și-au adus contribuția de preț la învingerea Germaniei hitleriste, la obținerea victoriei. (Aplauze puternice). În această luptă s-au pus bazele prieteniei frățești dintre ostașii români și ostașii sovietici, dintre poporul român și popoarele Uniunii Sovietice. (Aplauze puternice, prelungite)

De la tribuna Congresului aducem un omagiu fierbinte tuturor comuniștilor și antifasciștilor din țara noastră, detașamentelor de partizani și formațiunilor de luptă patriotică, ostașilor români și sovietici care s-au jertfit pentru eliberarea României, luptătorilor, militanților și partizanilor din toate țărilor care au contribuit la înfrîngerea fascismului. (Aplauze puternice, îndelung repetate)

Tovarăși,

Sînt cunoscute marile transformări ce au avut loc în țară în anii construcției socialiste și de aceea nu mă voi opri asupra lor, cu atât mai mult cu cît în curînd vom sărbători cea de-a 25-a aniversare a eliberării — prilej pentru un bilanț mai larg asupra drumului parcurs pînă acum.

Sintetizînd, am putea spune că în acești 25 de ani am trecut de la orînduirea burgheză, în care se mențineau puternice rămășițe feudale, la orînduirea care a lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om — parcurgînd astfel mai multe etape istorice. Poporul român a înfăptuit cu succes societatea nouă, socialistă. Sub conducerea partidului comunist, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea, cu intelectualitatea și celelalte păături sociale a obținut în dezvoltarea patriei victorii remarcabile cu care, pe drept cuvînt, ne putem mîndri. (Aplauze)

por în vederea propășirii economice și sociale a țării.

Dorim să subliniem de la tribuna acestui Congres că partidul nostru, poporul român s-au bucurat în toți acești ani de solidaritatea internațională, atât a popoarelor care construiesc socialismul, cit și a comuniștilor, a clasei muncitoare, a forțelor progresiste din întreaga lume. (Aplauze). La rîndul lor, partidul și poporul nostru și-au manifestat întotdeauna solidaritatea internațională, cu celelalte țări socialiste, cu clasa muncitoare și partidele comuniste de pretutindeni, cu toți luptătorii antiimperialiști, participînd activ la lupta împotriva imperialismului, pentru socialism și pace. (Aplauze)

Stimați tovarăși,

Pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea, Comitetul Central, întregul partid au desfășurat o amplă muncă politică și organizatorică pentru dezvoltarea continuă a orînduirii noastre socialiste. Rezultatele activității creatoare a poporului român sînt strălucite. În acești ani, pe harta țării au apărut peste 700 noi capacități și obiective industriale importante, s-au dezvoltat și reutilat multe din cele existente, îmbunătățindu-se repartizarea teritorială a forțelor de producție. În primii trei ani ai cincina-

II

OBIECTIVELE DE BAZĂ ȘI LINIILE DIRECTOARE ALE DEZVOLTĂRII VIITOARE, ECONOMICE ȘI SOCIAL-CULTURALE, A ROMÂNIEI

Tovarăși,

Tezele Comitetului Central și proiectul Directivelor privind planul cincinal pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării

economiei naționale în perioada 1976—1980, au fost dezbătute în adunările și conferințele tuturor organizațiilor de partid, în organizațiile de masă, în conducerile acestora, în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, în

presa centrală și locală. Se poate spune că aceste documente au făcut obiectul unei ample consultări și dezbateri naționale, la care au participat membri și nemembri de partid, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, oameni ai mun-

RAPORTUL C. C. AL P. C. R., PREZENTAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

1. Continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste — temelia progresului general al societății, a creșterii bunăstării poporului

În centrul eforturilor întregului nostru popor va sta continuarea consecventă a industrializării pe baza cuceririi revoluției tehnico-științifice contemporane.

În cursul dezbaterii documentelor prezentate Congresului, unii tovarăși au pus problema dacă, în comparație cu ritmul de 12,3 la sută realizat în primii trei ani ai cincinalului, creșterea producției industriale în perioada 1971—1975 cu 8,5—9,5 la sută în medie pe an nu este prea mică, dacă aceasta nu reprezintă o atenuare a dezvoltării noastre industriale. În același timp, alți tovarăși au întrebat dacă efortul prevăzut în proiectul de Directive pentru sporirea capacității industriale a țării nu este prea mare.

Problema ritmului industrializării în viitorul cincinal a preocupat în mod deosebit conducerea partidului și statului, ea a făcut obiectul unor analize și studii aprofundate în funcție de toate implicațiile pe care le are în economie și în întreaga noastră viață socială. Prevederile înscrise în proiectul de Directive nu numai că nu duc la încetinirea dezvoltării noastre industriale, ci, dimpotrivă, asigură în continuare progresul accelerat al industriei românești. Pentru a pune mai clar în evidență acest lucru, trebuie să relevăm că punctul de plecare al viitorului cincinal îl reprezintă un volum de producție industrială cu 75 la sută mai mare decât al actualului plan cincinal.

În lumina unei analize obiective a realității nu poate fi acceptată, desigur, nici ideea că am ajuns la stadiul cînd n-ar mai fi necesare eforturi susținute pe linia industrializării țării, că ne putem declara satisfăcuți cu ceea ce am realizat în acest domeniu. Este adevărat, examinînd nivelul actual al industriei noastre în comparație cu cel din perioada antebelică, rezultă evident că am realizat un progres considerabil, atît în creșterea volumului producției industriale cît și în îmbunătățirea structurii sale. Totuși — ținînd seama atît de stadiul la care ne aflăm, cît și de dezvoltarea vertiginoasă a producției materiale pe plan internațional, de puterica revoluție tehnico-științifică — trebuie să constatăm că industria noastră mai are încă mult de făcut pentru a se ridica la nivelul cerințelor unei societăți avansate. În timp ce la noi ponderea celor care lucrează în industrie din totalul populației ocupate reprezintă 20,7 la sută, în statele industriale europene — atît socialiste cît și capitaliste — această pondere se ridică la 30—40 la sută. Avînd în vedere aceste aspecte, considerăm că propunerile cuprinse în proiectul de Directive corespund nevoilor și posibilităților țării noastre, intereselor fundamentale ale poporului român, construcției socialismului în România. (Aplauze puternice)

Partidul va continua neabătut linia perfecționării structurii producției industriale, a dezvoltării rapide a ramurilor de bază care funcționează înzestrarea tehnică superioară a economiei, valorificarea eficientă a resurselor naționale. Ponderea construcțiilor de mașini, metalurgiei, chimiei și energiei electrice va ajunge în 1975 la 54 la sută în totalul producției industriale față de 40 la sută în 1965, accentuînd într-o măsură însemnată caracterul modern al industriei noastre socialiste.

Paralel cu îmbunătățirea structurii pe ramuri a industriei se va acorda și în viitor toată atenția repartizării teritoriale judicioase a forțelor de producție. În stabilirea amplasamentelor noilor obiective industriale vom continua să îmbinăm organic considerentele de eficiență economică cu criteriile sociale, legate de necesitatea ridicării județelor și localităților mai puțin dezvoltate, a accelerării progresului lor economic și social.

Tovarăși,

Nivelul producției și ritmurile de creștere ale diferitelor ramuri industriale, sarcinile cantitative ale dezvoltării viitoare a industriei sînt prezentate pe larg în proiectul de Directive. De aceea, nu mă voi opri la ele; doresc însă să subliniez direcțiile principale în care trebuie concentrate eforturile pentru ridicarea calitativă a activității industriale, creșterea gradului de tehnicitate și eficiență al producției.

În cincinalul următor producția industriei construcțiilor de mașini va crește cu 72—76 la sută, asigurînd circa 70 la sută din utilajele necesare programului de investiții pe perioada 1971—1975. În mod deosebit se impune a fi dezvoltată producția de utilaje tehnologice complexe, pentru ca aceasta să asigure cea mai mare parte a necesarului intern; va trebui, de asemenea, să crească intens și să se diversifice producția de mașini-unelte, inclusiv a celor cu comandă-program, să se dezvolte susținut industria electronică, electrotehnică și fabricația de aparatură pentru automatizarea proceselor de producție, mecanica fină și industria optică. Ponderea acestor ramuri în producția globală a industriei constructoare de mașini va ajunge în 1975 la 23 la sută, față de 16 la sută în 1968.

cădere a producției mijloacelor de producție, se prevede totodată creșterea în ritm susținut a producției bunurilor de consum, în vederea îmbunătățirii aprovizionării pieței, satisfacerii în măsură tot mai largă a cerințelor populației. În cincinalul următor producția industriei ușoare urmează să crească cu 40—45 la sută. Este necesar ca Ministerul Industriei Ușoare să asigure folosirea la maximum a capacităților existente și, cu deosebire, a unităților noi, moderne, create în ultimii ani, pentru sporirea și diversificarea producției de țesături, tricotaje, confecții, încălțăminte, articole pentru copii, pentru ridicarea calității și valorii lor de întrebuințare, în concordanță cu cerințele și gustul consumatorilor.

Proiectul de Directive prevede, de asemenea, creșterea cu 35—40 la sută a producției de mărfuri alimentare. Pentru rezolvarea în condiții tot mai bune a problemelor complexe ale alimentației este necesar ca ministerul de resort să acționeze pentru sporirea produselor de carne, de lapte, a derivatelor acestora, a uleiului, conservelor și semipreparatelor, pentru prelucrarea superioară a materiei prime și realizarea unei game variate de sortimente, pentru asigurarea unei calități tot mai ridicate a produselor. În acest cincinal va trebui să punem un accent mai mare pe reutilarea și modernizarea industriei alimentare, acordîndu-se o atenție deosebită dimensionării mai judicioase a noilor capacități de producție, amplasării lor cît mai aproape de bazinele cu materie primă.

O deosebită atenție trebuie acordată în cursul viitorului cincinal producției de mărfuri de folosință îndelungată, care contribuie în măsură tot mai însemnată la ridicarea standardului de viață al populației. Este necesar să se asigure sporirea și diversificarea producției de mobilă, articole electrotehnice, de menaj și altele, cu calități superioare de folosință și durabilitate, ținîndu-se seama atît de criteriile de utilitate, cît și de cele estetice.

Un loc tot mai important în dezvoltarea producției de bunuri de consum trebuie să ocupe cooperafia, industria locală și munca la domiciliu. În acest sens răspunderi mari revin consiliilor populare care trebuie să asigure valorificarea la maximum a resurselor și posibilităților de producție din toate județele țării, extinderea rețelei de servicii pentru populație, a modalităților de deservire multilaterală a cetățenilor de la orașe și sate.

Am înfățișat pe scurt tabloul direcțiilor generale ale dezvoltării industriei noastre în anii care vin: realizarea acestor obiective majore ale industrializării țării, va apropia în tot mai mare măsură România de nivelul statelor avansate din punct de vedere economic, va întări baza tehnico-materială a socialismului, creînd condiții pentru trecerea treptată spre comunism. (Aplauze îndelungate)

Tovarăși,

În anii care au trecut de la cel de-al IX-lea Congres al partidului, productivitatea muncii în industrie a crescut în medie cu 8,2 la sută anual — acesta fiind unul din cele mai înalte ritmuri înregistrate în cele două decenii de economie planificată. Importanța excepțională a acestei probleme pentru economia noastră face necesar ca și în viitor, în fiecare ramură industrială să se ia măsuri pentru introducerea tehnicii și tehnologiilor avansate, pentru extinderea automatizării și mecanizării proceselor de producție, pregătirea și perfecționarea calificării forței de muncă, fundamentarea științifică a normelor, folosirea completă și productivă a timpului de lucru și întărirea disciplinei în fiecare secție și loc de muncă.

Ministerele și centralele industriale trebuie să sprijine mai eficient întreprinderile pentru realizarea integrală a parametrilor tehnici și economici ai instalațiilor, pentru asigurarea bunei lor întrețineri, pentru folosirea cu încredere a capacității a tehnicii noi din industria noastră socialistă.

Ridicarea calității produselor, realizarea de produse cu caracteristici tehnico-economice superioare, trebuie să constituie, de asemenea, o preocupare de prim ordin. Una din sarcinile de cea mai mare însemnată a ministerelor și centralelor industriale, a organelor de stat și de partid și a unităților economice, a tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și specialiștilor din industria noastră socialistă.

Una din condițiile fundamentale ale perfecționării activității economice, ale creșterii eficienței sale este aplicarea pe scară largă a științei conducerii și organizării moderne a producției și a muncii în toate unitățile industriale. Organele și organizațiile de partid, conducerile ministerelor vor trebui să se preocupe permanent de perfecționarea continuă a organizării producției și a muncii. Putem spune, tovarăși, că problema esențială a progresului industriei țării este buna organizare a activității ei, întărirea răspunderii în muncă a fiecăruia — de la ministru sau, dacă vrei, de la secretar general al partidului pînă la ultimul muncitor. Fiecare trebuie să-și îndeplinească obligațiile față de popor. (Aplauze puternice). Trebuie să înțelegem, tovarăși, că edificarea socialismului și comunismului cere muncă, ordine, disciplină, răspundere! Să punem peste tot oameni capabili să îndeplinească cu răspundere sarcinile ce le revin! (Aplauze puternice).

O atenție deosebită va trebui acordată în viitor bunei gospodării a fondurilor materiale și bănești, ridicării calitative a activității economice și financiare în toate ramurile economiei, în toate sectoarele vieții sociale. Va trebui să existe o preocupare permanentă pentru asigurarea stabilității prețurilor de desfacere la mărfurile de consum și la servicii, îmbinînd criteriile economice cu grija permanentă pentru creșterea salariului real, a nivelului de trai al populației.

O sarcină de primă importanță în economia noastră este reducerea continuă a prețului de cost al tuturor produselor, precum și așezarea mai rațională, științifică a prețurilor în toate ramurile, astfel încît să reflecte cu mai mare exactitate cheltuielile sociale de producție. Trebuie însă să punem capăt practicii unor ministere și întreprinderi care, pe seama majorării prețurilor sau stabilirii arbitrare a unor prețuri, urmăresc să realizeze beneficii nejustificate de mari și, pe această cale, și venituri nejustificate.

Îndeplinirea marilor sarcini pe care le ridică dezvoltarea industriei, impune luarea unor măsuri energice pentru lichidarea lipsurilor și neajunsurilor care se mai manifestă în activitatea unor ministere și unități economice. Ministerele, consiliile de administrație ale centralelor industriale, comitetele de direcție trebuie să manifeste o preocupare sporită pentru îmbunătățirea muncii de planificare, organizare și control, pentru rezolvarea operativă a problemelor producției. Centrul de greutate al muncii ministerelor trebuie mutat jos, în întreprinderi, acolo unde se hotărăște soarta producției materiale. Trebuie luate măsuri energice pentru lichidarea manifestărilor de burocratism care mai dăinuie în practica muncii unor ministere, pentru simplificarea aparatului administrativ-funcțional, pentru raționalizarea muncii de conducere și îndrumare, pentru reducerea hotărîră a numărului de acte normative, circulări și instrucțiuni care îngreunează activitatea operativă a întreprinderilor economice, soluționarea rapidă a problemelor creșterii producției și care, ca să spun așa, înecă activitatea vie într-un noian de hîrtii, împiedică eforturile oamenilor muncii pentru construcția socialismului. (Vii aplauze). Este necesar să fie aplicat cu fermitate principiul conducerii colective a ministerelor și organizațiilor economice, ridicînd rolul colegiilor, al consiliilor de administrație ale centralelor, al comitetelor de direcții din întreprinderi în elaborarea hotărîrilor și controlul îndeplinirii lor.

În aplicarea hotărîrilor Conferinței Naționale cu privire la reorganizarea industriei este necesar să se urmărească cu atenție ca centralele să nu devină verigi intermediare între întreprinderi și ministere, ci complexe de uni-

ități productive organic integrate, direct răspunzătoare de îndeplinirea planului.

Una din sarcinile de bază ale economiei noastre este realizarea unei mai bune profilări și specializări a producției fiecărei întreprinderi, care să permită organizarea producției de serie, punîndu-se capăt practicilor neeconomice actuale cînd unele întreprinderi produc o gamă prea mare de produse, ceea ce împiedică organizarea și folosirea rațională a capacităților și a forței de muncă, realizarea unor produse de înaltă tehnicitate.

Comitetul de Stat al Planificării, Consiliul Economic și celelalte organe economice de sinteză trebuie să-și perfecționeze activitatea, să studieze mai atent fenomenele economice, proporțiile optime între diferite ramuri, să urmărească felul cum se realizează planul, să aibă o perspectivă clară asupra dezvoltării economiei noastre. Ele au datoria de a executa un control sistematic și permanent al vieții economice, de a sesiza la timp anomalii, neconcordanțele și fenomenele negative din sfera producției materiale, și de a acționa — în conformitate cu directivele generale ale partidului și statului — pentru înlăturarea lor, pentru soluționarea numeroaselor probleme de care depinde creșterea eficienței generale a economiei.

Sarcinile mari și complexe care stau în față viitorului în fața industriei noastre socialiste cer eforturi sporite din partea tuturor colectivelor de oameni ai muncii pentru folosirea cu maximum de randament a bazei tehnico-materiale de care dispunem, pentru îmbunătățirea continuă a activității economice, pentru valorificarea rezervelor existente în întreprinderile noastre. Comitetul Central își exprimă convingerea că întreaga clasă muncitoare, inginerii, tehnicienii, cercetătorii și proiectanții, toți oamenii muncii din industria socialistă — care și-au dovedit pe deplin capacitatea creatoare, spiritul de inițiativă, devotamentul pentru înflorirea patriei noastre — își vor consacra și în viitor puterea de muncă, elanul și cunoștințele, opere de industrializare a țării — temelia progresului general al societății, a creșterii bunăstării poporului. (Aplauze puternice, îndelungate)

2. Dezvoltarea intensivă, multilaterală a agriculturii

Tovarăși,

În perioada anilor 1971—1975 producția globală agricolă urmează să crească cu 28—31 la sută în comparație cu actualul cincinal. O importantă creștere va cunoaște producția de cereale, care va ajunge în anul 1975 la 17,5—18,5 milioane tone. Producția de legume va ajunge la peste 4 milioane tone în 1975, se vor lărgi sortimentele și îmbunătăți calitatea acestora. Totodată, va crește producția pomologică și viticolă a țării. În 1975, producția globală animală se va ridica cu 25—28 la sută, în comparație cu 1970. În scopul dezvoltării în continuare a agriculturii noastre se prevede afectarea din fondurile statului a circa 60 miliarde lei, iar din fondurile cooperativelor de producție a circa 20 miliarde.

Sînt cunoscute realizările obținute în creșterea producției agricole. În mod deosebit doresc să subliniez rezultatele obținute de întreprinderile agricole de stat, mai ales după aplicarea măsurilor luate de partid și guvern pentru reorganizarea activității acestui sector. De asemenea, trebuie să menționez că agricultura noastră cooperatistă își dovedește din ce în ce mai mult superioritatea și înaltul potențial productiv, un mare număr de cooperative obținînd producții care depășesc chiar pe cele ale întreprinderilor agricole de stat.

Cu toate aceste rezultate bune, este necesar să arătăm că mai avem încă mult de făcut pentru a putea spune că am realizat o agricultură modernă, multilateral dezvoltată, care să ne asigure, an de an, producții tot mai ridicate, cu cheltuieli materiale și de muncă minime.

Trebuie înfăptuite cu consecvență obiectivele pe care ni le-am fixat în domeniul irigațiilor, astfel ca în 1975 să avem circa 2 milioane și jumătate de hectare irigate, iar în 1980 suprafața irigată să ajungă la 3 milioane și jumătate — 4 milioane hectare. Pe lângă realizarea unor sisteme moderne de irigații, este necesar să se acorde în continuare atenție executării amenajărilor locale, urmînd ca, treptat, ele să fie perfecționate și incluse în sistemele mari.

Consiliul Superior al Agriculturii, organele agricole, specialiștii, au datoria să se preocupe mai mult decît pînă acum de studiul solului și ameliorarea fertilității lui, de combaterea eroziunii, de descărieri, să acorde o atenție sporită păstrării și creșterii suprafețelor agricole.

Deși am realizat succese mari în mecanizarea principalelor lucrări, îndeosebi la cereale, este necesar să ne preocupăm în continuare de mecanizarea complexă a tuturor muncilor agricole, mai ales la plante tehnice, în legumicultură, pomicultură, viticultură și în zootehnie, unde gradul de mecanizare este încă scăzut.

Consiliul Superior al Agriculturii, Institutul central de cercetări agricole trebuie să asigure îmbunătățirea activității de cercetare și organizare a producerii semințelor cu calități superioare, producerea hibridilor de porumb, a semințelor de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte plante de înaltă productivitate, a semințelor de grîu din soiuri valoroase, a semințelor de legume. Institutele de specialitate trebuie să se preocupe de crearea unor soiuri noi de pomi și vită de vie, de producerea materialului săditor de înaltă productivitate și de calitate superioară.

Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție trebuie să ia toate măsurile pentru dezvoltarea mai rapidă a creșterii animalelor, îmbunătățirea raselor, combaterea epizootiilor, asigurarea bazei furajere — domenii în care am rămas mult în urmă. În același timp, trebuie îmbunătățită activitatea de cercetare zootehnică, mutîndu-se centrul acesteia din București în fermele agricole, folosindu-se mai intens rezultatele științelor biologice în producția zootehnică. Este necesar să se realizeze întreaga întregime a eforturilor biologilor și geneticienilor pentru a rezolva într-un termen mai scurt aceste sarcini de mare importanță pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru.

Înfăptuirea prevederilor Directivelor în domeniul agriculturii impune continuarea aplicării cu mai multă perseverență a măsurilor privind îmbunătățirea organizării și conducerii întreprinderilor agricole de stat. Considerăm că sînt create condiții ca într-un timp relativ scurt aceste întreprinderi să poată

concura cu cele mai bune ferme din țările cu agricultură avansată atît la nivelul producției, al productivității, cît și al prețului de cost.

Trebuie spus că în cooperativele agricole de producție există încă importante resurse materiale și umane nefolosite, ceea ce impune îmbunătățirea organizării, conducerii și gospodării agriculturii noastre cooperatiste. Ținînd seama de experiența întreprinderilor agricole de stat, ca și a unui număr mare de cooperative agricole de producție, socotim că este timpul să se treacă și în sectorul cooperatist la profiarea producției și specializarea unităților, în vederea realizării unor producții vegetale și animale bogate și sigure. În același timp, trebuie să acționăm pentru dezvoltarea formelor de asociere intercooperatistă, pentru crearea pe această cale a unor întreprinderi de furaj, de creștere și îngrijire a animalelor, de producere a semințelor și prelucrare a produselor agricole, îndeosebi de conserve, precum și pentru organizarea unor activități industriale necesare producției agricole. Alocarea an de an a unei părți însemnate din veniturile cooperativelor în scopul dezvoltării averii obștești este o condiție de prim ordin pentru creșterea producției agricole și ridicarea bunăstării membrilor cooperatori. Totodată, o mare importanță are întărirea evidente mijloacelor materiale și bănești, folosirea rațională a fondului de acumulare. Dezvoltarea continuă a producției în cooperative cere perfecționarea sistemului de contabilitate materială a membrilor cooperatori, asigurarea unui raport cît mai just între contribuția concretă la rezultatele generale ale cooperativei și veniturile personale. Sursa principală a cîștigului fiecărui cooperator trebuie să fie munca în cooperativă, efortul pentru sporirea averii obștești. O însemnată deosebită are dezvoltarea spiritului cooperatist, de muncă în comun, întărirea disciplinei și ordinii în cooperative, creșterea conștiinței socialiste a fiecărui țărăn cooperator și a răspunderii lui față de averea obștească, față de interesele generale ale societății noastre.

Ținînd seama de rolul important ce revine întreprinderilor de mecanizare a agriculturii este necesar să crească mai mult răspunderea acestora față de întreaga activitate a unităților pe care le deservește, participarea lor la realizarea muncii lucrărilor agricole; însăși veniturile mecanizatorilor și ale conducerii întreprinderilor de mecanizare trebuie să depindă de rezultatele obținute în producție.

În înfăptuirea sarcinilor de dezvoltare și modernizare a agriculturii, îndatoririlor de mare răspundere revin direcțiile agricole și uniunile județene ale cooperativei agricole de producție, Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Ele trebuie să deplaseze centrul de greutate al muncii din birou, jos pe teren, în unități, acolo unde se realizează producția agricolă. Trebuie, tovarăși, să trimitem mai mult de jumătate din cei care lucrează în organele agricole județene să se ocupe direct de producție, și nu de hîrtii. Dacă nu vom înțelege să mulțăm specialiștii, marea majoritate a celor care acum lucrează în birouri, în producție, apoi ceea ce discutăm aici vor rămîne doar vorbe. Trebuie să înțelegem o dată pentru totdeauna că nu în birou, nu cu hîrtiile trebuie să muncim, ci în unitățile de producție, în institutele de cercetări, în școli. (Vii și puternice aplauze).

Desigur, obiectivele cincinalului viitor în domeniul agriculturii cer eforturi mari din partea tuturor oamenilor muncii de la sate. Țărănimea noastră și-a dovedit în anii socialismului hărnicia și priceperea, capacitatea de a introduce cuceririle științei moderne în producția agricolă, de a gospodări tot mai bine unitățile agricole socialiste, de a asigura progresul satului românesc.

Sîntem convinși că țărânii cooperatori, muncitorii din întreprinderile agricole de stat, mecanizatorii, specialiștii, cercetătorii, toți cei care activează în agricultura patriei noastre, nu vor preocupă nimic pentru a face să sporească contribuția acestei importante ramuri la creșterea potențialului nostru economic, la satisfacerea multipeilor nevoi ale societății. În mersul înainte al construcției socialismului în România. (Aplauze puternice).

(Continuare în pag. a 3-a)

3. Politica de dezvoltare a acumulărilor — condiție hotărâtoare a întăririi bazei tehnico-materiale a societății noastre, a înfloririi multilaterale a patriei

Stimați tovarăși,

Progresul economic și social al fiecărui popor, gradul de civilizație din fiecare țară sînt determinate în măsură hotărâtoare de realizarea unui raport just între fondul de acumulare și fondul de consum. Analizînd legile care guvernează producția bunurilor materiale, repartiția acestora, Engels caracteriza acumularea drept „funcția progresistă cea mai importantă a societății”. (Marx—Engels, Opere vol. 20, pag. 307). Asigurarea unei rate înalte a acumulării devine și mai arzătoare în epoca modernă, în condițiile revoluției tehnico-științifice mondiale care impune, și în același timp determină, o dezvoltare vertiginoasă a forțelor de producție.

S-ar putea pune problema dacă alocarea unui procent ridicat din venitul național pentru acumulare nu influențează cumva în mod negativ creșterea nivelului de trai al populației și dacă nu ar fi mai bine să reducem rata acumulării și să repartizăm o cotă mai mare pentru fondul de consum. A pune astfel problema înseamnă a nu înțelege legile esențiale ale reproducției largite, căile pentru asigurarea construcției socialiste și crearea condițiilor pentru trecerea la comunism. Dacă am diminua fondurile pentru acumulare, desigur că în primii ani ar fi posibil să se aloce mai mult pentru consum, dar aceasta ar duce ulterior la serioase consecințe negative asupra dezvoltării întregii economii, asupra progresului general al societății, ar diminua baza pentru creșterea nivelului de trai al populației.

Experiența a demonstrat că țările care, în anumite perioade, au mers pe linia unor acumulări reduse, au întâmpinat, într-un timp scurt, dificultăți serioase, atât în activitatea economică cit și în nivelul de viață al poporului. Și în țara noastră, după cum se știe, într-o anumită perioadă, rata acumulării a fost scăzută, reprezentînd 9,1 la sută în anul 1956 și 14,8 la sută în anul 1958, din venitul național. Pentru înlăturarea efectelor negative pe care le-a avut aceasta, în ultimii ani, și îndeosebi după Congresul al IX-lea, a trebuit să facem eforturi serioase în vederea creșterii armonioase a tuturor ramurilor economiei.

Este ilustrativ, pentru raportul dintre acumulare și ridicarea nivelului de trai, următorul calcul: dacă vom menține și în viitor rata acumulării de 28—30 la sută, fondul de consum va fi în următorii zece ani cu 35—50 miliarde lei mai mare decît în cazul reducerii acumulării la un procent de 25 la sută. Adoptarea de către Congres a hotărîrii ca în următorul cincinal să se repartizeze 28—30 la sută din venitul național pentru fondul de acumulare, va asigura dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății și, o dată cu aceasta, creșterea sistematică a bunăstării întregului nostru popor.

Pentru perioada 1971—1975, proiectul de Directive prevede înfăptuirea unui amplu program de investiții, reprezentînd 420—435 miliarde lei din fondurile centralizate ale statului, aproape egal cu totalul investițiilor din deceniul 1961—1970. Se prevede, de asemenea, ca unitățile cooperatiste și de stat să investească circa 50 miliarde lei din veniturile proprii. În acești ani, urmează să fie construite aproximativ 1 100 capacități și obiective industriale mai importante, dintre care 100 în ramura energiei electrice și termice, 70 în siderurgie, 170 în construcții de mașini, 180 în chimie — ramuri hotărâtoare pentru progresul economic al țării. Din totalul investițiilor centralizate, trei sferturi urmează să se utilizeze în industrie, agricultură și construcții. Totodată, importante fonduri materiale și bănești sînt prevăzute pentru extinderea și modernizarea transporturilor și telecomunicațiilor, a bazei materiale a învățămîntului, culturii, ocrotirii sănătății și cercetării științifice.

Un obiectiv fundamental al întregii noastre activități economice îl reprezintă creșterea eficienței investițiilor, folosirea cu precădere a fondurilor în scopul sporirii producției materiale. În viitorul plan cincinal trebuie să acționăm cu hotărîre fermă pentru a asigura ca partea hotărâtoare a fondului de acumulare, a investițiilor, să fie folosită în scopul dotării obiectivelor economice cu mașini, utilaje, instalații de înaltă productivitate, de care depinde nemijlocit creșterea avuției naționale. Ministerele, centralele economice, întreprinderile, unitățile agricole au datoria să ia toate măsurile pentru reducerea substanțială a cheltuielilor legate de construcții, creșterea vitezei de rotație a fondurilor, să asigure la timp aprovizionarea cu utilaje și instalații, intrarea în producție la datele stabilite a tuturor capacităților.

În activitatea de investiții și construcții trebuie să se pună capăt pulverizării forțelor pe un număr prea mare de șantiere; aceasta duce la lungirea anormală a duratei construcțiilor, la recuperarea cu mare întârziere a cheltuielilor. Planificarea și proiectarea construcțiilor, trebuie să permită eşalonarea judicioasă a lucrărilor, pentru a se asigura darea succesivă, rapidă în exploatare a capacităților de producție. Totodată, se impun măsuri radicale pentru perfecționarea organizării muncii pe șantiere, îmbunătățirea calității lucrărilor, gospodărirea rațională a materialelor și utilajelor, lichidarea fenomenelor de risipă, pentru reducerea costurilor încă foarte ridicate. Desigur, tovarăși, în domeniul construcțiilor avem rezultate bune. Dar cunoaștem cu toții și neajunsurile, stările de lucruri negative din acest domeniu — faptul că se construiesc scump, că persistă încă un spirit de grandomanie, că în loc să se ocupe de crearea de capacități de producție, mulți construiesc birouri, luxose, adevărate monumente arhitecturale. Trebuie să punem capăt cu hotărîre acestor stări de lucruri! Organizațiile de partid să tragă la răspundere pe cei care vor mai continua să risipească în acest fel banii poporului. Să se înțeleagă, o dată pentru totdeauna, că fiecare leu trebuie folosit pentru a spori avuția materială, pentru a crea mijloace de producție — și să nu admitem nimănui să facă altfel. Pe cei care nu înțeleg aceasta, să-i tragem la răspundere, să-i trecem în alte munci; și să promo-

văm oameni pe deplin răspunzători față de bunul mers al societății noastre, care să asigure cheltuirea fondurilor poporului numai și numai în scopul dezvoltării bazei materiale și științifice, a învățămîntului, pentru creșterea bunăstării oamenilor.

Îmbunătățirea activității în construcții cere să se ridice gradul de industrializare a lucrărilor. Va trebui să se treacă la organizarea de noi poligoane de prefabricate pe lingă șantierul de construcții. Este necesar, de asemenea, ca institutele de proiectări să acționeze cu mai multă hotărîre pentru elaborarea de proiecte tip — cea mai mare parte a construcțiilor urmînd să fie tipizate — și a unor soluții constructive care să înlesnească folosirea largă a prefabricatelor. Este o problemă despre care, de asemenea, tovarăși, am vorbit mult dar în care am făcut puțin; trebuie să trecem ferm la aplicarea în practică a hotărîrilor și directivelor. În același timp, se impune ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Construcțiilor și celelalte ministere economice, consiliile populare, să asigure producerea utilajelor și a mecanismelor necesare industrializării lucrărilor de construcții. Trebuie îmbunătățită organizarea întreprinderilor de construcții, asigurînd legarea mai strînsă a proiectanților de activitatea de construcție.

Cunoscînd obiectivele de investiții cu un an și jumătate înaintea începerii cincinalului, ministerele, celelalte organe economice centrale, organizațiile de construcții și întreprinderile economice au datoria să pregătească din timp elaborarea documentațiilor tehnice, să treacă de îndată la întocmirea proiectelor de execuție, la contractarea utilajelor și pregătirea aprovizionării tehnico-materiale, asigurînd astfel îndeplinirea la termen a întregului program de investiții prevăzut pentru anii 1971—1975.

Realizarea ritmică a planului în industrie, agricultură, construcții, în celelalte ramuri economice depinde în mare măsură de buna aprovizionare tehnico-materiale. În acest domeniu, așa cum a reieșit și cu ocazia dezbaterii proiectului de Directive, există încă serioase deficiențe, se folosește un sistem de lucru complicat, greoi, birocratic. Trebuie luate măsuri hotărîte pentru respectarea cu strictețe a termenelor de livrare prevăzute în contract, introducîndu-se sancțiuni severe împotriva furnizorilor care nu se achită la timp și în bune condiții de obligațiile asumate. Dar aceste sancțiuni să fie suportate nu de întreprinderi, ci de conducătorii respective, din veniturile celor care răspund de îndeplinirea acestor sarcini. Practica actuală a sancționării pe seama întreprinderii nu dă nici un rezultat; fiecare este gata să plătească din buzunarul statului orice amendă. Cînd va plăti din buzunarul lui, se va gîndi mai mult, nu va mai proceda cu ușurință, superficialitate și lipsă de răspundere. (Vii aplauze). Totodată ministerele economice, organele de planificare, întreprinderile de comerț exterior trebuie să se preocupe de îmbunătățirea aprovizionării cu materii prime din import, încheind acorduri și contracte pe mai mulți ani cu furnizorii străini.

Una din lipsurile serioase care mai dăunează în industria noastră este existența unor consumuri materiale prea ridicate. Este necesar să se treacă la revizuirea exigentă a normelor de consum industrial, la stabilirea lor pe baze științifice, în raport cu nivelul consumurilor existente pe plan mondial. O altă sarcină deosebit de importantă în domeniul consumurilor este raționalizarea riguroasă a stocurilor de materii prime și materiale necesare producției și lucrărilor de investiții, stabilirea unor normative care să asigure desăfurarea ritmică a producției. Este necesar să se combată cu toată hotărîrea practica stocării supranormative de materii prime și materiale, care provoacă serioase imobilizări de valori materiale, perturbări în aprovizionarea tehnico-materiale, în întreaga economie. Ministerele, C.S.P., alte organe de sinteză, conducătorii întreprinderilor trebuie să acorde cea mai mare atenție judicioasei planificări a nevoilor de materii prime și materiale, respectării riguroase a consumurilor prevăzute, să depună eforturi pentru reducerea continuă a acestora, pentru desăfurarea ritmică, armonioasă a activității de producție.

Perfecționări deosebite vor cunoaște transporturile; în transportul feroviar în 1975 tracțiunea cu aburi va fi practic înlocuită cu tracțiunea electrică și Diesel; se va lărgi electrificarea căilor ferate, se vor dubla noi linii magistrale. Folosirea mai bună a capacității de transport feroviar face necesară lichidarea practicilor dăunătoare și a fenomenelor negative existente în acest domeniu, ca de pildă, imobilizarea vagoanelor, transporturile încurcate. De asemenea, trebuie luate măsuri pentru ridicarea gradului de mecanizare a lucrărilor de încărcare și descărcare, care duc în prezent la irstirea unui mare volum de muncă și la folosirea nerațională a mijloacelor de transport feroviar.

În perioada cincinalului viitor se prevede, de asemenea, dezvoltarea parcului de transport auto și, în același timp, lărgirea rețelei de drumuri. În legătură cu aceasta este necesar să se ia măsuri pentru îmbunătățirea execuției drumurilor, pentru creșterea durabilității acestora și reducerea continuă a costurilor de construcții, în prezent foarte ridicate. Ținînd seama de dispersarea mijloacelor auto la diferite ministere și organisme economice, este necesar să se ia măsuri pentru utilizarea rațională a întregului parc de mașini în vederea satisfacerii cerințelor de transport ale economiei. Doresc însă să atrag atenția că am în vedere nu concentrații excesive, ci lichidarea „monopolului”, care există astăzi în transporturi, crearea condițiilor pentru folosirea rațională a tuturor mijloacelor de transport. (Aplauze).

Flota maritimă își va dubla capacitatea, iar flota fluvială va fi dotată cu noi tipuri de nave pentru mărfuri și călători. În vederea reducerii cheltuielilor de transport, a folosirii mai raționale a transporturilor feroviare și rutiere, este necesar să se intensifice și să se utilizeze pe scară mai largă căile de transport maritime și fluviale, în special transportul pe Dunăre. Ne-

voile crescînde ale economiei și vieții sociale impun să acționăm pentru extinderea transporturilor aeriene, de mărfuri și de pasageri, în care scop va fi necesar să se lărgască parcul de avioane.

Ținînd seama de faptul că o importanță deosebită pentru economia noastră, pentru deservirea populației are rețeaua de telecomunicații, este necesar ca în anii următori, paralel cu extinderea acesteia, să se asigure modernizarea, sistematizarea, raționalizarea și, totodată, sporirea economicității mijloacelor de telecomunicații.

Pentru a evita ca economia să fie supusă unor eforturi nejustificate în domeniul transporturilor, este necesar ca ministerele, cen-

tralele industriale, consiliile populare să asigure amplasarea judicioasă a noilor obiective economice, ținînd seama de sursele de materii prime și posibilitățile de desfacere a produselor.

În încheierea acestui capitol dorim să subliniem că efortul pentru sporirea eficienței producției materiale, pentru ridicarea calității a întregii noastre activități economice, reprezintă o problemă fundamentală a construcției socialismului în etapa actuală. Realizarea acestui obiectiv va asigura dezvoltarea tot mai dinamică a României pe calea progresului și bunei stări, va accelera mersul nostru înainte pe drumul civilizației socialiste. (Aplauze puternice).

4. Extinderea relațiilor economice, cooperarea în producție — o necesitate a progresului material, un factor al păcii și colaborării internaționale

În primii trei ani ai actualului cincinal volumul comerțului exterior al României a crescut într-un ritm mediu anual de peste 12 la sută și a continuat să se îmbunătățească structura sa; mașinile, utilajele și produsele chimice reprezintă 27,5 la sută din exportul țării, iar totalul producției industriale aproape patru cincimi.

Consecvență politicii sale externe, România a dezvoltat continuu relațiile de colaborare economică cu țările din C.A.E.R., cu toate țările sistemului socialist mondial, acestea deținînd ponderea principală în comerțul nostru exterior. Noi apreciem că hotărîrile adoptate de sesiunea specială a C.A.E.R. din luna aprilie a.c. deschid noi posibilități de perfecționare și adîncire a formelor de colaborare și cooperare economică între țările membre, de coordonare a planurilor lor naționale, de specializare în producție. După părerea noastră adîncirea colaborării economice, cooperarea în producție și tehnico-științifică a țărilor C.A.E.R. trebuie să ducă la dezvoltarea tot mai puternică a fiecărei economii naționale, înfăptuindu-se — așa cum s-a subliniat și la recenta consfățuire a C.A.E.R. — pe baza respectului independenței și suveranității fiecărui stat socialist. Perfecționarea cooperării nu se bazează pe crearea de organisme supranaționale, nu trebuie să afecteze în nici un fel planurile economice naționale, independența unităților economice din fiecare țară. Colaborarea și cooperarea economică se întemeiază pe liberul consimțămînt și interesul fiecărui stat de a participa la o formă sau alta de cooperare. Acordăm o deosebită importanță hotărîrii adoptate de sesiune cu privire la încheierea unor acorduri de lungă durată, care să conțină obligații ferme pentru fiecare parte — de aceasta depinzînd în mare măsură desfășurarea colaborării în concordanță cu planificarea fiecărei economii naționale. Așa cum am mai spus și altă dată, partidul și guvernul țării noastre consideră că relațiile de colaborare și cooperare economică, tehnico-științifică nu trebuie să fie afectate în nici un fel de deosebiri de păreri care pot apare în probleme ideologice privitoare la construcția socialistă, la mișcarea comunistă sau la viața internațională.

Acordînd o atenție deosebită relațiilor cu țările din C.A.E.R., România va dezvolta și în viitor colaborarea economică și tehnico-științifică cu toate statele socialiste, vîzînd în aceasta atît un factor al progresului fiecărei țări cit și o contribuție importantă la întărirea sistemului socialist mondial.

Pornind de la necesitatea participării active la diviziunea internațională a muncii, țara noastră va extinde legăturile economice și tehnico-științifice cu celelalte țări avînd orînduiri sociale diferite — atît cu state capitaliste avansate, cit și cu țări în curs de dezvoltare — pe baza avantajului reciproc, a respectului independenței și a neamsecului în treburile interne. În etapa actuală o importanță tot mai mare capătă noile forme de colaborare și cooperare în domeniul producției, al științei și tehnicii — forme pe care țara noastră le va promova cu consecvență.

Creșterea comerțului exterior în cincinalul următor va fi de 40—45 la sută. Este necesar să se ia toate măsurile pentru a se asigura realizarea atît a exporturilor cit și a importurilor, corespunzător necesităților dezvoltării

5. Pregătirea cadrelor, dezvoltarea învățămîntului și științei corespunzător exigențelor în continuă creștere ale societății socialiste

Stimați tovarăși,

Nivelul actual al societății socialiste, perspectivele evoluției sale impun perfecționarea multilaterală a învățămîntului, într-o concepție unitară, pe baza programului de perspectivă de pregătire a cadrelor, în strînsă legătură cu dezvoltarea economică și socială. În acest sens, Directivele Comitetului Central și Legea învățămîntului — adoptate anul trecut — asigură orientarea și cadrul de modernizare a învățămîntului pe o lungă perioadă de timp. Hotărîtoare este acum activitatea organizatorică, practică; Ministerul Învățămîntului trebuie să acționeze cu promptitudine și eficiență pentru concretizarea hotărîrilor elaborate de partid.

O importanță de prim ordin pentru realizarea marilor obiective de progres economic și social al țării noastre are asigurarea formării și calificării cadrelor de oameni ai muncii de toate categoriile, a noi contingente de specialiști și tehnicieni. Corespunzător acestei cerințe va fi orientată întreaga noastră politică de dezvoltare și diversificare a învățămîntului. În acest scop este necesar să se asigure îndeplinirea hotărîrilor cu privire la generalizarea învățămîntului de 10 ani și perfecționarea continuă a învățămîntului liceal.

În condițiile generalizării școlii de 10 ani,

se va trece la reducerea duratei de școlarizare în învățămîntul profesional, instruirea elevilor realizîndu-se în principal în producție. Într-o serie de meserii, pregătirea muncitorilor calificăți se va înfăptui în special prin ucenie și alte forme de calificare la locul de muncă. Pregătirea muncitorilor, calificarea cadrelor necesare economiei noastre pun sarcini serioase și în fața ministerelor și conducătorilor unităților economice care trebuie să concluzioneze strîns în această direcție cu Ministerul Învățămîntului, să organizeze la un nivel mai înalt formele de instruire profesională și tehnico-științifică în întreprinderi. Este necesar să se

asigure împrăștierea sistematică a cunoștințelor tuturor celor ce muncesc și, în mod deosebit, perfecționarea continuă a cadrelor de specialitate și de conducere. Trebuie înțeles că în condițiile progresului actual al tehnicii, ale revoluției tehnico-științifice, cunoștințele acumulate cu ani în urmă nu mai pot ajuta pe specialist să-și îndeplinească în bune condiții sarcinile. De aceea, împrăștierea periodică a cunoștințelor este una din problemele de bază ale asigurării progresului economiei, științei și culturii în țara noastră. (Vii aplauze).

În conformitate cu Directivele Comitetului Central se va pune în continuare accentul pe dezvoltarea învățămîntului superior, tehnic și economic, în cursul viitorului cincinal acordîndu-se atenție deosebită pregătirii specialiștilor în domenii care reprezintă priorități în tehnologia și activitatea economică modernă. Totodată, vor trebui perfecționate celelalte ramuri ale învățămîntului universitar, care asigură pregătirea profesorilor, medicilor, formarea de cercetători pentru științe sociale și umanistice. Ministerul Învățămîntului, cadrele didactice, consiliile și senatele universitare au îndatorirea să îmbunătățească în permanență programele de învățămînt, fiecare curs, să elimine sistematic tot ceea ce este perimat, depășit, să le pună de acord cu realizările revoluției tehnico-științifice contemporane, cu cerințele practice.

O sarcină primordială care se ridică în prezent în fața învățămîntului de toate gradele o constituie asigurarea unei strînse legături între școală și viață, între școală și nevoile practicii. Activitatea didactică în învățămîntul mediu și superior trebuie astfel concepută încît, paralel cu însușirea cunoștințelor teoretice, viitorii specialiști să aibă posibilitatea în anii de studii să efectueze o temeinică activitate practică de specialitate care să le permită, după absolvire, să se integreze cit mai rapid în producție, cu randament maxim. În învățămîntul agricol, anul școlar trebuie astfel eşalonat încît să permită participarea elevilor și studenților la principalele lucrări agricole. Formarea de deprinderi practice și pregătirea tineretului pentru viața socială activă trebuie să constituie preocupări și pentru învățămîntul cu profil teoretic, umanist. Totodată, este necesar ca membrii corpului didactic să aibă legături permanente cu unitățile productive, să participe efectiv la soluționarea unor probleme concrete în domeniul specializării — în activitatea de producție, economică sau social-culturală. Dezvoltîndu-se și perfecționîndu-se necontenit activitatea, școala își va îndeplini mai bine nobila misiune de formare a noilor generații ale patriei, de pregătire a constructorilor de mîine ai socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze îndelungate).

Stimați tovarăși,

În ultimii ani, pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea au fost adoptate o serie de măsuri menite să creeze un cadru favorabil dezvoltării și orientării activității științifice.

În concordanță cu programul de dezvoltare social-economică a țării, cercetarea trebuie să contribuie direct la lărgirea bazei de materii prime și substanțe utile, a bazei energetice, la conceperea de noi tehnologii, mașini, utilaje, instalații cu performanțe superioare, noi soiuri de plante și animale productive, noi bunuri de consum, la satisfacerea multiploilor nevoi ale societății. Desigur, am obținut în știință o serie de rezultate pozitive în ultimii ani. Dar, trebuie să spunem deschis, aceste rezultate sînt încă departe de a corespunde cerințelor și posibilităților. Este necesar ca oamenii de știință din toate domeniile — și în primul rînd cei din domeniul cercetărilor tehnice — să înțeleagă că nu se pot prezenta cu fruntea sus în fața poporului decît în măsura în care prin activitatea lor aduc o contribuție tot mai mare la progresul general al societății. Nu ne putem mulțumi să apelăm numai la importul de inteligență; trebuie să înțelegem că știința este o latură inseparabilă a producției materiale, a progresului economic și social al țării noastre. Să curmăm cu desăvîrșire mentalitatea care se mai manifestă la unii cercetători — cea-drept puțin — care consideră că totul este „să cerceteze” și „să publice”, nu să ofere rezultate concrete societății. Totul este ce dau societății, tovarăși! Ce se scrie, cum se spune, pentru posteritate, vor judeca cei din viitor. Noi, cei de astăzi, îl apreciem pe omul de știință după ce dă societății în care trăiește. Singur, titlul nu contează — munca, realizările concrete, acestea contează! (Vii aplauze).

Sarcinile mari care stau în fața cercetării impun concentrarea forțelor spre problemele esențiale, înlăturarea actualei dispersări a tematicii care îrosește forțele și scade randamentul cercetării. Totodată trebuie să se elimine actuala fărîmătură a rețelei unităților de cercetare, printr-o grupare corespunzătoare a institutelor și centrelor de cercetare, prin perfecționarea profilului și a structurii acestora. Trebuie să punem capăt practicii de a transforma institutele în... proprietate personală, orice institut aparține statului! Creăm institute pentru necesitățile societății, nu pentru uzul unor persoane! Multi dintre dumneavoastră — sînt aici numeroși academicieni — cunosc cazuri de felul celor la care mă refer. Firește, este și vina celor care au aprobat înființarea unor asemenea institute, a conducătorii statului și partidului. Dar tot conducătorii statului și partidului îi revine obligația de a pune capăt acestei stări de lucruri, mentalității celor care se consideră proprietari de institut atît cit trăiesc — cit și după moarte, lăsîndu-l moștenire (Animăție în sală, vii aplauze). Noi am lichidat feudalismul și capitalismul în toate domeniile; trebuie să lichidăm cu hotărîre spiritul de feudalism și în acest sector. (Aplauze puternice). Este, de asemenea, necesar să se urgenteze trecerea activității unităților de cercetare pe principiul gestiunii economice proprii și adoptarea unor măsuri practice de scurtare a ciclului de cercetare, proiectare, producție. Ministerele și organele centrale trebuie să dea mai multă atenție concepției și cercetării științifice proprii, să facem totul ca știința să slujească în tot mai mare măsură societatea noastră, să contribuie la bunăstarea întregului nostru popor. (Vii aplauze).

6. Ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului — țelul suprem al politicii partidului

Stimați tovarăși,

Ca urmare a dezvoltării economiei și a măsurilor de sporire a salariilor înfăptuite în acești ani, veniturile din salarii ale populației

au fost în 1968 mai mari cu peste 26 la sută decît în 1965. Au crescut, în același timp, cu 16,2 la sută veniturile bănești ale tărănimii.

(Continuare în pag. a 6-a)

RAPORTUL C. C. AL P. C. R., PREZENTAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Urmare din pag. a 5-a)

Fondul de pensii pentru asigurări și ajutoare sociale este în prezent aproape dublu în comparație cu anul 1965: în această perioadă s-au introdus pensiile pentru țărani cooperatori; bursele studenților au fost majorate cu circa 20 la sută; în urma sporirii alocăției de stat pentru copii, fondurile destinate acestui scop se ridică în 1969 la circa 4 miliarde lei; s-a înfăptuit mărirea duratei concediilor de odihnă ale salariaților. Evoluția dinamică a economiei noastre a permis, în această perioadă, crearea unui număr de aproape 500.000 noi locuri de muncă.

Cunoașteți, tovarăși, că în cursul cincinalului a fost necesar să se majoreze unele tarife și preturi, pentru a asesa pe criterii economice sănătoase activitatea unor sectoare în care veniturile nu acopereau cheltuielile. Cu toate acestea, pe baza ansamblului măsurilor de pină acum și a celor care vor fi luate în continuare pentru majorarea salariilor, se prelină ca până la sfârșitul cincinalului actual, salariul real să sporească cu circa 23 la sută, înscrinduse în limitele stabilite în Directivele Congresului al IX-lea; se vor realiza, de asemenea, sarcinile privind sporirea veniturilor reale ale țărănimii.

O expresie a sporirii puterii de cumpărare a populației o constituie creșterea cu 31 la sută în 1968 față de 1965, a volumului de mărfuri vândute prin comerțul socialist. În actualul cincinal construcțiile de locuințe au cunoscut o amploare deosebită: în anii 1966—1968 s-au construit din fondurile statului și ale populației aproape 353 mii de locuințe; peste un milion de cetățeni s-au mutat în case noi.

S-a dezvoltat puternic baza materială a învățământului a ocrotirii sănătății a științei și culturii: fiecare al cincilea cetățean este elev sau student, toți oamenii muncii au acces la comorile artei, științei și culturii.

Iată, tovarăși, în linii mari tabloul realizărilor dobândite în acești ani în înfăptuirea programului partidului, de ridicare a nivelului de trai material și cultural al poporului român. Desigur, mai avem mult de făcut pentru a asigura condiții de viață corespunzătoare tuturor cetățenilor patriei, pentru a ridica gradul de civilizație al națiunii noastre socialiste. Noi simțim conștienți că prin muncă întregului popor vom asigura un nivel de trai tot mai civilizată pentru toți cetățenii țării.

În viitorul cincinal va spori avuția națională și ca atare posibilitățile de satisfacere în condiții tot mai bune a necesităților o-

menilor muncii. Venitul național va crește în 1975 cu 45—50 la sută față de 1970 și pe această bază va spori în măsură însemnată fondul de consum; salariul real va spori cu 16—20 la sută; vor fi îmbunătățite pensiile mici și ca urmare, veniturile totale ale pensionarilor se vor mări cu 1,3 miliarde lei; vor crește, de asemenea, pensiile țăranilor cooperatori. În legătură nemijlocită cu creșterea producției agricole, vor spori cu 15—20 la sută veniturile reale ale țărănimii. Volumul mărfurilor vândute prin comerțul socialist va spori cu 30—35 la sută; se vor extinde și diversifica serviciile către populație.

Partidul va acorda și în viitor toată atenția îmbunătățirii condițiilor de locuit ale populației. În următorul cincinal trebuie să asigurăm o îmbinare mai rațională a eforturilor făcute de stat cu mobilizarea mai largă a fondurilor populației pentru construcția de locuințe. În acest scop se prevede să se construiască până în 1975 aproximativ 500 mii de apartamente, dintre care cel puțin jumătate vor fi locuințe proprietate personală.

În anii următori va continua acțiunea de sistematizare a orașelor, se vor face noi eforturi pentru dotarea tehnică-edilitară a acestora. La amplasarea noilor ansambluri de locuințe se va urmări ocuparea cât mai rațională a terenurilor, sporirea densității construcțiilor, restrângerea la strictul necesar a perimetrului orașelor.

De asemenea, va trebui să se treacă efectiv la înfăptuirea programului de sistematizare a localităților rurale. Consiliile populare trebuie să ia măsuri pentru delimitarea precisă a perimetrului fiecărei localități, interzicându-se cu desăvîrșire executarea construcțiilor în afara acestuia.

Până în 1975 cheltuielile social-culturale vor crește cu circa 27 la sută față de 1970. În învățământul de cultură generală se vor construi peste 13.000 săli de clasă și noi locuri în internate; totodată, vor fi date în folosință spații de învățământ și cămine în învățământul profesional, mediu, de specialitate și superior.

Ministerul Sănătății trebuie să acționeze mai hotărât pentru înfăptuirea măsurilor stabilite de Comitetul Central, să asigure modernizarea continuă și perfecționarea rețelei de ocrotire a sănătății, să introducă mai multă disciplină, corectitudine și grijă în activitatea de asistență medicală a populației, să dezvolte în acest domeniu cercetarea științifică.

O atenție însemnată se va acorda îmbunătățirii condițiilor de odihnă ale oamenilor muncii, dezvoltării rețelei și creșterii capacității unităților balneare și de tratament, dotării și utilității acestora. O largă dezvoltare va cunoaște ac-

tivitatea turistică, urmărindu-se punerea mai deplină în valoare a condițiilor naturale favorabile de care beneficiază țara noastră.

În cadrul dezbaterii documentelor Congresului, mai mulți tovarăși au ridicat problema duratei zilei de muncă, propunând să se analizeze posibilitatea reducerii ei în perspectivă. Trebuie subliniat că problema reducerii programului de lucru face obiectul preocupării conducerii de partid și de stat și ea își va găsi rezolvarea în viitor. Aceasta cere însă ridicarea substanțială a gradului de organizare a muncii, aplicarea pe scară largă a mecanizării și automatizării proceselor de producție care să permită obținerea unei înalte productivități. De aceea, va trebui să se elaboreze un plan de măsuri pe baza cărora, o dată cu crearea condițiilor necesare, să se poată trece treptat la reducerea în perspectivă a duratei zilei de muncă.

Partidul nostru a arătat și arată deschis că veniturile din salarii, veniturile țărănimii, cheltuielile social-culturale ale statului vor crește numai în concordanță și pe măsura dezvoltării producției materiale, a sporirii productivității muncii și a venitului național.

Organele și organizațiile de partid, instituțiile de stat centrale și locale trebuie să acorde toată atenția studierii și rezolvării cererilor oamenilor muncii, asigurând mai multă promptitudine și operativitate în soluționarea lor, să manifeste solitudine față de cetățeni, să pună în centrul întregii lor activități grija pentru satisfacerea exigențelor materiale și spirituale ale oamenilor muncii, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Îmbunătățirea condițiilor de viață ale poporului, creșterea gradului de civilizație și bunăstare al națiunii noastre este telul suprem al politicii partidului nostru, rațiunea întregii sale activități obiectiv central al construcției socialiste. (Aplauze prelungite).

Acestea sînt direcțiile și orientările principale ale dezvoltării economice de perspectivă. După aprobarea lor de către Congres vom trece la elaborarea planului cincinal următor în așa fel ca în prima jumătate a anului 1970 să-l putem dezbate și aproba în Marea Adunare Națională. Fără îndoială că în procesul definitivării planului cincinal și a muncii ce se va desfășura pentru înfăptuirea sa vor apare noi rezerve care vor permite nu numai realizarea, ci și depășirea prevederilor cuprinse în Directive, asigurându-se astfel ridicarea într-un ritm tot mai rapid a României pe culmile civilizației socialiste și comuniste. (Aplauze puternice, prelungite)

III

PERFECȚIONAREA RELAȚIILOR SOCIALISTE DE PRODUCȚIE, A ORINDUIRII NOASTRE SOCIALE ȘI DE STAT

Stimați tovarăși,

Perfecționarea multilaterală a societății noastre socialiste cere atât o linie generală clară, cât și o intensă muncă organizatorică pentru traducerea ei în viață. De aceea, o importanță fundamentală are stabilirea celor mai corespunzătoare forme organizatorice și metode de lucru, care să țină seama de cerințele fiecărei etape prin care trece societatea noastră, de problemele arătate ridicate de viață.

În activitatea sa, partidul nostru pornește de la premiza că, o dată cu creșterea forțelor de producție trebuie asigurată perfecționarea continuă a relațiilor de producție, aceasta realizându-se nu ca rezultat al acțiunii oarbe a legilor obiective ci în mod planificat, conștient, ca urmare a acțiunii organizate a oamenilor. După cum se știe, o dată cu lichidarea claselor exploatare și victoria socialismului, în țara noastră s-a realizat concordanța fundamentală dintre forțele de producție și relațiile de producție. Proprietatea asupra mijloacelor de producție, producția și repartitia venitului național au căpătat caracter social. Activitatea noastră trebuie să aibă ca scop asigurarea permanentă a dezvoltării atât a forțelor de producție cât și a relațiilor de producție, evitarea oricăror nenotivități și discordanțe între ele.

Îmbunătățirea și perfecționarea sistemului de planificare, ridicarea nivelului științific al activității de organizare și conducere a vieții economice și sociale au o importanță hotărâtoare pentru asigurarea în continuare a concordanței între forțele de producție și relațiile de producție, pentru progresul general al societății noastre. Măsurile stabilite de Conferința Națională a partidului în acest sens au drept scop creșterea rolului statului în conducerea întregii activități economice, în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății socialiste, exercitarea la un nivel tot mai înalt a funcției sale economico-organizatorice.

Un rol important au organizarea și conducerea întreprinderilor economice. Viața a demonstrat că conducerea unipersonală nu mai corespunde actualei etape a sistemului nostru socialist de producție în condițiile proprietății comune asupra mijloacelor de producție se impune, ca o necesitate obiectivă, realizarea conducerii colective, participarea nemijlocită a

oamenilor muncii la conducerea activității economice. Crearea comitetelor de direcție și a consiliilor de administrație, stabilirea obligativității prezentării dării de seamă în fața adunărilor generale ale salariaților corespund condițiilor noi ale dezvoltării forțelor de producție din țara noastră. Aceasta asigură ca problemele de bază ale activității întreprinderilor să fie rezultatul gândirii celor mai buni specialiști, a întregului colectiv de oameni ai muncii.

Realizarea concordanței între forțele de producție și relațiile de producție presupune, în același timp, asigurarea unei dezvoltări juste, proporționale, a diferitelor ramuri economice, stabilirea unor raporturi raționale între ele, îndesări a raportului între dezvoltarea industriei și agriculturii. Aceasta impune, de asemenea, repartizarea cât mai judicioasă a forței de muncă în economie, știință și cultură, și mai ales asigurarea preponderanței forței de muncă în sectorul producției materiale — hotărâtor pentru progresul societății, pentru dezvoltarea activității social-culturale.

O problemă deosebit de importantă a conducerii societății, a perfecționării relațiilor de producție în orinduirea noastră este organizarea rațională a aparatului de stat, simplificarea și apropierea sa de mase, reducerea sistematică a personalului administrativ-funcționar și creșterea continuă a personalului direct productiv, apropierea organelor centrale de conducere de unitățile de producție, de activitatea economico-socială concretă. În acest spirit au fost concepute și înfăptuite măsurile de îmbunătățire a organizării administrative a teritoriului țării, care oferă un cadru superior de participare a maselor la rezolvarea treburilor obștești, de ridicare a eficienței și operativității organelor locale ale puterii de stat.

Oamenii muncii la conducerea activității economice. Crearea comitetelor de direcție și a consiliilor de administrație, stabilirea obligativității prezentării dării de seamă în fața adunărilor generale ale salariaților corespund condițiilor noi ale dezvoltării forțelor de producție din țara noastră. Aceasta asigură ca problemele de bază ale activității întreprinderilor să fie rezultatul gândirii celor mai buni specialiști, a întregului colectiv de oameni ai muncii.

Deși nu a trecut mult timp de la experimentarea și introducerea în practică a unor din măsurile stabilite de Congresul al IX-lea și Conferința Națională, au devenit de pe acum evidente utilitatea și eficacitatea lor: s-a demonstrat în mod concret faptul că ele corespund necesității evoluției neîntrerupte, multilaterale a țării noastre. Este necesar să se urgenzeze aplicarea întregului ansamblu de măsuri privind folosirea mai bună a pîrghiilor economice, îmbunătățirea sistemului financiar și de credit, a sistemului de aprovizionare și de stabilire a preturilor, introducerea unei ordini mai riguroase în administrarea avutului statului, în folosirea fondurilor și în gospodărirea întreprinderilor.

Desigur, și în viitor la baza întregii noastre activități economice și sociale va sta principiul centralismului democratic care permite statului socialist să exercite prerogativele fundamentale cu care l-a investit poporul. Aceasta nu are însă nimic comun cu centralismul excesiv: dimpotrivă, el presupune îmbinarea armonioasă a conducerii centrale cu autonomia largă a unităților, cu sporirea atribuțiilor și răspunderii întreprinderilor. Este necesar să combatem cu energie și fermitate tendințele de încetare birocratică a acestora, să dezvoltăm spiritul de inițiativă al unităților economice, al organelor administrative și al instituțiilor social-culturale.

Valorificarea rațională și eficientă a potențialului material și uman de care dispunem impune perfecționarea continuă a conducerii, planificării și organizării economiei, folosirea judicioasă a pîrghiilor economice, studierea și aplicarea legilor obiective proprii noii orinduirii — condiție esențială a dezvoltării cu succes a societății socialiste.

discuții cu privire la rolul statului socialist, la locul său în societate și la perspectiva sa de viitor. Lucrurile se prezintă uneori în așa fel

încît s-ar putea deduce că în socialism statul ar fi ceva imuabil, neschimbător, veșnic, că în acest domeniu, o dată cu instaurarea orinduirii noi, ar înceta să mai acționeze legile dialecticii. În același timp, se exprimă și unele păreri după care ar trebui grăbit procesul de diminuare a rolului statului în societate, ignorându-se condițiile istorice concrete, interne și internaționale actuale. Se mai vorbește, de asemenea, și azi, cîteodată, despre dictatura proletariatu-lui și despre stat, ca și cum am fi în primii ani după cucerirea puterii politice, cînd clasa muncitoare, statul muncitoresc-țărănesc înfăptuiau sarcina istorică a lichidării claselor exploata-toare.

Este evident că nu poate fi abordată în mod științific problema atât de complexă a rolului și funcțiilor statului în socialism fără a lua în considerare întreg ansamblul condițiilor sociale interne și internaționale contemporane. Caracterul funcțiilor statului, ponderea acestora se schimbă o dată cu modificările ce apar în dezvoltarea societății, în opera de edificare a socialismului. Activitatea actuală și de perspectivă a statului, procesul dispariției sale treptate au o deosebită însemnatate, de înțelegerea lor justă fiind strîns legată însăși conducerea conștientă a operei de fărîre a noii orinduirii. După cum este cunoscut, teoria marxist-leninistă a demonstrat că statul a apărut pe o anumită treaptă a dezvoltării social-istorice, o dată cu împărțirea societății în clase, și că va dispărea atunci cînd vor dispărea clasele sociale. Fără îndoială, după lichidarea claselor exploatare, pe măsura desfășurării procesului de omogenizare a societății socialiste, rolul statului se schimbă, modificându-se și formele sale de acțiune. În perspectiva fărîrii societății socialiste multilateral dezvoltate, a creării premiselor pentru trecerea la comunism, funcțiile statului se vor schimba și mai mult, activitatea sa internă concentrîndu-se în direcția organizării producției, a vieții științifice și culturale.

Nu putem să nu atragem atenția asupra pericoulului pe care îl reprezintă pentru buna funcționare a aparatului de stat a conducerii economiei, culturii, a întregii vieți obștești, tendințele de birocrațism care pot duce la ruperea de masele largi populare, la apariția unor contradicții sociale profund dăunătoare intereselor construcției socialiste. Iată de ce este necesar să fie tot mai mult întărit controlul opiniei publice asupra activității organelor de conducere ale statului, la toate nivelurile. Trebuie să veghem ca statul să nu se transforme într-un organism deasupra claselor, a societății, ci să se integreze organic — dacă se poate spune astfel — în societatea socialistă. Aceasta presupune ca toate organele de conducere ale statului să fie emanația maselor, să-și desfășoare activitatea în strînsă unitate cu poporul. Fiecare activist își justifică funcția și locul său în ierarhia socială în măsura în care se dovedește capabil să asigure conducerea optimă a treburilor obștești, soluționarea problemelor ridicate de oamenii muncii. (Vii aplauze)

Măsurile luate de Comitetul Central și de guvern în anul 1968 pentru lichidarea unor forme de retribuție nelegale direct de muncă, pentru perfecționarea cointerării materiale, au așezat pe baze mai juste repartiția între membrii societății. Măsurile respective urmăresc totodată creșterea răspunderii fiecărui membru al societății pentru felul în care își realizează atribuțiile pentru pregătirea sa profesională, științifică și culturală. Este întru totul justificat ca, o dată cu stimularea celor ce își îndeplinesc sarcinile cu rezultate bune, cei care nu-și fac datoria, care aduc daune avutului obștesc, să suporte direct, din buzunarul propriu — și nu din avuția societății — urmările neglijențelor și lipsurilor de care dau dovadă. Veniturile personale, veniturile întregului colectiv trebuie să fie nemijlocit legate de rezultatul activității unităților respective: în mod firesc ele trebuie să crească cînd realizările sînt mari și să scadă cînd sarcinile nu se îndeplinesc integral. Partidul nostru acordă o deosebită atenție perfecționării sistemului de cointerare materială și remunerare a muncii — factor esențial în stimularea energiei și capacităților celor ce muncesc. Noul sistem de salarizare, care urmează să fie generalizat în toate ramurile economiei, asigură un raport mai judicios al remunerării între diferitele sectoare ale creației materiale și spirituale, precum și o aplicare mai consecventă a principiilor socialiste de repartiție.

Viața arată că nu au dispărut cu totul mentalitățile parazitare, spiritul de nepăsare față de interesele generale ale societății. Atitudinea de toleranță și cocoloșire a lipsurilor, practica de a nu trage la răspundere pe cei vinovați, lovește în mod direct în interesele societății, prejudiciază întregul popor. Instituirea controlului averilor este o parte a luptei împotriva acelor care își însușesc pe căi neoniste mijloace materiale și financiare din avutul poporului. Este necesar să creăm o opinie de masă intransigentă împotriva celor care atențază la bunul public, care vor să trăiască fără muncă.

Perfecționarea continuă a organizării societății, a activității multilaterale a statului, a raporturilor sociale, reprezintă o condiție esențială a înaintării țării pe calea socialismului.

Tovarăși,

Partidul și guvernul se preocupă continuu de întărirea capacității de apărare a României, de perfecționarea organizării și îmbunătățirea înzestrării forțelor noastre armate, chemate să servească interesele poporului, să apere independența și suveranitatea patriei. Țara noastră va dezvolta și în viitor colaborarea cu armatele țărilor membre ale Tratatului de la Varșovia, cu armatele celorlalte țări socialiste, fiind gata să-și îndeplinească oricînd obligațiile în cazul unui atac imperialist.

Apărarea patriei este o îndatorire a fiecărui cetățean: în condițiile de azi, în cazul unui război, nu numai armata, ci toți cetățenii trebuie să fie gata de a lupta pentru apărarea libertății, suveranității și integrității patriei.

2. Î nflorirea națiunii socialiste, dezvoltarea forței și coeziunii ei

Tovarăși,

Dezvoltarea societății contemporane dovedește că națiunea — categorie istorică-socială carena marxism-leninismul l-a acordat întotdeauna o atenție deosebită — își păstrează deplina valabilitate și în zilele noastre. Am fost și sîntem martorii unei uriașe mișcări

(Aplauze puternice, prelungite). Noi apreciem că un război antiimperialist, un război de apărare nu poate fi decît un război popular și că victoria se va obține nu numai pe frontul de luptă, ci prin lupta generală a întregului popor. (Vii aplauze). Acesta este sensul măsurilor luate de partid și guvern pentru formarea gărzilor patriotice și pentru pregătirea militară a tineretului — prin care se realizează dezideratul clasicilor marxism-leninismului cu privire la înarmarea de către revoluție a întregului popor.

Sarcini importante revin organelor securității de stat și ale Ministerului Afacerilor Interne în lupta împotriva agenților imperialismului, a acelor care ar încerca, sub orice formă, să atenteze la cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, ale întregului popor; ele sînt chemate să asigure ordinea și munca pașnică a națiunii noastre. Măsurile luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea activității organelor de securitate și ale Ministerului Afacerilor Interne, pentru lichidarea cauzelor care au generat stările de lucruri din trecut — cînd ele acționau pe deasupra partidului și statului — asigură îndeplinirea în cele mai bune condiții a rolului lor în societate.

Va trebui să veghem și în viitor ca forțele noastre armate, organele securității de stat și ale Ministerului Afacerilor Interne să-și desfășoare activitatea sub conducerea nemijlocită a partidului, să fie strîns legate de mase, să dea socoteală în fața partidului, a instanțelor constituționale, a poporului, de felul în care își îndeplinesc îndatoririle.

Măsurile adoptate în vederea perfecționării activității procuraturii și tribunalelor, alegearea judecătorilor și procurorilor de către consiliile populare, due în mod nemijlocit la întărirea controlului organelor puterii, al masei, asupra justiției — chemată să asigure realizarea și respectarea legalității socialiste. Este de la sine înțeles că nu trebuie să existe sector de activitate care să nu se afle sub controlul general al partidului și statului, al poporului. Trebuie lichidată concepția burgheză după care justiția este în afara oricăru control, iar judecătorul răspunde numai în fața conștiinței sale. Judecătorul se conduce după lege și după conștiința socialistă: el trebuie să dea socoteală, să răspundă în fața poporului de felul cum își îndeplinește misiunea. (Aplauze)

În anii care au trecut de la Congresul al IX-lea s-au luat numeroase măsuri pentru perfecționarea activității atât a organelor centrale de stat cit și a organelor locale ale puterii. Rezultatele acestor măsuri se resimt în întreaga noastră activitate social-politică. Traducerea lor consecventă în viață, îmbunătățirea în continuare a activității acestor organe va contribui la realizarea la un nivel tot mai înalt a funcțiilor statului nostru socialist. Este necesar ca Marea Adunare Națională și Consiliul de Stat, paralel cu dezvoltarea activității legislative, să-și exercite și mai activ funcția de control asupra mersului dezvoltării economice și sociale, a modului de aplicare a legilor țării, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru. Consiliul de Miniștri trebuie să acționeze tot mai eficient pentru realizarea liniei generale a partidului în construcția economică și social-culturală, pentru întărirea controlului asupra tuturor organelor centrale și locale ale administrației de stat.

Un rol deosebit în activitatea statului îl au consiliile populare. Ele poartă răspunderea nemijlocită pentru organizarea și îndrumarea activității economice pe plan local, a învățămîntului, culturii, ocrotirii sănătății, pentru activitatea de gospodărire comunală și edilitară, organizarea activității comerciale și a serviciilor pentru populație. Ținînd seama de atribuțiile și competențele sporite ce le revin, comitetele executive ale consiliilor populare trebuie să-și îmbunătățească metodele de muncă, să manifeste mai multă inițiativă în vederea punerii în valoare a resurselor locale, a continuei ridicării economice și sociale a județelor, orașelor și comunelor, în apărarea proprietății socialiste, respectarea legalității și menținerea ordinii publice.

În acești ani a fost desfășurată o intensă activitate legislativă avînd drept scop să pună în concordanță legile fundamentale ale statului cu dezvoltarea și perfecționarea forțelor și relațiilor de producție. A fost adoptată noua Constituție, carta libertății și dreptății sociale a poporului nostru. De asemenea, au fost adoptate Codul Penal, Codul de procedură penală, Legea învățămîntului, Legea privind perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, Legea organizării administrative-teritoriale a țării. Legea consiliilor populare și altele. Aceste legi așază pe baze trancine relațiile din societate, apără proprietatea socialistă, cuceririle revoluționare ale poporului, drepturile largi ale cetățenilor patriei, contribuie la perfecționarea orinduirii sociale, la dezvoltarea dreptului nostru socialist.

Continuînd activitatea de îmbunătățire a legilor statului, vor trebui elaborate noul Cod al muncii, al familiei, Codul civil și alte legi de bază menite să dea expresie juridică noilor realități economice și social-politice din țara noastră.

Este necesar să luăm măsuri hotărîte pentru a așeza la baza întregii noastre activități prevederile legilor adoptate de Marea Adunare Națională, pînă undă hotărîre capătă practicilor vechi de a se conduce prin instrucțiuni, întărind legalitatea socialistă, respectarea de către toți cetățenii a normelor de drept constituționale și suveranitatea legilor statului nostru socialist. (Vii aplauze)

Correspunzător celor arătate mai sus, noi considerăm că cerințele dezvoltării multilaterale a societății socialiste impun perfecționarea activității generale a statului, a organelor sale centrale și locale, întărirea legăturilor lor cu masele, dezvoltarea democrației socialiste, atragerea tot mai activă la conducerea societății a întregului nostru popor. (Aplauze puternice)

mondiale de redesteptare națională a popoarelor, al luptei pentru eliberare de sub jugul dominației colonialiste. Zeci și zeci de popoare și-au redobîndit independența, au pornit pe calea încheierii consolidării și dezvoltării ca națiuni de sine stătătoare. Lupta pentru afir-

(Continuare în pag. a 7-a)

(Urmare din pag. a.6-a)

marea națiunilor constituie una din părțile componente esențiale ale tabloului social-politic al epocii noastre. Chiar și în țările capitaliste dezvoltate, unde națiunea burgheză a ajuns la maturitatea dezvoltării, lozincă apărării independenței naționale găsește o profundă rezonanță în rândul maselor populare, al claselor progresiste, inclusiv în rândul unor cercuri ale burgheziei naționale. Națiunea nu-și încetează rolul și misiunea nici după revoluția proletară, odată cu transformarea revoluționară a societății pe baze socialiste. Dimpotrivă, trecerea de la capitalism la socialism reprezintă ridicarea națiunii pe o treaptă calitativ superioară. Intenindu-se pe lichidarea exploataării și asuprii, pe instaurarea dreptății și egalității sociale, națiunea socialistă asigură pentru prima oară îmbinarea intereselor și aspirațiilor tuturor claselor, a tuturor membrilor societății, punerea în valoare și dinamizarea energiei întregului popor în direcția progresului și prosperității. Edificator în această privință este procesul formării națiunii române, care, după cum se știe, datorită dominației străine, a avut loc în condiții istorice deosebit de grele încheindu-se mult mai târziu ca în alte țări. Abia după eliberarea țării, după preluarea puterii de către clasa muncitoare, lichidarea claselor exploataatoare și făurirea orânduirii socialiste, energiile și capacitățile creatoare ale națiunii noastre au fost pe deplin descătuse, devenind cu adevărat o uriașă forță dinamică pe drumul progresului și civilizației României. (Aplauze puternice)

Este cunoscut că burghezia, imperialismul nesocotesc interesele naționale ale popoarelor, încalcă în mod brutal drepturile lor suverane, promovează o politică de inegalitate între națiuni, de subordonare a altor țări; aceasta generează opoziția înversă a popoarelor asuprite, adversitate și învrăjpire în relațiile internaționale, alimentează neîncrederea și suspiciunea între state. Națiunea socialistă nu-și realizează aspirațiile de progres pe seama sau în detrimentul intereselor altor națiuni, nu încalcă dreptul nimănui la dezvoltare liberă și suverană. Ca atare, dispar bazele obiective ale antagonismului între națiuni, ale cultivării naționalismului și șovinismului, ale tendințelor de hegemonie.

Spre deosebire de orânduirile precedente, socialismul oferă premisele pentru înflorirea multilaterală a națiunilor, pentru îmbinarea organică a intereselor naționale cu interesele internaționale ale popoarelor. Internaționalismul socialist nu presupune sacrificarea sau lezarea intereselor naționale, ci dimpotrivă, afirmarea deplină a acestora; tot astfel grija față de interesele propriului popor nu înseamnă ignorarea cerințelor internaționalismului, ci presupune dezvoltarea solidarității internaționale. (Vii aplauze). Progresul fiecărei națiuni, emanciparea socială și națională a fiecărui popor reprezintă fundamentul trainic al solidarității internaționale a țărilor socialiste, al întăririi sistemului socialist mondial. (Aplauze puternice)

Desigur, nu trebuie uitat că relațiile dintre națiunile socialiste — care nu au precedent în istorie — nu s-au putut cristaliza de la început într-o formă perfectă, desăvârșită, că ele mai păstrează încă, pe aici, pe acolo, urme ale vechiului. Tocmai de aceea una din îndatoririle comuniștilor este, după părerea noastră, lupta hotărâtă împotriva oricăror manifestări contrare spiritului marxism-leninismului, împietirea justă a grijii pentru interesele naționale ale propriului popor, cu preocuparea pentru întâ-

rirea solidarității internaționaliste a tuturor țărilor socialiste, a tuturor celor ce muncesc din întreaga lume. (Aplauze îndelungate).

Socialismul realizând idealurile de dreptate socială are totodată menirea să asigure întărirea și dezvoltarea națiunii — care va dăinui încă multă vreme și va juca un rol deosebit de important în evoluția istorică a societății, în progresul material și spiritual al popoarelor, în lupta pentru victoria socialismului și comunismului. (Vii aplauze)

Tovarăși,

Una din marile înfăptuiri ale orânduirii noastre socialiste este rezolvarea, în spiritul marxism-leninismului, a problemei naționale, crearea condițiilor pentru afirmarea socială multilaterală a tuturor cetățenilor, indiferent de naționalitate.

Ridicarea economică și socială a tuturor județelor, asigurarea aceluiași condiții de muncă și viață, constituie temelia egalității între români, maghiari, germani, sirbi și alte naționalități. Oamenii ai muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare sînt membri ai partidului nostru, ai organizațiilor de masă și obștești, fac parte din organele de conducere ale partidului și statului, ale organizațiilor economice, din consiliile populare. Partidul și statul manifestă atenție și preocupare permanentă pentru soluționarea cerințelor fiecărei naționalități, pentru participarea cit mai largă a acestora la viața economică, politică și social-culturală a țării. Este asigurată folosirea liberă a limbii materne, instruirea publică în limba proprie, dezvoltarea culturii, a creației spirituale. În rețeaua învățămîntului cu limba de predare maghiară, germană și a altor naționalități, care cuprinde aproape 2.000 de școli și secții, învață peste 240.000 de elevi; în întreaga țară funcționează 12 instituții artistice de stat ale naționalităților conlocuitoare, apar peste 40 de ziare și reviste, sînt editate anual cărți și broșuri într-un tiraj de aproape 3.800.000 de exemplare în limbile acestor naționalități. Statul înlesnește, de asemenea, oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare posibilitatea de a-și însuși limba română, pentru a se putea afirma nestînjînit în toate sferele de activitate ale societății.

Constituirea consiliilor oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare a creat cadrul organizatoric adecvat pentru intensificarea activității social-politice a acestora. Aceste consilii sînt chemate să stimuleze participarea tot mai activă a cetățenilor de alte naționalități la viața socială, la conducerea țării, să contribuie activ la promovarea politicii naționale marxist-leniniste a partidului, la cimentarea unității întregului nostru popor. (Aplauze)

Organele și organizațiile de partid din județ și localități în care trăiesc oameni ai muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, toate organele partidului și statului nostru au datoria de a asigura și în viitor înfăptuirea neabătută a politicii naționale marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, de a veghea la respectarea prevederilor constituționale și, totodată, de a acționa pentru educarea maselor în spiritul frăției și unității între poporul român și naționalitățile conlocuitoare. (Vii aplauze). Este necesar să se desfășoare o astfel de activitate incit toți cetățenii — români, maghiari, germani sau de altă naționalitate — strîns uniți sub conducerea partidului să-și închine capacitățile înfăptuirii programului de înflorire a patriei comune, Munca și creația comună vor duce la unirea tot mai strînsă a poporului român și naționalităților conlocuitoare în cadrul marii familii a României socialiste. (Aplauze puternice)

fiecărui cetățean. O parte componentă indisolubilă a democrației socialiste este creșterea spiritului de răspundere civică, întărirea conștiinței îndatoririi tuturor de a-și consacra forțele, capacitățile, competența, binelui public, intereselor generale ale națiunii.

Partidul nostru pornește de la concepția că socialismul trebuie să fie societatea totală împliniri a personalității umane, în care fiecare cetățean să se simtă stăpîn pe destinul său, să poată gândi și acționa nestîngerit în folosul progresului societății. (Aplauze puternice)

În condițiile cînd clasa muncitoare, în alianță cu țărînimea, intelectualitatea și cu alte pătură sociale, înfăptuiește, sub conducerea Partidului Comunist Român, edificarea noii orînduirii sociale, sindicatele — organizația de masă a clasei muncitoare, a tuturor salariaților — au rolul de a acționa neabătut pentru înfăptuirea liniei generale a partidului: ele trebuie să pună în centrul activității munca pentru înfăptuirea programului de dezvoltare multilaterală a României socialiste.

O sarcină importantă a sindicatelor este de a se preocupa îndeaproape de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și viață ale oamenilor muncii, de a participa activ la elaborarea măsurilor privind sistemul de salarizare, organizarea asistenței sociale, a protecției muncii și a altor măsuri privind ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Sarcini importante revin sindicatelor în ridicarea calificării profesionale, a nivelului tehnic și științific al tuturor salariaților. Sindicatele trebuie să ia atitudine fermă împotriva atitudinii înapoiate față de muncă, pentru întărirea disciplinei și ordinii, pentru apărarea și dezvoltarea proprietății obștești, a avuției noastre naționale. Ele trebuie să desfășoare o intensă activitate educativă, cultural-artistică, combatînd cu tărie concepțiile retrograde, acționînd pentru formarea conștiinței socialiste. Sindicatele au sarcina de mare răspundere de a organiza și exercita controlul obștesc asupra activității de deservire a oamenilor muncii, sprijinindu-se activ pe masele largi populare.

Măsurile luate de Conferința Națională au dus la creșterea rolului și răspunderii sindicatelor în statul nostru. Ele au reprezentanți în guvern, în organele de conducere colectivă ale ministerelor, ale întreprinderilor și altor organizații economico-sociale. Prin aceasta se creează condiții ca ele să participe tot mai activ la elaborarea tuturor măsurilor privind dez-

voltarea României. Îndeplinirea acestor mari sarcini cere îmbunătățirea radicală a formelor de organizare și a metodelor de lucru ale sindicatelor, întărirea legăturii conducerii sindicatelor cu masele de oameni ai muncii. (Vii aplauze).

Apreciind rolul tot mai important pe care tineretul îl are în diferite domenii ale vieții sociale, partidul nostru acordă o atenție deosebită formării și educării constructorilor de mine ai socialismului, pregătirii tinerei generații chemată să ducă mai departe marea operă pe care o întreprinde poporul român. În realizarea acestui țel, un rol însemnat revine Uniunii Tineretului Comunist. Se poate spune că măsurile luate pe baza hotărîrii plenei Comitetului Central din decembrie 1967, sporirea atribuțiilor și a sferei de preocupări a Uniunii Tineretului Comunist au dus la înviorarea activității acesteia, la îmbogățirea formelor sale de muncă. Vor trebui depuse în continuare eforturi pentru ca fiecare organizație U.T.C. să devină un organism dinamic, capabil să antreneze întregul tineret la învățătură, la muncă, la o intensă activitate obștească, să desfășoare o tot mai bogată activitate de educație comunistă, de pregătire pentru viață a tinerei generații. Numai așa Uniunea Tineretului Comunist își va îndeplini rolul important pe care îl are în societatea noastră. (Vii aplauze)

Femeile — care reprezintă peste jumătate

din populația țării — se afirmă ca o forță remarcabilă a construcției socialismului, aduc o contribuție deosebită la dezvoltarea producției materiale și la creația spirituală, la formarea și educarea tinerei generații, la progresul patriei. Și în continuare partidul nostru va acorda toată atenția punerii în valoare a capacității de muncă a maselor de femei, a cunoștințelor și spiritului lor gospodăresc, promovării lor în funcții de răspundere, în toate domeniile vieții sociale, potrivit aptitudinilor, posibilităților și calităților profesionale. Este necesar să se intensifice activitatea culturală și educativă în rîndul milioanei de femei, să se asigure toate condițiile pentru participarea lor activă, multilaterală, la viața socială și politică a țării. Este nejust ca în întreprinderile unde 90 la sută din personal este alcătuit din femei, directorii, șefii și fic toți sau aproape toți bărbați. (Aplauze). De asemenea, este nejust ca în cooperativele agricole, unde marea majoritate a celor ce lucrează sînt femei, președinții, brigadierii, socotitorii — deci cei care cum s-ar spune mai stau pe la umbră — să fie toți bărbați (risete, aplauze). Cred că sînt și în asentimentul bărbaților, nu numai al femeilor, cînd să se pună capăt acestor stări de lucruri: să facem ca egalitatea în drepturi să existe nu numai în general, ci să se materializeze concret în întreaga viață socială și politică a țării (Vii aplauze).

Constituirea Frontului Unității Socialiste re-

IV PARTIDUL COMUNIST ROMÂN — FORȚA POLITICĂ CONDUCĂTOARE A NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE

nele centrale ale partidului se înscrie în procesul de lărgire a democrației interne, contribuind la întărirea legăturii dintre Comitetul Central și organizațiile de partid, la creșterea răspunderii fiecărui membru al Comitetului Central în fața întregului partid și popor.

În vederea dezvoltării vieții democratice a partidului este necesară extinderea practicii încetățenite de a dezbate cu toți comuniștii principalele măsuri ce se preconizează a fi luate pe linie de partid sau de stat, informarea lor sistematică asupra hotărîrilor adoptate de organele de conducere, asupra principalelor probleme de politică internă și externă. Este necesar să se asigure în continuare toate condițiile ca membrii de partid să-și spună liber și nestîngerit părerea asupra problemelor supuse dezbaterii, să poată critica neajunsurile din munca de partid, a organelor sale conducătoare, din diverse sectoare ale activității sociale, să participe efectiv la înălțurarea lor, la realizarea hotărîrilor.

În cadrul organizat al partidului, dezbaterile sînt necesare pentru elucidarea problemelor, pentru elaborarea unor hotărîri care să exprime gîndirea și înțelegerea colectivă a comuniștilor. Dar, odată ce o hotărîre a fost adoptată, ea devine obligatorie pentru toți membrii de partid, lupta pentru traducerea ei în viață fiind o îndatorire sacră a fiecărui comunist. Respectarea disciplinei de partid, îndeplinirea necondiționată a liniei politice, a hotărîrilor partidului, a tuturor îndatoririlor statutare constituie o obligație de prim ordin pentru fiecare comunist, indiferent de funcția pe care o are în partid. Aceasta asigură întărirea continuă a omogenității și forței de acțiune a partidului, îndeplinirea cu succes a marilor răspunderi ce-i revin în calitate de conducător al națiunii noastre pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. (Vii și puternice aplauze)

Tovarăși,

Comitetul Central consideră necesar să prezinte spre examinare Congresului unele fenomene negative din activitatea trecută care, deși au afectat grav partidul, n-au fost niciodată dezbătute în forumul său suprem.

După cum se cunoaște, pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea, Comitetul Central a examinat în mai multe rînduri o serie de greșeli, abuzuri și ilegalități săvîșite într-o anumită perioadă a activității partidului și statului nostru socialist, care au costat viața unor activiști de seamă ai partidului, printre care și a lui Lucrețiu Pătrășcanu. Un număr mare de activiști au fost persecutați și excluși din partid. În urma unei temeinice analize, plenara din aprilie 1968 a Comitetului Central a adoptat hotărîrea de reabilitare a acestora, considerînd că acuzațiile ce li s-au adus la timpul respectiv au fost neîntemeiate, iar unele din ele inventate în mod provocator. După plănă din aprilie, aceste probleme au fost dezbătute în întregul partid și cred că nu este necesar să ne ocupăm acum, pe larg, de ele. Comitetul Central propune Congresului să confirme hotărîrile plenarei din aprilie 1968 și măsurile luate ulterior pentru reabilitarea politică și judiciară a celor care au avut de suferit pe nedrept. Prin aceasta vom face un mare act de dreptate, vom restabili alături onoare și prestigiul activiștilor respectivi cit și onoarea și prestigiul partidului nostru comunist. (Aplauze puternice).

Încă în cursul dezbaterilor din anul 1968, unii tovarăși au ridicat problema răspunderii lui Gheorghe Gheorghiu-Dej. Este în afără de orice îndoială că Gheorghiu-Dej are o mare răspundere pentru cele întîmplate, cu atît mai mult cu cît de unele cazuri s-a ocupat nemijlocit. Fără de ce acum, cînd analizăm aceste stări de lucruri, sîntem în drept și obligați să criticăm și să blămam aspectele negative ale activității lui Gheorghiu-Dej. Făcînd acest lucru, nu vrem să diminuăm activitatea și meritele lui Gheorghiu-Dej față de partid și popor. Este cunoscut că atît în anii ilegalității, în închisoare, dar mai cu seamă după eliberare, el a jucat un rol de frunte în partid și în stat. Timp de 20 de ani, ca prim-secretar al Comitetului Central al partidului, Gheorghiu-Dej a ocupat un loc de seamă în întreaga activitate de făurire a socialismului: partidul, poporul dau o înaltă apreciere muncii sale. Așa cum am mai spus, bilanțul celor 25 de

prezintă un act politic de importanță majoră, care reflectă întărirea coeziunii societății noastre socialiste. Organism politic larg reprezentativ, care înmănușează, sub conducerea partidului, toate clasele și păturile sociale, indiferent de naționalitate, Frontul Unității Socialiste se manifestă ca un adevărat forum național, în care masele populare își spun liber și deschis părerea asupra mersului construcției socialiste, participă la perfecționarea organizării activității sociale, la conducerea societății. Rolul important pe care organizațiile de masă și obștești îl ocupă în viața noastră social-politică impune îmbunătățirea continuă a conducerii acestora, ridicarea nivelului muncii desfășurate de comuniștii care lucrează în aceste organizații.

Pe măsura dezvoltării forțelor de producție și perfecționării relațiilor de producție, a adîncirii democrației socialiste, a ridicării conștiinței maselor de oameni ai muncii, se întărește tot mai mult coeziunea națiunii noastre socialiste, se cimentează tot mai puternic alianța clasei muncitoare cu țărînimea, cu intelectualitatea, frăția poporului român cu naționalitățile conlocuitoare, unitatea întregului popor în jurul Partidului Comunist (Vii aplauze). Partidul se va preocupa și în viitor de desfășurarea procesului legic de dezvoltare a democrației socialiste, proces deosebit de important pentru evoluția societății noastre pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice)

ani care au trecut de la eliberare este măret; țara noastră a ajuns la un stadiu înalt de dezvoltare. Ar fi fost plăcut pentru noi toți ca fenomenele la care m-am referit să nu fi avut loc. Dar faptele s-au petrecut; acum nu mai putem schimba nimic. Avem însă datoria în fața partidului și a poporului, să luăm toate măsurile ca asemenea stări de lucruri să nu se mai poată repeta niciodată, să asigurăm respectarea neabătută în viitor a normelor democratice de partid, a legalității socialiste, astfel ca nimeni să nu mai fie condamnat și pedepsit pe nedrept în societatea noastră. (Vii aplauze).

În perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea, Comitetul Central a desfășurat o amplă activitate pentru îmbunătățirea structurii organizatorice și lărgirea atribuțiilor organelor locale de partid, pentru apropierea conducerii politice de unitățile productive și social-culturale. În activitatea organelor centrale și locale ale partidului s-a statornicit trainic principiul muncii colective, condiție esențială pentru rezolvarea competență a sarcinilor multiple și complexe ce ne stau în față. În același timp, trebuie să menționăm deficiențele care mai persistă în activitatea organizatorică de partid, în organizarea muncii concrete, în înfăptuirea sarcinilor, în îndrumarea și controlul întregii activități.

Va trebui să se asigure participarea mai largă, organizată a tuturor comuniștilor aleși în organele de partid — de la Comitetul Central și pînă la biroul organizației de bază — la pregătirea diferitelor documente, măsuri și hotărîri, la munca de îndrumare și control, în cadrul unor colective și comisii permanente, contribuind astfel concret la munca generală de partid.

Trebuie să subliniem cu satisfacție, tovarăși, că unul dintre cele mai importante rezultate ale activității partidului este formarea în decursul anilor a unui mare număr de cadre profunde devotate socialismului, temeinic pregătite din punct de vedere politic și profesional. Dispunem de un număr însemnat de activiști de partid și de stat, din economie, cultură și învățămînt, cu o bogată experiență în munca de conducere. Doresc să exprim, de la tribuna Congresului, înalta apreciere pe care Comitetul Central o acordă muncii pline de devotament a activului de partid, a tuturor comuniștilor, succeselor obținute de organizațiile de partid, de comitetele județene în înfăptuirea politicii partidului, în făurirea socialismului. (Aplauze puternice).

Dinamismul societății noastre, complexitatea obiectivelor pe care le avem de înfăptuit în economie, cultură, știință, și tehnică, în toate domeniile vieții sociale, solicită noi detașamente de activiști devotați și competenți. Acordînd toată prețuirea cadrelor cu experiență îndelungată, organele și organizațiile de partid trebuie, totodată, să promoveze elemente tinere valoroase, temeinic pregătite, care să împorspăteze continuu activul nostru de partid și de stat și să asigure continuitatea muncii. Aceasta este o necesitate legică impusă de viața însăși, de mersul înainte în întreaga viață politică și socială. (Vii aplauze).

Introducerea unui stil de muncă științific în toate compartimentele vieții economice și sociale impune îmbunătățirea continuă a activității partidului, perfecționarea modului în care el își exercită rolul conducător în societate, a metodelor de îndrumare și conducere a întregii activități de construcție a socialismului. Tocmai în acest sens Comitetul Central supune aprobării Congresului unele modificări în Statut, determinate de schimbările survenite în structura organizatorică a partidului, ca urmare a reorganizării administrative teritoriale a țării, de necesitatea unei mai bune precizări a atribuțiilor organelor și organizațiilor de partid, în conducerea activității economice și cultural-educative, în dezvoltarea vieții social-politice.

Izvorul forței și capacității de acțiune a partidului îl constituie unitatea și coeziunea de nezdruincinat ale rîndurilor sale, ale tuturor organizațiilor de partid, ale tuturor comuniștilor în jurul Comitetului Central — condiție de cea mai mare importanță pentru exercitarea cu succes a rolului său conducător, pentru înaintarea neabătută pe calea socialismului, pentru trăinicia noii orînduirii. Unitatea de

(Continuare în pag. a.8-a)

3. Adîncirea democrației socialiste, intensificarea participării poporului la conducerea statului

Tovarăși,

După Congresul al IX-lea, partidul a desfășurat o largă activitate pentru dezvoltarea democrației socialiste, pentru stimularea puternică și multilaterală a inițiativei creatoare a tuturor oamenilor muncii în construcția noii orînduirii. S-au intensificat dezbaterile publice și schimbul de opinii în probleme majore ale vieții economice și sociale. Au devenit practici curente întîlnirile cu oamenii muncii, cu reprezentanții organizațiilor de masă, de creație, cu specialiști din toate domeniile de activitate, acestea prilejuind conturarea unor modalități mai propice pentru soluționarea diferitelor probleme ale construcției socialiste. Partidul a acționat cu hotărîre pentru întărirea legalității socialiste, pentru garantarea suveranității legii.

Inițind și conducînd nemijlocit acest proces, partidul a pornit și pornește de la faptul că, în esență, problema dezvoltării democrației socialiste este problema participării active a poporului la conducerea treburilor țării.

Desigur, procesul adîncirii și perfecționării democrației socialiste nu poate fi considerat încheiat: el se desfășoară paralel cu dezvoltarea întregii noastre orînduirii. O importanță deosebită are stimularea criticii constructive a maselor împotriva neajunsurilor din viața de stat, economică și social-culturală. Critica și autocritica constituie în societatea noastră un puternic instrument al progresului social, ele ne ajută să adoptăm măsurile cele mai juste, să îndreptăm măsurile greșite, să acționăm în conformitate cu cerințele vieții, cu interesele întregului popor. Desigur, tovarăși, vorbind de critică și autocritică, trebuie să spunem că începe să devină o practică de a se recunoaște greșelile și de a se continua după aceea să se acționeze la fel. Este necesar ca, încurajînd critica și autocritica, să facem ca rezultatele acestora să se simtă efectiv în îmbunătățirea activității. Critica și autocritica să nu se transforme într-o formalitate. (Vii aplauze). Noi considerăm că critica constructivă îndreptată împotriva fenomenelor negative, a practicilor străine societății noastre, nu subminează puterea socialistă, nu slăbește bazele noii orînduirii; dimpotrivă, aceasta este o garanție a mersului nostru înainte, a perfecționării continue a conducerii și organizării societății socialiste.

Dezvoltarea democrației socialiste, stimularea criticii nu au nimic comun cu spiritul anarhic, cu ignorarea legilor și normelor sociale, cu nesocotirea obligațiilor față de societate ale

RAPORTUL C. C. AL P. C. R., PREZENTAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 7-a)

voință și acțiune a partidului este principalul catalizator al unității clasei muncitoare, al tuturor oamenilor muncii, a coeziunii moral-politice a poporului în lupta pentru apărarea

cuceririlor revoluționare, pentru apărarea suveranității patriei, pentru făurirea societății socialiste și comuniste. (Vii aplauze).

Programul pe care îl va adopta Congresul va cere eforturi și mai mari din partea partidului, a întregului popor. Avem deplina con-

vingere că partidul nostru, cei aproape două milioane de comuniști din România, își vor îndeplini tot mai bine înalta misiune istorică de a conduce națiunea noastră socialistă pe drumul luminos al socialismului și comunismului. (Aplauze puternice)

V ACTIVITATEA IDEOLOGICĂ-EDUCATIVĂ A PARTIDULUI PENTRU RIDICAREA CONȘTIINȚEI SOCIALISTE ȘI A NIVELULUI DE CULTURĂ AL MASELOR

Tovarăși,

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție și ridicarea nivelului de trai, o importanță deosebită pentru îndeplinirea sarcinii fundamentale a dezvoltării multilaterale a noii orinduirii are intensificarea activității de educație, formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor.

Asupra conștiinței oamenilor au exercitat și exercită o influență profundă schimbările adinși produse în structura societății noastre. Ținând seama de faptul că modul de gândire al oamenilor este determinat în mare măsură de condițiile lor de viață și de muncă, de nivelul forțelor de producție și de caracterul relațiilor de producție ale societății, este evident că preocuparea pentru bunul mers al economiei, pentru progresul material al țării și perfecționarea organizării sociale constituie parte integrantă a întregii activități de formare a conștiinței socialiste a maselor.

Cu deosebită satisfacție relevăm astăzi creșterea conștiinței politice-cetățenești a maselor largi populare, rezultatele remarcabile obținute în îmbogățirea vieții cultural-spirituale a populației. Profunda înnoire spirituală a societății noastre se oglindește în idealul nou de viață al poporului, în faptul că socialismul constituie cauza vitală a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care înfăptuiesc cu hotărâre programul partidului, participă activ la întreaga operă de construcție socialistă.

Se știe că o caracteristică fundamentală a dezvoltării societății contemporane este amploarea fără precedent a cunoașterii, dezvoltarea vertiginosă a tuturor științelor, a volumului de date care oferă cheia înțelegerii fenomenelor naturii, vieții și societății. S-a acumulat un tezaur imens de valori spirituale, de înțelepciune condensată și nici un om care vrea să fie la înălțimea epocii nu mai poate face abstracție de existența lui. Trăim era pătrunderii omului în tainele Cosmosului, era zborurilor interplanetare, pe care, așa cum se știe, au inaugurat-o cu mulți ani în urmă, spre admirația întregii lumi, oamenii sovietici. Savanții și specialiștii Uniunii Sovietice au reușit să trimită — cu o precizie care atestă uriașă capacitate de calcul la care a ajuns știința contemporană — fanionul patriei lor pe Venus și Marte, obținând noi date despre aceste îndepărtate și misterioase corpuri cerești. Zilele trecute, opinia publică a înregistrat cu deosebită satisfacție marea victorie a aselenizării, realizată de cosmonauții americani, care întorcându-se din curajoasa lor incursiune astrală, au adus pentru prima oară pe globul pământesc o părticică din Lună. Părăsind Terra, leagănul său tradițional, și pătrunzând tot mai adânc în enigmatul universului, omul își largăște în mod incommensurabil orizontul de gândire și înțelegere. Demonstrând infinitatea și materialitatea lumii, el își dă seama tot mai bine de caracterul nelimitat al cunoașterii, se simte îndemnat să-l lumineze tot mai mult mintea, să pășească și mai curajos înainte spre descoperiri și adevăruri noi. (Vii aplauze)

Efortul pentru însușirea noilor cuceriri ale minții omenești, pentru ridicarea nivelului de pregătire științifică și de cultură generală este astăzi una din trăsăturile distinctive ale omului înaintat, expresia adevăratului spirit de civilizație. Dacă aceasta este o necesitate general umană, cu atât mai pregnantă este ea în societatea noastră. Comunismul este doar chintesența cunoașterii, rodul marilor cuceriri ale științei și culturii, rezultatul acumulării și sintetizării a tot ce a creat mai de preț mintea omului. Marile descoperiri actuale ale fizicii, matematicii, chimiei, electronicii, biologiei, verificate în temerare aplicații practice, fundamentează și mai profund bazele științifice ale filozofiei noastre despre natură și societate. Ele dovedesc mai convingător ca oricând materialitatea lumii precum și capacitatea omului de a o transforma, de a adapta natura nevoilor sale, de a sporii nemăsurat resursele și bogăția materială a societății.

În concepția noastră educația socialistă, con-

știința socialistă implică atât cunoașterea temeinică a ceea ce este valoros în domeniul culturii, științei și tehnicii contemporane, stăpânirea deplină a profesiei cit și însușirea concepției filozofice despre lume și societate a partidului nostru — materialismul dialectic și istoric — formarea unei atitudini cetățenești înaintate. Acestor cerințe fundamentale, care se condiționează și se influențează reciproc, trebuie să le răspundă astăzi — în condițiile societății moderne — întreaga muncă de educație desfășurată de partid și statul nostru.

Desigur, tovarăși, factorul principal de educație a cetățenilor, a întregii societăți în epoca noastră este școala — principalul canal de difuzare a științei și culturii, de îmbogățire a minții, de modelare a caracterelor și formare cetățenească a tinerelor generații. Școala trebuie să dea societății atât buni specialiști, cit și cetățeni înaltați, cu un orizont larg, cu spirit de inițiativă, cu minte receptivă la tot ce e nou și avansat, cu un înalt spirit de responsabilitate față de îndatoririle sociale.

Rolul muncii de propagandă este de a stimula gândirea politică vie a oamenilor, de a-i ajuta să-și explice desfășurarea evenimentelor și să adopte o poziție justă față de ele, să dobândească o perspectivă clară pe baza concepției marxist-leniniste, asupra dezvoltării societății contemporane, să participe activ la înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și guvernului. În centrul muncii politico-ideologice trebuie să stea și în viitor cultivarea devotamentului nețărmurit față de patrie și partid, față de cauza socialismului, a spiritului internaționalist de solidaritate cu popoarele țărilor socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, cu mișcările de eliberare națională, cu forțele revoluționare și progresiste de pretutindeni. Una din îndatoririle principale ce revin frontului nostru ideologic este promovarea unei atitudini combative, militante împotriva concepțiilor retrograde, mistice, a influențelor ideologice străine, împotriva mentalităților înapoiate, formarea trăsăturilor etice corespunzătoare noilor relații statornicite în orinduirea socialistă.

Alături de științele pozitive care sporesc potențialul de creație al omului modern, științele sociale îi ajută pe oameni în cunoașterea și interpretarea lumii, în înțelegerea interdependenței dintre diferitele țări obiective care guvernează societatea, oferă răspuns întrebărilor cu privire la marile schimbări care au loc în dezvoltarea vieții sociale atât în țara noastră cit și în întreaga lume. Partidul nostru cere lucrătorilor din domeniul științelor sociale să-și concentreze activitatea pentru studierea fenomenelor care caracterizează dezvoltarea actuală a țării noastre, să-și aducă contribuția la generalizarea experienței construcției socialiste, să abordeze problematica nouă pe care o ridică dezvoltarea societății omenești în epoca contemporană. Avem nevoie în domeniul economiei, filozofiei, sociologiei, istoriei, dreptului, de cercetări cu adevărat științifice care să ofere material pentru concluzii în vederea soluționării problemelor dezvoltării societății noastre. Este necesar să se stimuleze dezbaterile vii, creatoare, schimbările și confruntările de opinii între cercetători — singura metodă care poate asigura progresul în știință. Cercetătorii din domeniul științelor sociale trebuie să contribuie la lămurirea problemelor, la înțelegerea fenomenelor actuale, căutând aceasta nu numai în tomuri care, firește, au importanța lor teoretică. Răspunsurile la problemele zilei de azi ei trebuie să le găsească, în primul rând în viață! Numai așa își vor face datoria de oameni de știință comuniști, se vor dovedi în stare să ajute opere conștiente de făurire a societății noi. Se impune, de asemenea, să se studieze și să se ia măsuri pentru o mai bună organizare a activității în domeniul științelor sociale, pentru înlăturarea fărâmițării forțelor de cercetare, asigurarea unei îndrumări și orientări unitare spre problematica fundamentală a vieții sociale, a gândirii contemporane, în vederea sporirii contribuției

științelor sociale la activitatea generală a partidului, la mersul înainte al societății noastre.

În educația socialistă a maselor, în informarea și formarea opiniei publice în direcțiile cerute de progresul societății noastre, presa și radioteleviziunea sint chemate să joace un rol tot mai activ și eficient. În ultimii ani presa noastră a făcut progrese vizibile în lărgirea

ariei de preocupări, în tratarea mai combativă, mai dinamică și convingătoare a diferitelor aspecte ale construcției socialiste, a vieții materiale și spirituale a poporului. Continuând eforturile pe această linie, ziarele centrale și locale mai au încă mult de făcut pentru a elimina din activitatea lor superficialitatea și formalismul, pentru a pătrunde adânc în miezul realităților, exercitând energic rolul de exponent al opiniei publice înaintate, atât în dezvoltarea experienței avansate a construcției socialismului. O anumită rămânere în urmă manifestă radioteleviziunea noastră atât în ce privește varietatea preocupărilor, cit și calitatea programelor; folosind cu mai multă pricepere mijloacele și posibilitățile specifice pe care le are, televiziunea — urmărită azi în România de milioane de cetățeni — trebuie să devină o tribună de dezbateri captivantă a problemelor economice, politice, sociale și etice care preocupă societatea noastră, o scenă de prim rang a celei mai valoroase arte și culturi naționale și universale, un instrument de masă pentru perfecționarea multilaterală a omului, pentru formarea conștiinței socialiste a tuturor cetățenilor patriei noastre.

Este știut că dintotdeauna unul din elementele cu ajutorul cărora societatea a acționat pentru influențarea morală a omului, pentru sădirea în conștiințe a unor principii superioare de viață, a fost arta și literatura. Această înaltă misiune socială a creației literar-artistice devine și mai pregnantă în condițiile socialismului — orinduire care acționează în mod conștient și organizat pentru elevarea spirituală a tuturor membrilor săi. În ultimii ani, în ambianța schimbărilor profunde survenite în viața noastră socială, creația literar-artistică a cunoscut un nou avânt. A apărut un mare număr de lucrări în toate genurile literaturii și artei. Se întâmplă însă ca unele lucrări literare sau artistice să fie considerate cu atât mai elevate și mai valoroase cu cit sint mai puțin accesibile și mai neînțelese publicului, maselor largi, cu cit se îndepărtează mai mult de problemele vieții, de realitățile lumii în care trăim. Autorii ai unor asemenea lucrări — care consideră firesc să emită judecăți asupra vieții sociale — apreciază ca o îngrădire a libertății de creație orice părere critică la adresa lucrărilor lor. Desigur, noi sintem partizanii libertății de creație și orinduirea noastră asigură condiții de manifestare deplină a personalității și talentului scriitorilor, artiștilor ca și a tuturor cetățenilor patriei.

VI ROMÂNIA — FACTOR ACTIV ÎN LUPTA PENTRU TRIUMFUL SOCIALISMULUI ȘI PĂCII ÎN LUME 1. Raportul de forțe mondial

Stimați tovarăși,

Desfășurarea evenimentelor internaționale în ultimii ani a confirmat pe deplin aprecierile și liniile generale ale politicii externe stabilite de Congresul al IX-lea al partidului. O analiză marxist-leninistă a schimbărilor petrecute în lume evidențiază creșterea influenței forțelor socialismului, a frontului antiimperialist, faptul că ele determină într-o măsură tot mai însemnată viața socială a planetei noastre.

În ultimii ani au avut — și continuă să aibă loc și acum — discuții în legătură cu schimbările petrecute în viața internațională și în raportul de forțe pe plan mondial, cu caracterul imperialismului, cu problemele păcii și războiului. Aceste discuții au fost determinate, pe de o parte, de marile schimbări survenite în viața internațională, iar pe de altă parte de unele succese vremelnice suferite de forțele antiimperialiste. După cum se știe, partidul nostru și-a expus poziția în citeva rânduri asupra acestor probleme, de aceea nu mă voi referi acum pe larg la ele.

În caracterizarea situației internaționale, noi pornim de la faptul că, în ciuda desfășurării contradictorii a evenimentelor, raportul de forțe se schimbă continuu în favoarea socialismului și păcii. Cum apreciem noi imperialismul? Este cunoscut că imperialismul se manifestă prin tendința de dominare economică și politică a altor popoare, prin încălcarea dreptului lor la libertate, independență și suveranitate națională, prin promovarea colonialismului și neocolonialismului. Străduindu-se din răspuneri să oprească transformarea revoluționară a lumii, procesele progresiste ale societății contemporane, cercurile imperialiste acționează în direcția răsturnării unor regimuri și guverne progresiste, sprijină forțele cele mai retrograde din diferite țări, în special din țările în curs de dezvoltare, încercând să le împiedice să pășească de sine stătător pe calea unei evoluții democratice. În dorința de a-și apăra sau redobândi pozițiile pierdute, de a-și restaura dominația asupra țărilor eliberate, imperialismul nu se dă în lături nici de la acte de agresiune. Toate aceste strădanii ale cercurilor imperialiste sint însă sortite eșecului.

Făurirea și dezvoltarea sistemului socialist mondial a adâncit criza generală a capitalismului în perioada postbelică, a îngustat baza de acțiune a imperialismului, i-a slăbit în mod considerabil pozițiile. Prăbușirea colonialismului a dat, de asemenea, o lovitură puternică imperialismului, a exercitat și exercită o influență deosebită asupra țărilor capitaliste. Marile bătălii de clasă care au avut loc în ultimii ani în țările capitaliste demonstrează uriașă forță revoluționară a clasei muncitoare, rolul ei important în lupta maselor populare

Dar noi concepem libertatea de creație în accepțiunea filozofică pe care marxismul o dă necesității istorice înțelese.

De la înalta tribună a Congresului, vreau să exprim chemarea pe care partidul nostru, masele largi ale iubitorilor de cultură o adresează romancierilor, poezilor, dramaturgilor, muzicienilor, artiștilor plastici, interpreților, tuturor creatorilor de artă. Ceea ce vi se cere, tovarăși, este să pătrundeți în adâncul existenței poporului, și, înțelegând năzuințele sale, eforturile și lupta sa eroică să înfățișați grandioasa frescă a României socialiste. Partidul nostru este adeptul adevărului obiectiv nemistificat, partizanul înfățișării veridice a realității, atât cu luminile cit și cu umbrele ei. Redați prin graiul minunat al artei freamțul creator al poporului care, transformând prin munca sa eroică înfățișarea țării, se transformă pe sine însuși. Nu uitați nicodată că menirea artei noastre este de a înobilă omul, de a-l inspira spre noi fapte mărețe, spre realizarea idealurilor socialismului și comunismului. (Aplauze puternice)

În același timp, noi chemăm creatorii să slujească prin arta lor ideile — atât de scumpe partidului și poporului nostru — ale solidarității revoluționare cu toate popoarele care construiesc noua orinduire și cu cei ce muncesc de pretutindeni, în lupta pentru socialism, pentru democrație și progres social, pentru libertate și independență națională, ideile frăției și colaborării între popoare, ale păcii și securității internaționale. (Aplauze puternice)

M-am referit, tovarăși, în mod succint la citeva din problemele de bază ale formării conștiinței socialiste a omului nou, probleme care trebuie să stea în centrul preocupărilor organelor și organizațiilor de partid. Dispunem de multiple posibilități pentru dezvoltarea învățămîntului, științei, artei, pentru intensificarea vieții cultural-artistice din țara noastră, pentru ridicarea nivelului de cultură și civilizație al tuturor cetățenilor, pentru fericirea omului înaintat, constructor al lumii noi. La această marea operă este chemată să aducă o contribuție de preț, valoroasă noastră intelectualitate, profund devotată poporului, patriei, participantă activă la edificarea orinduirii socialiste în România. Ne exprimăm convingerea că oamenii de știință și cultură, cadrele didactice, creatorii de artă, vor dedica talentul, energia și competența lor, înfloririi culturii noastre socialiste, înfăptuirii programului de dezvoltare a țării pe care îl va adopta Congresul al X-lea al partidului. (Aplauze puternice)

imperialism se menține și pericolul unui nou război mondial.

Pornind de la aceste considerente nu se poate ajunge însă la concluzia că războiul mondial ar fi iminent sau inevitabil. Afirmatia despre iminența unui război are la bază o examinare unilaterală a desfășurării evenimentelor, o analiză a problemei ruptă de contextul luptei generale împotriva imperialismului. Viața internațională demonstrează creșterea fără precedent a amplexelor forțelor care se opun politicii imperialiste. Țările socialiste, clasa muncitoare, mișcarea comunistă și muncitorească, țăranimea, intelectualitatea, tinăra generație, organizațiile de femei, popoarele care luptă pentru lichidarea definitivă a colonialismului, împotriva neocolonialismului, pentru dezvoltare liberă, independentă, cercurile largi ale opiniei publice progresiste, giganticele forțe antiimperialiste și democratice din întreaga lume au capacitatea să zădărnicească planurile agresive ale imperialismului, să împiedice dezlănțuirea unui nou război mondial, să asigure pacea.

Partidul Comunist Român și guvernul țării noastre au desfășurat și desfășoară o politică externă activă, militind pentru întărirea forțelor antiimperialiste, pentru dezvoltarea colaborării internaționale, pentru conlucrarea pașnică cu toate statele lumii, indiferent de orinduirea socială. Viața a confirmat că această politică este pe deplin justă, că ea corespunde atât intereselor poporului român cit și cauzei socialismului și păcii în lume. (Aplauze puternice)

Comitetul Central supune aprobării Congresului al X-lea politica externă și activitatea internațională desfășurată de partid și guvern în acești ani.

2. În centrul politicii noastre externe — prietenia și colaborarea cu țările socialiste

Tovarăși,

Tezele Comitetului Central au trasat liniile generale ale activității internaționale pe care o vor desfășura partidul și statul nostru în anii următori. Permiteți-mi ca, în legătură cu aceasta, să mă opresc acum asupra citeva probleme mai importante ale politicii externe a patriei noastre.

Ca și până acum, în centrul politicii externe vom pune dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu țările socialiste. Noi plecăm de la faptul că sistemul mondial socialist — care s-a dezvoltat continuu după cel de-al doilea război — cuprinde astăzi 14 state, că

el a obținut și obține succese remarcabile în creșterea producției de bunuri materiale, în dezvoltarea științei, culturii, devenind tot mai mult factorul hotărîtor al luptei împotriva imperialismului, pentru pace. Prin sistemul socialist mondial noi înțelegem un bloc în care statele se contopesc într-un tot, renunțind la suveranitatea lor națională, el afirmarea socialismului ca forță internațională prin victoria sa în mai multe state independente, care se dezvoltă de sine stătător și își organizează relațiile dintre ele pe principii noi ale marxism-leninismului și internaționalismului pro-

(Continuare în pag. a 9-a)

(Urmare din pag. a 8-a)

letar. (Aplauze puternice, prelungite) Întărirea sistemului mondial al socialismului se realizează nu numai ca rezultat al dezvoltării economice și militare a celor 14 țări, ci și ca rezultat al creșterii prestigiului și influenței ideilor socialismului în lume, al faptului că, în perspectivă, noi și noi popoare vor pași pe calea socialismului.

Considerăm că în condițiile de azi, cind țările socialiste se dezvoltă impetuos, înregistrează noi și noi succese pe calea progresului material, politic și spiritual, popoarele care și-au cucerit libertatea, și-au luat soarta în propriile mini, și-au fâurit o viață demnă, prosperă, nu pot fi întoarse de nimeni și de nimic de pe drumul pe care au pornit — drumul socialismului și comunismului. (Aplauze puternice) Dezvoltarea și întărirea noli orinduirii sociale, apărarea cuceririlor revoluționare ale socialismului reprezintă dreptul și datoria sacră a fiecărui popor, a fiecărui partid comunist din țările socialiste. Desigur, în spiritul internaționalismului proletar, în cazul unui atac imperialist popoarele țărilor socialiste trebuie să se înfruntoreze, luptind umăr la umăr pentru înfrângerea agresorului (Aplauze) Stabilitatea formelor și căilor de înfruntare în asemenea cazuri, trebuie să fie rezultatul înțelegerii dintre conducerile de partid, dintre organele conducătoare constituționale ale fiecărei țări. Solidaritatea și înfruntarea țărilor socialiste presupune relații de egalitate între toate națiunile socialiste, nu trebuie să ducă la amestec în treburile interne ale vreunui popor, întrucât aceasta ar aduce profunde prejudicii cauzei socialismului. În aceasta vedem o condiție hotărâtoare a întăririi continue a internaționalismului proletar, a forței și influenței în lume a sistemului socialist mondial (Aplauze puternice, prelungite)

Este cunoscut că între țările socialiste există o serie de deosebiri de păreri și divergențe într-un șir de probleme ale construcției socialiste și ale vieții internaționale. Noi apreciem că multe din acestea își au originea în înseși deosebirile existente în dezvoltarea lor istorico-socială, în diferențele nivelului pe care l-au atins forțele de producție. În parte însă, aceste divergențe, îndeosebi ascuțirea lor, au cauze subiective, sînt determinate de neînțelegerea sau nesocotirea deosebirilor existente între țări, de neaplicarea consecventă a principiilor marxist-leniniste pe care se întemeiază relațiile dintre ele. Pornind de aici, partidul nostru consideră că s-ar fi putut evita ascuțirea încordării, că nu există obstacole insurmontabile pentru dezvoltarea unor legături de strînsă colaborare între toate țările socialiste. Noi apreciem că dacă se pune pe primul plan ceea ce este comun și unește țările socialiste, interesele supreme ale cauzei socialismului și luptei antiimperialiste, că dacă relațiile dintre ele se fundamentează pe respectarea principiilor internaționalismului socialist — independența și suveranitatea națională, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc și înfruntarea tovarășească — se pot depăși cu succes actualele divergențe și animozități.

Este cunoscut faptul că în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea au fost dezvoltate continuu raporturile de prietenie și colaborare ale României cu celelalte țări socialiste. Reprezentanții partidului și statului nostru s-au întîlnit cu reprezentanții ai conducerilor de partid și de stat din țările socialiste; au avut loc nenumărate schimburi de

vizite oficiale — la cele mai diferite nivele — între țara noastră și celelalte țări frățesti. Aceasta a contribuit la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare reciproc avantajoasă, la întărirea solidarității țării noastre cu celelalte state ale sistemului socialist mondial. Partidul nostru declară solemn că și în viitor va milita neabătut pentru dezvoltarea relațiilor multilaterale cu toate țările socialiste, își va aduce contribuția la întărirea continuă a unității sistemului mondial socialist. (Aplauze puternice)

Doresc să subliniez aici, în fața Congresului, în spiritul liniei politice tradiționale a partidului nostru, vom acționa și în viitor pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterale cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, aceasta constituind una din temelii politicii externe a țării noastre. (Aplauze puternice) De asemenea, acordăm o importanță deosebită dezvoltării relațiilor cu partidele comuniste și popoarele din țările socialiste europene: Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria, Polonia, Republica Democrată Germană, Cehoslovacia, Albania (Aplauze puternice)

Dorim ca intensificarea colaborării multilaterale, prieteniei cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste din Europa să contribuie în același timp la așezarea raporturilor dintre statele europene pe baze noi, la întărirea păcii și securității pe continentul nostru. (Vii aplauze)

Partidul Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România dau o apreciere deosebită relațiilor cu Partidul Comunist Chinez, cu Republica Populară Chineză: vom acționa și în viitor pentru dezvoltarea multilaterală a colaborării și prieteniei dintre partidele și popoarele noastre. (Aplauze puternice)

Vom dezvolta, de asemenea, relațiile de colaborare și prietenie cu Republica Democrată Vietnam, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă și cu partidele frățesti din aceste țări (Vii aplauze)

În activitatea noastră internațională, un loc important va ocupa în continuare dezvoltarea relațiilor cu partidul comunist și cu poporul cubanez, primul stat socialist de pe continentul american (Vii aplauze)

Partidul nostru acordă o mare importanță schimbului de păreri, informații și experiență cu celelalte partide frățesti din țările socialiste, atât în probleme legate de procesul construcției socialismului, cit și referitoare la politica și activitatea internațională. la situația pe plan mondial. De aceea considerăm necesară dezvoltarea acestor forme de colaborare între conducerile de partid și de stat ale țărilor socialiste, asigurîndu-se în același timp dreptul fiecărui partid de a hotărî de sine stătător asupra politicii sale interne și externe — atribut fundamental al rolului ce-i revine în conducerea operei de construire a socialismului și comunismului (Aplauze puternice)

Faptul că în anumite probleme între partidul nostru și partidele din unele țări socialiste există deosebiri de vederi, nu poate constitui, după părerea noastră, o piedică în lărgirea continuă a colaborării și cooperării rodnice, reciproc avantajoase. Considerăm că nu există probleme esențiale care să poată împiedica bunele relații dintre partidele și popoarele noastre! Sîntem convinși că dezvoltarea tot mai puternică a fiecăreia din țările noastre, intensificarea colaborării lor multilaterale, vor asigura întărirea continuă a întregului sistem socialist mondial (Aplauze puternice)

rea dezvoltării economico-sociale independente a ținelorlor state. Partidul nostru întărește relații cu mișcările de eliberare națională și democratice, cu numeroase organizații din țările care luptă pentru scuturarea jugului imperialist sau pentru apărarea și consolidarea independenței lor naționale și le acordă întregul său sprijin. Aprecieri necesare să intensificăm și mai mult aceste relații, să întărim solidaritatea cu toate aceste forțe în lupta comună împotriva imperialismului, considerînd că stringerea și dezvoltarea legăturilor cu organizațiile din aceste țări contribuie la întărirea frontului antiimperialist (Aplauze puternice)

Războiul dus de aproape cinci ani în Vietnam de către Statele Unite ale Americii a preocupat și preocupă profund masele largi populare, cercurile politice din întreaga lume. Prin implicațiile sale politice și militare, prin influența pe care o exercită în viața internațională, acest război marchează, se poate spune, o nouă etapă în evoluția raportului de forțe mondial. Caracteristica acestei etape este demonstrarea tot mai evidentă a falimentului politicii de forță, faptul că oricît de puternic ar fi agresorul el nu poate subjugă un popor hotărît să-și apere cu orice preț libertatea și independența națională. (Aplauze puternice)

Poporul vietnamez, prin lupta eroică pe care a dus-o împotriva intervenției Statelor Unite ale Americii, a apărut independența sa, și totodată, a arătat tuturor popoarelor lumii calea sigură pentru a înfrînge orice agresiune imperialistă, pentru a-și salvarea independența și suveranitatea. Exemplul său sporește încrederea popoarelor în forțele proprii, contribuie la unirea și mai strînsă a tuturor forțelor revoluționare, progresiste, în lupta antiimperialistă, pentru asigurarea păcii. (Aplauze puternice)

România a salutat începerea tratativelor americano-vietnameze de la Paris. Trebuie însă să constatăm că de mult timp ele bat pasul pe loc. Considerăm că propunerile Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud reprezintă o bază pozitivă pentru soluționarea grabnică a conflictului. Pentru aceasta este necesar ca Statele Unite să înceteze acțiunile militare și să-și retragă trupele din Vietnam, lăsînd poporul vietnamez să-și rezolve treburile interne, inclusiv problema unificării patriei, corespunzător dorinței și voinței proprii, fără nici un amestec din afară. (Vii aplauze). Poporul român, acționînd în spiritul solidarității internaționale, va acorda și în viitor întregul său sprijin luptei drepte a poporului vietnamez. (Aplauze puternice)

Sînt cunoscute evenimentele care au dus la războiul din Orientul Mijlociu în 1967; fapt este că nici pînă astăzi nu s-a ajuns la soluționarea acestui conflict. Menținerea încordării creează în această zonă un permanent pericol de război cu implicații grave pentru

pacea întregii lumi. România este de părere că rezoluția Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 oferă o bază rezonabilă pentru rezolvarea situației din Orientul Mijlociu. În consensul acestei rezoluții, considerăm necesar ca Israelul să-și retragă neîntîrziat trupele din teritoriile ocupate, să renunțe la orice pretenții teritoriale. În același timp, este necesar să se ajungă la asigurarea integrității granițelor și a securității tuturor statelor din această zonă a lumii. De asemenea, așa cum am mai spus, considerăm că trebuie să se asigure rezolvarea problemei refugiaților palestinieni avîndu-se în vedere interesele lor naționale.

Ca țara europeană, România acordă o atenție deosebită problemei securității în Europa. Au trecut 24 de ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial și cu toate acestea în Europa continuă să existe probleme nerezolvate. În Republica Federală a Germaniei acționează încă forțe revanșard, militariste, neonaziste care ar dori să revizuiască situația creată după război, punînd din nou în pericol pacea pe continentul nostru și în lume. Există și în alte țări ceruri reacționare care se opun politicii de destindere și colaborare între state. Aceste ceruri și forțe sînt însă din ce în ce mai izolate. Popoarele europene, pătruni largi ale opiniei publice, numeroși oameni politici și conducători de stat vor să fie asigurată liniștea, securitatea și pacea pe continent, astfel ca toate țările să-și poată consacra mijloacele materiale și umane progresului economic, științific și cultural, ridicării bunăstării materiale și spirituale. Trebuie să declarăm în fața Congresului că din multiplele contacte și discuții pe care reprezentanții guvernului român le-au avut cu reprezentanți ai diverselor state europene, am ajuns la concluzia existenței condițiilor favorabile pentru înaintarea pe calea securității europene. În acest sens, este concludent ecoul puternic pe care l-a avut atît Declarația de la București din 1966 a țărilor socialiste membre ale Tratatului de la Varșovia, cit și Apelul de la Budapesta din aprilie 1969 al acestor țări cu privire la securitatea europeană, la organizarea unei conferințe a tuturor statelor din Europa. Aprecieri că o întîlnire a statelor europene consacrată discuțiilor căilor pentru soluționarea problemelor nerezolvate, pentru dezvoltarea colaborării și cooperării multilaterale, pentru securitate, ar avea o însemnătate deosebită, ar deschide calea spre realizarea unei păci trănice atît în Europa cit și în întreaga lume. (Vii aplauze). România apreciază că în înfăptuirea securității europene trebuie să se pornească de la realitățile create după cel de-al doilea război mondial, și în primul rînd, de la recunoașterea celor două state germane, a granițelor existente, inclusiv a graniței Oder-Neisse.

România se pronunță, de asemenea, pentru înțelegeri regionale, inclusiv pentru realizarea unor zone în care să nu existe arme nu-

cleare. În acest sens, țara noastră consideră că statonricirea unor relații de bună înțelegere între statele din Balcani, dezvoltarea colaborării și cooperării economice și tehnico-științifice dintre ele ar reprezenta o contribuție prețioasă la cauza securității europene.

Un loc important în politica externă a țării noastre, ca de altfel în preocupările întregii omeniri, ocupă problema dezarmării generale. Îndeosebi realizarea dezarmării nucleare, în lume s-au acumulat și continuă să se acumuleze stocuri tot mai mari, atît de armament clasic, cit și nuclear — și aceasta constituie în sine un mare pericol pentru pacea și civilizația umană. Considerăm necesar, de aceea, să se intensifice lupta pentru dezarmare, să se facă pași hotărîți în direcția interzicerii armelor nucleare și lichidării stocurilor existente.

Aprecieri, de asemenea, că ar avea o deosebită importanță lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriile altor state, retragerea trupelor neeuropene de pe continent și, în general, retragerea tuturor trupelor străine în interiorul granițelor lor naționale. Ar fi de mare însemnătate pentru pacea și securitatea Europei și a lumii întregi realizarea unei înțelegeri între state de a se abține de la acțiuni și demonstrații de forță. Aceasta ar crea un climat de încredere în care s-ar putea aborda cu rezultate mai bune însăși problema dezarmării. Ar avea, de asemenea, o înfrîngere pozitivă de prim ordin asupra securității și păcii generale lichidarea blocurilor militare, atît a Blocului agresiv al Atlanticului de nord, cit și concomitent, a Pactului militar de la Varșovia.

Convinși că trebuie folosite toate căile pentru reglementarea pașnică a diferendelor dintre state, țara noastră aduce o contribuție constructivă la activitatea organizațiilor internaționale, în special a Organizației Națiunilor Unite. Aprecieri însemnătatea rolului pe care O.N.U. este chemată să-l aibă în lărgirea colaborării dintre state în respectarea dreptului internațional, în eforturile pentru pace, România consideră absolut necesar că în acest for să fie reprezentate toate țările. Se impune restabilirea drepturilor legitime la O.N.U. ale R.P. Chineze — unicul reprezentant al poporului chinez, primirea în această organizație a R.D. Germane și a altor state, înfăptuirea principiului universalității O.N.U.

Partidul Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România consideră că trebuie întreprinse noi acțiuni concrete pe calea securității în Europa, a dezarmării și asigurării păcii; oricît de mici ar fi progresele la început, trebuie să perseverăm pentru că numai astfel putem salvagarda pacea și securitatea popoarelor. România va acționa cu toată consecvența în acest spirit, aducîndu-și și în viitor contribuția la înfăptuirea acestor înalte deziderate ale poporului nostru, ale tuturor popoarelor. (Aplauze puternice, prelungite)

4. Întărirea solidarității internaționaliste cu partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele antiimperialiste

Tovarăși,

Ca detașament activ al mișcării comuniste internaționale, Partidul Comunist Român a dezvoltat și dezvoltă relații de colaborare frățească cu toate partidele comuniste și muncitorești. În anii care au trecut de la Congresul IX, partidul nostru a avut întîlniri și a făcut schimburi de delegații cu 58 de partide comuniste și muncitorești de pe toate continentele. Aprecieri că aceste întîlniri și schimburi de păreri au un rol deosebit de important în dezvoltarea solidarității internaționale a partidelor comuniste și muncitorești, în găsirea celor mai potrivite căi pentru întărirea colaborării și unității mișcării comuniste și muncitorești (Vii aplauze)

Noi pornim de la faptul că partidele comuniste și muncitorești își desfășoară activitatea în condiții istorice, sociale, naționale deosebite, că însuși nivelul diferit de dezvoltare a forțelor de producție și a relațiilor sociale face ca abordarea unor probleme ale dezvoltării contemporane, și ca unele sarcini ale luptei imediate să se diferențieze de la o țară la alta. A înțelege această realitate înseamnă a considera absolut firesc ca partidele comuniste și muncitorești, călăuzindu-se după adevărurile generale ale marxism-leninismului, să-și elaboreze de sine stătător linia politică, strategia și tactica.

Asigurarea mersului înainte al mișcării comuniste și muncitorești, dezvoltarea fiecărui partid comunist presupun respectarea strictă a principiilor de relații marxist-leniniste dintre partide — internaționalismul proletar, egalitatea deplină în drepturi, neamestecul în treburile interne, respectul independenței fiecărui partid. Numai înfăptuind aceste principii ca un tot unitar, indisolubil, se poate asigura o unitate nouă, trănice, în mișcarea comunistă și muncitorească, incomparabil superioară celei din trecut. (Aplauze). Din păcate, cînd într-o problemă sau alta apar deosebiri de păreri, se recurge la etichetarea unor partide. Adoptarea unei poziții deosebite de către un partid nu poate fi în nici un caz interpretată ca o atitudine îndreptată împotriva altui partid. Noi considerăm că tocmai caracterul prietenesc, sincer al relațiilor care trebuie să existe între partidele comuniste frățesti impune să se discute tovarășește deosebirile de păreri.

În zilele noastre, internaționalismul înseamnă solidaritate și înfruntare reciprocă cu toate țările sistemului socialist mondial, cu toate partidele comuniste și muncitorești. Întărirea solidarității internaționaliste presupune relații de egalitate deplină, preocuparea neabătută pentru întărirea unității, dezvoltarea colaborării între toate țările socialiste. Între toate partidele comuniste, fără nici o excepție. Aceasta este o premisă esențială a manifestării plene a internaționalismului proletar în condițiile afirmării tot mai puternice a socialismului ca factor principal în dezvoltarea socială contemporană (Vii aplauze)

Partidul nostru consideră că întîlnirile și schimburile de păreri bilaterale între partide au un rol primordial în dezvoltarea solidarității, a unității mișcării comuniste. În același timp, considerăm că un rol important au întîlnirile multilaterale, inclusiv consfătuirile internaționale ale partidelor comuniste și

muncitorești. Aprecieri importanța unor asemenea întîlniri, partidul nostru a luat parte la Consfătuirea internațională care a avut loc la începutul lunii iunie la Moscova. Așa cum am arătat, această consfătuire nu s-a întrunit în cele mai bune condiții, în primul rînd datorită lipsei unui număr mare de partide, dintre care 5 din țările socialiste. De asemenea, existența unor divergențe ascuțite, precum și critice aduse altor partide comuniste au diminuat, după părerea noastră, eficiența consfătuirii. Cu toate acestea, Comitetul Central al partidului apreciază că Consfătuirea de la Moscova a avut o serie de caracteristici pozitive. În primul rînd, trebuie apreciat faptul că în cadrul consfătuirii s-a făcut un schimb liber de păreri asupra diferitelor aspecte ale vieții internaționale, că au fost abordate pe larg problemele relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, ale unității de luptă a tuturor forțelor antiimperialiste — oferindu-se posibilitatea opiniei publice de a cunoaște poziția fiecărui partid. Cu toate că documentul principal conține unele aprecieri și formulări neclare, confuze, față de care partidul nostru și-a exprimat la timpul respectiv rezervele, el cuprinde o largă platformă de acțiune, obiective care pot mobiliza partidele comuniste și muncitorești, forțele revoluționare și progresiste de pretutindeni în lupta împotriva imperialismului, pentru cauza libertății și independenței, a socialismului și păcii (Aplauze puternice)

În același timp, noi acordăm o importanță deosebită faptului că în acest document sînt înscrise normele și principiile marxist-leniniste și ale internaționalismului proletar care stau la baza relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, a dezvoltării colaborării lor ca partide independente și egale în drepturi, care-și elaborează de sine stătător linia politică, tactica și strategia revoluționară. Am apreciat și apreciem pozitiv că în documentul principal al consfătuirii nu s-au avut critici și nu a fost condamnat nici un partid frățesc, că s-a subliniat voința partidelor participante de a dezvoltă relații de colaborare cu toate partidele comuniste — atît cu cele care au luat parte, cit și cu cele care au lipsit de la consfătuire —, pornindu-se de la premisa că participarea sau neparticiparea la reuniuni internaționale este un atribut al fiecărui partid și că aceasta, ca și hotărîrea de a semna sau nu un document, nu trebuie să afecteze în nici un fel relațiile dintre partide. Prin rezultatele sale finale, Consfătuirea de la Moscova poate avea un rol pozitiv atît în unirea forțelor antiimperialiste cit și în netezirea căilor spre lichidarea divergențelor dintre partidele comuniste și muncitorești, spre refacerea și întărirea colaborării și unității lor. Aceasta depinde, desigur, pînă la urmă, de felul cum va acționa fiecare partid. În ce ne privește, dorim să declar de la tribuna Congresului că Partidul Comunist Român va face tot ce depinde de el pentru a contribui la refacerea și întărirea unității partidelor comuniste și muncitorești. (Aplauze puternice, îndelungate)

Doresc să subliniez din nou că partidul nostru consideră necesar să se acționeze perseverent pentru găsirea căilor de rezolvare a pro-

blemelor divergente, renunțîndu-se la blamarea sau condamnarea altor partide comuniste și muncitorești. Desigur, aceasta nu înseamnă că Partidul Comunist Român este împotriva unor discuții libere asupra principalelor probleme ideologice; noi considerăm însă că aceste discuții, abordarea tuturor problemelor legate atît de construcția socialismului, cit și de lupta revoluționară generală, trebuie făcute într-un spirit principal, să ducă atît la clarificări ideologice cit și la întărirea unității.

După cum se știe, încă cu mulți ani în urmă partidul nostru a apreciat că o greșeală faptul că în trecut a mers și el pe linia condamnării și blamării unor partide frățesti și de aceea a luat hotărîrea de a nu mai proceda astfel, considerînd că aceasta nu corespunde principiilor marxist-leniniste ale relațiilor dintre partide, intereselor mișcării comuniste și muncitorești. După părerea noastră, atunci cînd între unele partide comuniste se ivesc anumite probleme, opinii diferite, acestea nu trebuie să fie abordate în reuniuni internaționale, la congresele altor partide, prin atitudini de blamare și condamnare. În acest sens propunem Congresului să dea mandat Comitetului Central ca în rezolvarea deosebirilor de păreri politice sau ideologice să nu se angajeze pe linia blamării sau condamnării altui partid frățesc, ci să militeze pentru rezolvarea acestora pe calea discuțiilor de la partid la partid, de la conducere la conducere. (Aplauze) Propunînd adoptarea acestei hotărîri pornim de la înalta răspundere internaționalistă de care este animat partidul nostru, de la răspunderea față de cauza clasei muncitoare, a unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste, față de interesele generale ale socialismului în lume. (Vii aplauze)

De asemenea, partidul nostru întărește și va dezvolta și în viitor legături cu partide socialiste, social-democrate — dintre care unele participă prin reprezentanți lor la Congresul nostru — aceasta corespunzînd necesității întăririi unității clasei muncitoare — peste deosebirile de ordin ideologic și politic existente între diferitele sale detașamente — în lupta pentru drepturi și libertăți democratice, pentru cauza socialismului și păcii în lume. (Aplauze puternice)

Partidul Comunist Român va milita cu toată fermitatea și în viitor pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele revoluționare, democratice, antiimperialiste, aducîndu-și contribuția la cauza unității mișcării comuniste și muncitorești, la triumful luptei pentru socialism în întreaga lume. (Aplauze puternice)

Am înfățișat, tovarăși, pe scurt, liniile direcționale pe care Comitetul Central propune Congresului să le adopte în politica internațională a partidului și statului nostru, în activitatea României pe plan mondial. Considerăm că desfășurîndu-se în continuare pe baza acestor coordonate, politica externă a Partidului Comunist Român, a Republicii Socialiste România va corespunde atît intereselor naționale ale poporului nostru, cit și cauzei generale a socialismului, va contribui la victoria luptei antiimperialiste, pentru pace și progres social în lume. (Aplauze prelungite)

Stimați tovarăși,

Bilanțul acestui sfert de veac care a trecut de la eliberarea țării, trecerea în revistă a activității desfășurate după Congresul al IX-lea, reliefează cu pregnanță capacitatea partidului nostru, a Comitetului Central de a conduce cu succes destinele României, de a asigura înaintarea neîncetată a poporului pe calea luminoasă a socialismului. (Vii aplauze). Pară îndoială, Congresul nostru va aproba vasta activitate politică și organizatorică desfășurată de Comitetul Central, care și-a îndeplinit cu o sîntă misiune încredințată de Congresul al IX-lea de a conduce întreaga activitate a partidului și poporului nostru pentru înfăptuirea programului de înfrîngere multilaterală a României. (Aplauze puternice, prelungite)

Hotărîrile pe care le va lua actualul Congres deschid noi și strălucite perspective României, vor inaugura o nouă perioadă de muncă intensă a partidului, a poporului, o etapă de noi realizări mărețe în toate domeniile vieții sociale. Congresul al X-lea, va intra în istoria patriei ca un moment ce marchează ridicarea pe o treaptă nouă, calitativ superioară, a operei de edificare a societății socialiste în România. (Vii și puternice aplauze)

Considerăm că dispunem de tot ceea ce este necesar pentru traducerea în viață a acestui program însușitor; avem o bază de pornire tehnico-materială dezvoltată; avem un partid puternic, unit, înarmat cu învățăturile marxist-leniniste, strîns legat de mase; sîntem un popor harnic, dirz, înzestrat cu calități deosebite, devotat trup și suflet cauzei socialismului. (Aplauze puternice, prelungite)

Ne exprimăm convingerea că partidul nostru, călit în lupte, încercat în marea operă de edificare a noli orinduirii, întregul popor animat de idealurile socialismului, își vor uni și mai strîns forțele, vor munci cu abnegație, cu entuziasm și perseverență pentru a da viața marilor sarcini ce ne stau în față, pentru a face să propășească tot mai mult sumpca noastră patrie. (Aplauze puternice, prelungite)

Cred că sînt în asentimentul dumneavoastră ca de la această înaltă tribună să urăm comuniștilor, muncitorilor, țăranilor și intelectualelor, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, deplin succes în lupta desfășurată sub steagul partidului, pentru fărîmarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru înflorirea României, pentru bunăstarea și fericirea întregului popor. (Aplauze puternice, îndelungi)

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al națiunii noastre socialiste! (Aplauze, ovății, urale)

Trăiască Republica Socialistă România, eroul nostru popor, constructor al lumii noi! (Aplauze, urale)

Să se întărească prietenia și solidaritatea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a forțelor revoluționare, antiimperialiste din întreaga lume! (Aplauze puternice, urale)

Să triumfe ideile invincibile ale marxism-leninismului, cauza socialismului și a păcii! (Aplauze puternice, repetate; asistent în picioare ovacionează îndelung. Delegații și invitații aclamă minute în șir pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu. Într-o atmosferă entuziastă, înălțătoare, Congresul își exprimă astfel adeziunea deplină față de politica internă și externă marxist-leninistă a partidului, hotărîrea de a o înfăptui neabătut în numele înfloririi patriei socialiste, al victoriei cauzei socialismului și păcii în întreaga lume.)

RAPORTUL ASUPRA DIRECTIVELOR

Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român privind planul cincinal pe anii 1971-1975 și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976-1980

PREZENTAT DE TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER

Stimați tovarăși,

Ampluarea problematicii pe care o debata Congresul al X-lea al partidului, vizând dezvoltarea sub toate aspectele a societății noastre, importanța documentelor care vor stabili sarcinile fundamentale ale construcției socialiste pentru perioada unui întreg deceniu, deosebită dimensiune reală, semnificațiile majore ale acestui eveniment în viața partidului și poporului nostru.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a înfățișat, într-o viziune cuprinzătoare și totodată sintetică, esența proceselor și fenomenelor economico-sociale, activitatea vastă desfășurată pe plan intern și internațional de Comitetul Central, de întregul partid, în răstimpul care a trecut de la Congresul al IX-lea. Aplicarea creatoare a marxism-leninismului la condițiile României, studiul atent și sistematic al acțiunii legilor obiective, spiritul realist, științific și receptivitatea față de noile imperative generate de mersul înainte al lumii, al socialismului, promovarea consecventă a înaltelor principii pe care numai orinduirea socialistă este capabilă să le întruchipeze pe deplin în practică — umanismul, democrașismul, echitatea socială — reprezintă trăsături definitorii ce au caracterizat în acești ani politica și activitatea partidului. Pornind de la cercetarea laborioasă a realităților, de la cerințele etapei pe care o parcurge în prezent țara noastră, Comitetul Central a conturat cu claritate, pentru fiecare domeniu al construcției socialiste, fără excepție, obiectivele de atins, căile și mijloacele care duc spre ele, a stabilit forme și metode mai eficiente de organizare și conducere și, ceea ce este deosebit de important, a îndrumat și sprijinit sistematic munca pentru realizarea scopurilor propuse.

Și fără îndoială că tocmal concordanța măsurilor elaborate cu nevoile și posibilitățile efective ale societății, convingerea că aplicarea lor va accelera progresul general au determinat adeziunea unanimă a maselor la aceste măsuri, au generat efervescența ce a cuprins în ultimii ani toate sectoarele creației materiale și spirituale, au permis obținerea importantelor succese atât de bine cunoscute nouă, tuturor.

Rezultatele de până acum ne apar ca o mărturie expresivă a rolului cel îndeplinit în societatea noastră partidul comunist, investit de popor cu înaltă răspundere de a-i conduce destinele. Exemplul României confirmă și el că succesul unei opere de o asemenea amploare și complexitate cum este construirea socialismului presupune conducerea societății de către partidul revoluționar al clasei muncitoare, conducere care se realizează, firește, potrivit condițiilor specifice fiecărei țări. Subliniind necesitatea întăririi continue a rolului diriguitor al partidului și indicând modalitățile de perfecționare a formelor în care acest rol se exercită în etapa actuală, Raportul Comitetului Central dă răspuns unor cerințe legitime ale progresului social.

O deosebită valoare are expozeul făcut de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu privire la poziția partidului și statului nostru în problemele vieții internaționale, la rațiunile și principiile care o inspiră. În fața poporului nostru, precum și a întregii lumi, Partidul Comunist Român și guvernul țării se prezintă ca militanți fermi pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești, pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, la solidarității cu forțele progresiste de pretutindeni, cu toate țările iubitoare de pace, pentru crearea unui climat de securitate, cooperare și încredere între popoare. Ca un fir roșu apar în politica și activitatea desfășurată pe plan extern de partid și statul nostru eforturile pentru promovarea unor relații internaționale care să garanteze independența și suveranitatea fiecărui popor, exercitarea dreptului sacru de a-și clădi viața așa cum gândește și dorește. Aceasta înseamnă, în fond, transpunerea în relațiile dintre state a principiilor socialismului, principii care proclamă desființarea oricărei forme de exploatare și asuprirea, egalitatea și libertatea tuturor popoarelor lumii. Atașamentul neclingit față de aceste înalte principii, consecvența cu care slujește cauza generală a socialismului și păcii, ca și interesele vitale ale poporului român, au atras politicii noastre externe aprobarea și sprijinul nelimitat din partea cetățenilor țării, au făcut să crească prestigiul României pe arena mondială.

În întregul său conținut, Raportul poartă amprenta personalității secretarului general al Comitetului nostru Central, a înaltelor însușiri ce-l caracterizează — solida pregătire marxist-leninistă, spiritul creator, capacitatea de a analiza în profunzime, pe baza concepției și a metodologiei materialist-dialectice realitățile țării și perspectivele dezvoltării, devotamentul nemărginit față de idealurile socialismului, patriotismul fierbinte, internaționalismul consecvent. (Vii aplauze).

Generalizând experiența multilaterală

acumulată în cei 25 de ani de la eliberare, Raportul Comitetului Central abordează problemele dezvoltării viitoare a societății românești, definește un întreg program pe planul economiei, al științei și culturii, al perfecționării orinduirii sociale și de stat, menit să asigure în continuare progresul României socialiste. Un capitol consistent în cadrul său a fost consacrat, cum e și normal, fundamentării teoretice și conturării modalităților practice pentru îndeplinirea obiectivelor înscrise în proiectul de Directive privind planul cincinal pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976—1980. În raportul pe care îl prezint, din însărcinarea Comitetului Central, asupra proiectului de Directive, voi relua unele probleme, stăruind asupra celorva dintre ele.

Înainte de toate, socotesc necesar să relev că, întocmai ca și alte documente similare elaborate în ultimii ani, proiectul reprezintă sinteza unei vaste munci de studiu și analiză, desfășurate timp îndelungat de numeroase colective, cuprinzând zeci de mii de oameni. Cu acest prilej au fost minuțios investigate o multitudine de aspecte — de la acțiunea legilor obiective în societatea noastră și pînă la fenomenele și tendințele din economia mondială, de la posibilitățile și necesitățile actuale și de perspectivă ale economiei naționale și pînă la elementele care compun condițiile de producție în fiecare ramură și subramură, în fiecare întreprindere.

Intocmirea materialelor în mai multe variante, schimburi larg de păreri, corelarea studiilor parțiale și încheierea lor într-un model economic optim au constituit metode permanente de lucru, scopul urmărit fiind să se asigure o solidă fundamentare a sarcinilor, mobilizarea intensă a resurselor, asigurarea unei eficiențe cât mai înalte în toate domeniile.

Tovarăși,

Stadiul actual al economiei naționale, nivelul și structura ramurilor ei, resursele de care dispunem permit să ne propunem, în perspectiva deceniului următor, obiective și sarcini astfel dimensionate încît să ne apropiem din ce în ce mai mult de țările cu o economie înaintată. Prin continuarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei, prin încorporarea rapidă a cuceririlor științei și tehnicii contemporane în producția materială, prin perfecționarea relațiilor de producție, ca și a întregii organizări a vieții sociale, trebuie să ajungem pe acea treaptă în care societatea noastră, dispunind de o bază tehnico-materială puternică, de o industrie și o agricultură moderne, să valorifice superior resursele naturale și umane, să realizeze o înaltă productivitate a muncii, să devină considerabil mai bogată. Numai prin creșterea necontenită a bogăției sociale care, cum se știe, reprezintă unul dintre atribuțiile esențiale ale socialismului, condiționînd în cea mai mare măsură bunăstarea tuturor și însăși libertatea oamenilor, dezvoltarea personalității lor, poporul nostru va putea să se bucure de viața materială și spirituală la care aspiră și pe care o merită. Vom face astfel pași însemnați înainte pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, înțelegând ca summum a tot ce a creat mai bun omeneirea de-a lungul îndelungatei ei istorii. Desigur dezvoltarea noii orinduirii în țara noastră va sluji și de acum înainte nu numai propriului popor, ci și cauzei generale a socialismului, la progresului omenirii, va întări contribuția României la această măreață cauză. Este încă o materializare a imbinării organice, indisolubile dintre interesele naționale și cele internaționale, constant urmărită și realizată de Partidul Comunist Român.

Aceste înalte țeluri inspiră de la un capăt la altul proiectul Directivelor supuse dezbaterii Congresului. Ceea ce ne relevă de la bun început documentul este consecvența cu care partidul urmează linia sa generală de edificare a socialismului. Rezultatele remarcabile obținute pînă acum prin aplicarea acestei linii îndreptătesc încrederea că tocmai continuarea ei reprezintă cheia și una din cele mai mari succese în înflorirea sub toate aspectele a societății noastre.

După cum se știe, economia românească a cunoscut în ultimul sfert de veac adînci prefaceri structurale. Industria a devenit ramura conducătoare a economiei, realizînd în prezent o producție care o întrece cu mult pe cea din trecut atât cantitativ, cit și ca nivel tehnic. În 1968, producția industrială globală a fost de 2,7 ori mai mare decît în 1960 și cu 41 la sută superioară celei din 1965. S-au dezvoltat viguros ramurile care propulsează progresul tehnico-științific și asigură reproducția lărgită la scara economiei naționale. Astfel, în timp ce ritmul mediu anual de creștere a întregii producții industriale a fost în perioada 1961—1968 de 13,2 la sută, producția de energie electrică și termică a crescut într-un ritm de 19,9 la sută, industria construcțiilor de mașini de 16,6 la sută, iar

chimia de 23,6 la sută. Mari schimbări s-au petrecut în agricultură care, punînd mai larg în valoare avantajele formelor socialiste de organizare, a înregistrat — așa cum s-a subliniat — în pofida condițiilor climatice cîteodată nefavorabile din anumiți ani și zone, importante sporuri de producție. În 1968, producția agricolă globală a fost cu circa 30 la sută mai mare față de 1963.

Ţelurile fundamentale spre care societatea noastră socialistă se îndreaptă cu fermitate impun să întreprindem noi și însemnați pași în direcția creșterii și modernizării aparatului de producție, a îmbunătățirii structurii economiei naționale, a ramurilor și subramurilor ei. Desigur, în această privință exemplul țărilor avansate poate și trebuie să slujească drept punct de referință, dar în niciun caz nu oferă un model aidoma repetabil. Judecățile și opțiunile în materie de structurare a economiei trebuie să țină seama în cel mai înalt grad de realitate de țările noastre, de bogățiile naturale, ca și de resursele umane de care dispunem, considerate în dinamica lor. În același timp, ele trebuie să aibă în vedere dezvoltarea economică pe plan mondial, posibilitățile ce decurg de aici pentru propria dezvoltare. În situația existentă azi în lume, pentru orice țară care vrea să înainteze rapid, și cu atât mai mult pentru țările mici și mijlocii, încadrarea activă în diviziunea mondială a muncii, schimburile internaționale și colaborarea tehnico-economică cu tot mai numeroase țări — firește, în condiții reciproce avantajoase — reprezintă necesități ineluctabile.

Prevederile proiectului de Directive au fost concepute tocmai într-o asemenea viziune. Remarcăm, în primul rînd, ca element distinctiv al îmbunătățirilor de structură ce se preconizează, accentuarea poziției conducătoare a industriei în ansamblul economiei naționale. Rolul industriei, ca promotor al progresului tuturor ramurilor economiei, ca factor dinamizator al întregii vieți sociale, a fost limpede pus în evidență de experiența acumulată pe plan național și internațional. Este cert că cu cit se va întări rolul conducător al industriei, cu atât influența sa binefăcătoare se va face mai mult simțită pe toate planurile existenței noastre sociale. Această orientare generală este concretizată în proiectul de Directive prin ritmul susținut de creștere a volumului producției industriale în viitorul cincinal — așa cum s-a arătat, de 8,5 la sută — 9,5 la sută în medie anual. În 1975, industria noastră va produce cu 50 la sută — 57 la sută mai mult decît în 1970 și de peste 2,6 ori mai mult decît în anul 1965.

Îmbunătățiri structurale sînt prevăzute în cadrul industriei însăși. Sintem adepți statornici ai ideii că proporțiile dintre ramurile industriei, ale economiei, în general, trebuie astfel stabilite încît să răspundă cerințelor obiective ale progresului social, să asigure satisfacerea tot mai bună a nevoilor societății. Industria mijloacelor de producție are, desigur, importanța ei, ca o condiție sine qua non a îndeplinirii în care în economia modernă are loc o interdependență și interferențe tot mai pronun-

țată a ramurilor ce produc mijloace de producție cu cele ce produc bunuri de consum, mai mult ca oricînd proporțiile dintre aceste două mari subdiviziuni ale industriei nu trebuie însă considerate ca fixe, date odată pentru totdeauna, ci pot varia de la o perioadă la alta în funcție de cerințe. În proiectul de Directive este vizibilă tendința, imprimată în ultimii ani, de apropiere a ritmurilor de creștere a producției mijloace-

lor de producție și a bunurilor de consum, tendință determinată de necesitatea ce s-a făcut și se mai face încă simțită de a echilibra mai bine dezvoltarea industrială și a economiei în ansamblu, a lichida rămănerile în urmă a industriei ușoare și alimentare. Astfel, în perioada 1971—1975, producția industriei mijloacelor de producție urmează să crească cu 9 la sută — 10 la sută în medie anual, iar a industriei bunurilor de consum cu 7 la sută — 8 la sută, față de 12,6 la sută și respectiv 10,4 la sută între anii 1966—1970, de 15,7 la sută și 10,5 în perioada 1961—1965.

După cum ați văzut, ritmurii superioare celui pe ansamblul industriei vor cunoaște în continuare ramurile de bază — energetică, metalurgia, construcțiile de mașini, chimia. Ceea ce caracterizează dezvoltarea acestor ramuri, ca de altfel a întregii economii în perioada următoare, este însă nu atât creșterea cantitativă, cit mai ales schimbările calitative, exprimate cel mai pregnant în îmbunătățirile de structură, în sensul creșterii cu precădere, în cadrul fiecărei ramuri, a acelor domenii strîns legate de progresul tehnico-științific contemporan, care asigură valorificarea superioară a resurselor materiale și a capacității tehnice a forței de muncă, ridicarea productivității muncii sociale.

Opera de industrializare a țării, accentuata modernizare a tuturor ramurilor economiei naționale, ridicarea generală a gradului de cultură și bunăstare a poporului nostru angrenează un consum tot mai mare de energie electrică, a cărei producție, se știe, trebuie să fie pregătită totdeauna în avans. Prevederile din proiectul de Directive, stabilind creșterea producției de energie electrică — de la 34,8 miliarde kWh în 1970 la 55—57 miliarde în 1975, iar a puterii instalate cu 5.400—5.800 MW (din care aproximativ o treime va fi în hidrocentrale) se înscriu tocmai pe linia acestor necesități.

Este îndeobște cunoscută însemnătatea pe care o are producția de metal într-o economie modernă. În 1975 țara noastră urmează să producă de aproximativ trei ori mai mult oțel decît în 1965. Notabil este faptul că în mod deosebit va crește producția sortimentelor cu caracteristici superioare, ponderea oțelurilor aliate în producția totală de oțel sporind de la 5,6 la sută în 1965 la 10 la sută în ultimul an al cincinalului viitor. Remarc, de asemenea, sporirea greutății specifice, în cadrul bazei de metal, a producției de aluminiu, de la 107.000 tone în 1970 la 180.000—200.000 tone în 1975, concomitent cu creșterea gradului de prelucrare, mărirea simțitoare a producției de cupru, plumb și zinc, precum și a elementelor de aliaj.

Așa cum ați putut constata, industria construcțiilor de mașini — căreia revoluția tehnico-științific îi accentuează și mai mult rolul în progresul economic general — își va spori producția în viitorul cincinal în medie cu 11,5 la sută — 12 la sută anual. Și mai rapid se vor dezvolta subramurile ei moderne cum sînt: industria electrotehnică (15 la sută — 17 la sută), industria electronică (17 la sută — 19 la sută), producția mașinilor-unelte (12,5 la sută — 15 la sută), precum și mecanica fină. Referindu-ne doar la cîteva din obiectivele stabilite în acest domeniu, amintim că se proiectează sporirea fabricației de utilaje tehnologice complexe, mașini și agregate de mare tehnicitate, cu parametri tehnico-economici superiori și un grad ridicat de automatizare, dezvoltarea producției de electronice industriale, astfel încît să asigurăm introducerea echipamentelor electronice în toate ramurile economiei, organizarea producției de serie a mijloacelor tehnice de calcul. Diversificînd producția industriei construcțiilor de mașini, nu ne propunem să realizăm însă o gamă prea largă de sortimente, ci — așa cum s-a mai spus — numai acele produse care se justifică din punct de vedere economic atât în fabricație, cit și în exploatare.

Baza importantă de materii prime existente în țară, cerințele crescînde de produse chimice pentru consumul intern și posibilitățile de export au format punctul de plecare în stabilirea obiectivelor privind industria chimică. Această ramură, care în anii construcției socialiste a cunoscut un ritm de creștere de-a dreptul spectaculos, urmează să-și sporească producția în viitorul cincinal în medie cu 13 la sută — 14 la sută anual. Producția de îngrășăminte chimice se va mări în medie anual cu 15 la sută — 17 la sută, de cauciuc sintetic — 15 la sută — 18,7 la sută, fibre și fire chimice — 11,2 la sută — 14,5 la sută, materiale plastice și rășini sintetice — 13,1 la sută — 14,6 la sută. Paralel cu industria chimică de bază, vom dezvolta și diversifica chimia fină — producția de coloranți, de medicamente și altele. Crearea de produse noi, prin fructificarea în modul cel mai avantajos a materialelor prime de care dispunem, a experienței și potențialului științific al țării, va trebui să devină un titlu de onoare pentru chimiștii noștri — aceasta fiind cheia succesului într-o lume în care industria chimică înregistrează progrese uluitoare.

Orientarea spre modernizare și valorificarea superioară a resurselor călăuzește și prevederile pentru industria de prelucrare a lemnului. Sensul principal spre care vor trebui îndreptate eforturile în această ramură este — așa cum s-a mai spus — sporirea ponderii lemnului industrializat în totalul cantităților de masă lemnosă exploatată, extinderea fabricației produselor cu un grad superior de prelucrare.

Cerințele crescînde pe care le ridică programul de investiții productive, construcția de locuințe și obiective social-culturale, reclama, — cum ați văzut — dezvoltarea industriei materialelor de construcții, în cincinalul viitor această ramură își va spori producția cu 76 la sută — 84 la sută, asigurîndu-se în același timp diversificarea sortimentelor, creșterea mai accentuată la acele materiale care asigură ușurarea construcțiilor și ridicarea continuă a calității lor, promovarea concepțiilor constructive și a tehnologiilor de lucru de mare productivitate și economicitate, sporirea gradului de industrializare a lucrărilor pe șantiere.

Îmbunătățiri sensibile sînt posibile și necesare în industria bunurilor de consum. Pentru industria alimentară se prevede o creștere medie anuală a producției de 6,2 la sută — 7 la sută, iar pentru industria ușoară de 7 la sută — 7,7 la sută. În acord cu evoluția cererii de consum, va spori simțitor volumul mărfurilor de folosință îndelungată — aparate de radio, televizoare, aparate electrice de uz casnic și altele; va trebui dezvoltată puternic fabricația articolelor de faianță, sticlă și porțelan, care în prezent nu acoperă toate solicitările pieței. O dată cu creșterile cantitative prevăzute, trebuie să se asigure — după cum s-a indicat — o mai mare varietate a sortimentului, în prezent încă sărac, o serioasă ridicare a calității. Numai în acest fel industria bunurilor de consum va putea să lichideze realmente rămănerile în urmă, să țină pasul cu nevoile și exigențele crescînde ale cumpărătorilor. Aș dori să subliniez că perfecționarea activității în acest domeniu se impune cu atât mai mult cu cit bunurile de consum, îndeosebi cele agro-alimentare, sînt căutate pe piața externă și pot avea, prin urmare, o pondere importantă în exportul țării.

Dezvoltarea intensă, în ritmuri înalte, a industriilor prelucrătoare ridică o serie de probleme privind lărgirea bazei proprii de materii prime. Raportul Comitetului Central a arătat ce măsuri trebuie luate pentru identificarea unor noi rezerve industriale de țitei, gaze, minereuri de fier și neferoase, cărbuni și alte substanțe minerale

utile, precum și pentru darea lor rapidă în exploatare, pentru valorificarea din ce în ce mai bună a resurselor naturale. Cit privește baza de materii prime pentru industria bunurilor de consum, ea va fi extinsă pe scama progreselor ce urmează să fie realizate în celelalte ramuri industriale, precum și în agricultură.

Tovarăși,

Atenția primordială acordată de partid industriei se imbină organic cu preocuparea consecventă pentru accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și modernizare a agriculturii. Așa cum s-a arătat și în Raportul general, în stabilirea liniilor de evoluție a agriculturii pentru anii următori, pornim de la importanța deosebită pe care o are această ramură a economiei în condițiile României, scopul urmărit fiind acela de a fructifica mai larg rezervele de sporire a producției, a asigura mărirea contribuției agriculturii la progresul întregii economii naționale, la creșterea venitului național și a nivelului de trai al poporului. Avem în vedere, de asemenea, faptul că agricultura este și va rămîne mult timp încă una dintre cele mai prețioase surse de produse pentru export.

Proiectul de Directive prevede, cum știți, ca în perioada 1971—1975 să se obțină o producție agricolă globală cu circa 28 la sută — 31 la sută mai mare față de media anilor 1966—1970. Creșterea va fi realizată printr-un ansamblu de măsuri și acțiuni, între care lărgirea și modernizarea simțitoare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, sporirea numărului cadrelor de specialiști și ridicarea gradului de calificare a lucrătorilor.

În mod special se impune atenției programul de irigații, potrivit căruia suprafețele irigate se vor mări pînă la sfîrșitul viitorului cincinal de peste trei ori față de prezent. În fiecare an vor trebui executate în medie lucrări de irigații pe o suprafață de 250.000—300.000 de hectare, adică tot alita cit s-a realizat în întreaga perioadă 1961—1967. Este un program de mare anvergură a căruia îndeplinire reclamă mobilizarea unor forțe din cele mai diverse domenii: proiectare, industria furnizoare de materiale și utilaje, întreprinderile de execuție, unitățile agricole beneficiare, un șir de organe de stat centrale și locale, o excesiv de minuțioasă coordonare, a tuturor acțiunilor, o organizare deosebit de bine pusă la punct. Insist și eu asupra acestor cerințe, deoarece pînă acum au fost destule cazuri cînd, datorită lacunelor organizatorice, sarcinile de lărgire a suprafețelor irigate nu au fost în întregime îndeplinite. Pentru a folosi cu bune rezultate sistemele moderne de irigații, trebuie să pregătăm din timp atît cadrele capabile să le asigure funcționarea, cit și cele chemate să aplice regulile agrotehnice specifice culturilor irigate.

În ce privește mecanizarea lucrărilor agricole, Directivele urmăresc diversificarea acesteia și extinderea ei în toate ramurile producției, mai ales în sectoarele în care există rămăneri în urmă. Este ilustrativ pentru creșterea gradului de mecanizare faptul că în 1975 agricultura va dispune de 120.000—123.000 de tractoare, suprafața de teren arabil, vii și livezi ce revine la un tractor ajungînd la 85 ha, față de 107 ha în 1969.

Gradul de intensificare a producției agricole este apreciat din ce în ce mai mult în funcție de chimizarea ei. Volumul de îngrășăminte chimice puse la dispoziția agriculturii va spori de la 658.000 tone în 1969 la două milioane tone în 1975, odată cu livrarea unor cantități însemnate de erbicide, insectofungicide și biostimulatori.

Asupra progresului agriculturii exercită o influență importantă modul de zonare a producției. Este notoriu faptul că nu numai la scara unor regiuni întinse, dar chiar în fiecare unitate agricolă există deosebiri de compoziție a pămîntului. Planificarea și orientarea eficientă a producției agricole presupune să se țină seama de aceste deosebiri, de profilul propriu fiecărei macro sau microzone. Este o sarcină dificilă și, desigur, de durată, care solicită înainte de orice, o studiere atentă a terenurilor.

Se cunoaște rolul pe care-l îndeplinesc în agricultura noastră întreprinderile agricole de stat, ca puternice nuclele ale socialismului la sate, ca mari producătoare de cereale, carne, lapte și alte produse. Măsurile luate în ultima perioadă în acest sector au însemnat o mai bună soluționare a problemelor legate de planificarea și organizarea muncii, sporirea autonomiei întreprinderilor și fermelor de stat, creșterea cîntensării materiale a lucrătorilor. Constituie o realizare demnă de relevat faptul că beneficiul pe ansamblu acestor unități a crescut de la circa 418 milioane de lei în 1965 la aproape 1,6 miliarde de lei în 1968, simultan cu scăderea sensibilă a numărului de întreprinderi care mai lucrează cu pierderi. Baza tehnică-materială de care dispun și care va fi simțitor sporită, experiența și priceperea specialiștilor și muncitorilor

(Continuare în pag. a 11-a)

(Continuare din pag. a 10-a)

rilor din întreprinderile agricole de stat, fac posibil ca în viitor acestea să obțină producții și beneficii mai mari, să devină toate și din ce în ce mai mult unități model în ce privește organizarea, metodele de cultivare a pământului și de creștere a animalelor, productivitatea muncii și rentabilitatea.

Cooperativele agricole de producție, care dețin locul cel mai important în agricultura țării, au obținut în ansamblu succese în dezvoltarea și consolidarea lor economico-organizatorică, în sporirea producției vegetale și animale, ca și a veniturilor cooperativelor. Este grăitor că în 1968 față de 1965 proprietatea obștească ce revine în medie la 100 ha teren arabil s-a mărit cu peste 35 la sută, valoarea produselor livrate organizațiilor socialiste a crescut cu 25,5 la sută, iar veniturile bănești totale ale cooperativei cu 28,6 la sută.

Pe drept cuvânt s-a subliniat însă în Raportul Comitetului Central că unitățile cooperatiste din agricultură dispun de mari rezerve, a căror valorificare face posibilă creșterea productivității muncii și a randamentelor la hectar, a numărului de animale și a producției lor. Sporirea cu 35 la sută—40 la sută a producției globale prevăzute în Directive cere eforturi stăruitoare și măsuri eficiente pentru folosirea în mod intensiv a întregului teren agricol pentru mai buna utilizare a bazei tehnico-materiale și a forței de muncă. Cooperativele își vor putea mări simțitor potențialul economic și avutul obște prin profilarea producției, dezvoltarea fermelor specializate pentru producția de lapte, carne, crearea unor sectoare de prelucrare și semindustrializare a diferitelor produse agricole, extinderea acțiunilor și activităților intercooperatiste. Fondurile proprii de investiții, ca și creditele ce vor fi acordate de către stat vor trebui utilizate mai judicios și orientate spre realizarea unor lucrări cu o eficiență economică ridicată.

■ O importantă contribuție la creșterea producției agricole, la consolidarea sectorului cooperatist, ca și la deservirea populației sătești aduc **întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii**. Organizarea, începând din anul trecut, pe principii gestioni economice proprii le-a creat, desigur, posibilități mai largi, dar în același timp a accentuat îndatoririle lor de a folosi rațional tractoarele și mașinile agricole, a diversifica simțitor gama de activități, a executa lucrările la timp și de calitate, a reduce cheltuielile de producție, pentru ca în viitorul apropiat să devină unități rentabile.

Preocupându-se permanent de dezvoltarea și întărirea continuă a formelor socialiste din agricultură, partidul și statul nostru au în același timp în vedere faptul că gospodăriile personale ale membrilor cooperativ și cele ale țăranilor neocooperativizați din zonele de deal și munte pot participa într-o măsură mai mare la ridicarea producției agricole și în special a efectivelor și producției animale, la satisfacerea cerințelor populației de produse agroalimentare. De aceea, statul va acorda și în viitor acestor gospodării credite, asistență tehnică de specialitate, le va sprijini în procurarea seminelor de soi, în valorificarea produselor obținute.

Progresul multilateral al patriei, intensificarea legăturilor dintre întreprinderile, ramurile și zonele țării determină sporirea sistematică a nevoilor de transport și a exigențelor în ce privește viteza, promptitudinea, siguranța și confortul. Această ramură a cunoscut — așa cum s-a văzut — în anii construcției socialiste o puternică dezvoltare și modernizare. Nu este însă mai puțin adevărat că în anumite privințe există și rămăni în urmă, o proporționare insuficient de satisfăcătoare între diferitele forme de transport. Ați luat cunoștință de importanțele măsuri ce se prevăd pentru anii care vin în domeniul transporturilor, pentru ca acestea să țină pasul cu nevoile economiei. Sporirea dotării tehnico-materiale, modernizarea rețelei de drumuri, a porturilor și aeroporturilor, ridicarea eficienței economice formeză coordonate principale ale programului preconizat în acest domeniu. În sectorul de telecomunicații urmează să se lărgască capacitatea centralelor telefonice automate urbane, concomitent cu continuarea lucrărilor de automatizare și instalare de noi cabluri telefonice în domeniul telefoniei interurbane.

Obiectivele și sarcinile cuprinse în proiectul de Directive privind dezvoltarea și modernizarea ramurilor producției materiale ridică, firește, numeroase și variate probleme economice și tehnice la nivelul fiecărei ramuri și chiar al fiecărei întreprinderi în parte, reclamă serioase eforturi, dar sînt pe deplin realizabile. Cadrele de conducere din toate sectoarele economiei naționale, toți cei ce muncesc vor trebui să elaboreze și să înapătușască acele măsuri care să ducă la atingerea scopurilor propuse, consolidându-și puterea de creație și energia creșterii forței economice a României socialiste.

Tovarăși,

După cum știți, între factorii principali ai creșterii economice o însemnată esențială o au investițiile. Capacitatea de a investi se află într-o relație dialectică cu stadiul dezvoltării economice, precum și cu nivelul de pregătire culturală și profesională a oamenilor. Cu cât acestea sînt mai avansate, cu atât se creează și resurse și posibilități mai mari pentru investiții, iar utilizarea lor are drept consecință o nouă amplificare a dimensiunilor economiei naționale.

În viitorul cincinal vom continua alocarea unei părți însemnate din venitul național, în jurul a 28 la sută

— 30 la sută, pentru acumulare, în primul rînd pentru investiții destinate reproducției lărgite. Modul de repartizare a investițiilor reflectă fidel eforturile pentru a asigura dinamismul și echilibrul economiei, o structură modernă și eficientă a producției. Așa cum atît de convingător a arătat Raportul Comitetului Central tratînd acest important capitol, numai astfel, numai prin dezvoltarea într-un ritm cit mai accelerat posibil a întregii economii se creează un suport solid pentru îmbunătățirea vieții omului.

Proporțiile tot mai largi pe care le-a căpătat activitatea de investiții în anii construcției socialiste au dus la acumularea unei prețioase experiențe în materie de planificare, finanțare, proiectare și execuție a lucrărilor. Nu este însă mai puțin adevărat că o serie de neajunsuri din economie își au geneza în modul defectuos de desfășurare a unor lucrări de investiții. În Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu s-au reliefat principalele deficiențe în acest domeniu. Doresc să mă refer și eu în acest sens la anumite aspecte care mi se par a nu fi lipsite de interes. Deși de multe ori s-a insistat asupra necesității de a se chibzui cu înalt simț de răspundere atunci cînd se cer și se cheltuiesc fonduri de investiții, totuși constatăm încă destule manifestări de ușurință la solicitarea fondurilor, la stabilirea destinației, ca și la utilizarea lor. Nu peste tot s-a înțeles că la investiții se poate recurge numai după ce au fost epuizate toate celelalte modalități de sporire sau modernizare a producției. Trebuie spus, de asemenea, că, deși prin noua metodologie adoptată în elaborarea actualului cincinal și defalcarea lui din capul locului pe ani, ministere și întreprinderi, s-au creat condiții pentru pregătirea din timp a lucrărilor de investiții, această pregătire a întârziat totuși în numeroase cazuri. La 1 februarie 1969 din 344 lucrări mari care trebuiau începute, 185 nu aveau încă documentațiile; construirea unei serii de obiective a început în condiții derogatorii. Aceste defecțiuni, cărora li s-au adăugat adesea lipsuri în organizarea șantierelor, în asigurarea utilajelor, materialelor, ca și a muncitorilor constructori, au dus la impreviziuni, la dese schimbări de soluții, la prelungirea, uneori extrem de mult, a duratei lucrărilor și la scumpirea costului lor, la întârzieri în darea în funcțiune și atingerea parametrelor proiectații.

Este timpul ca sarcinile trasate de partid în legătură cu modul de pregătire și desfășurare a lucrărilor de investiții să fie integral îndeplinite. Experiența țărilor dezvoltate sub raport economic arată că, în genere, pregătirea unei lucrări de investiții se face într-un timp care reprezintă două treimi din întreaga perioadă rezervată activității de investiții, construcția începînd în majoritatea cazurilor, numai după ce toate problemele de proiectare, aprovizionare și organizare au fost soluționate.

În zilele noastre **factorul timp** exercită o presiune foarte puternică asupra întregii vieți economice, pretutindeni există o veritabilă întrecere pentru a câștiga timp. În ce privește țara noastră, problema se pune cu atît mai mult, iar în domeniul investițiilor ea capătă un caracter și mai acut. În această perspectivă, ne apare întreaga însemnată a indicațiilor cuprinse în Raportul general în ce privește concentrarea investițiilor către obiectivele de primă urgență, și în primul rînd către șantierelor în continuare, materializarea lor într-o proporție ridicată în mijloace productive, mai precis în utilaje și instalații care să fie conectate rapid și la parametrii stabiliți în circuitul economic, dotarea obiectivelor economice cu echipamente de înalt nivel tehnic.

Este, desigur, foarte necesar ca în activitatea de proiectare, în alegerea utilajelor ce urmează să fie produse sau achiziționate, să fie desluse chiar și direcțiile dezvoltării tehnicii, să fie cunoscute pe un termen cit mai îndelungat noutățile susceptibile să apară. În cadrul institutelor de proiectări în primul rînd, dar și în cadrul organismelor economice, se impune **organizarea unei serioase activități de documentare asupra celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii** în domeniul respectiv, urmărind concomitent ca cei ce lucrează în aceste sectoare să aibă pregătirea profesională corespunzătoare, să fie mereu la curent cu tot ceea ce e nou.

În mod special aș dori să subliniez că **înfăptuirea progresului tehnic va trebui să aibă loc în măsură din ce în ce mai mare pe seama resurselor interne de capacitate creativă** și, implicit, în măsură descreșcîndă pe seama importului de inteligență. În prezent, pentru acest import sîntem nevoiți să plătim un preț ridicat; la o serie de instalații complexe destinate mai ales chimiei, metalurgiei, construcției de mașini, costul documentației, licenței, tehnologiei, asistenței tehnice ajunge la 20 la sută — 25 la sută din totalul cheltuielilor pentru achiziționarea utilajului. Or, — așa cum s-a arătat — țara noastră dispune de cadre valoroase, cu spirit inventiv dezvoltat, care într-o serie de domenii ale tehnicii s-au afirmat prestigios pe arena internațională. Este imperios necesar ca potențialul de creație al celor ce muncesc în sectoarele de concepție, ca și în producție să fie considerabil mai mult și mai bine folosit.

În activitatea de investiții din țările dezvoltate se remarcă o tot mai adîncă întreprindere a cercetării științifice și proiectării; există, de asemenea, tendința de îngemănare a proiectării și execuției. Ținînd seamă de faptul că și într-un caz, și într-altul efectele sînt cit se poate de favorabile, ar fi util ca această experiență să fie studiată cu cea mai mare atenție și în

țara noastră, căutîndu-se soluțiile adecvate, în măsură să ducă la ridicarea pe un plan superior a muncii în domeniul investițiilor — de maximă importanță pentru dezvoltarea economică și socială.

Tovarăși,

Unul din factorii principali care condiționează progresul economic îl constituie realizarea unor indici tot mai înalți de eficiență în toate sectoarele de activitate. Raportul Comitetului Central a examinat multiplele aspecte sub care se prezintă această problemă în actualul stadiu al dezvoltării noastre economice, indicînd căile de urmat, măsurile ce trebuie luate pentru ridicarea productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea continuă a prețului de cost. Subscriind întru totul la considerațiile și aprecierile făcute, aș vrea să mai adaug cîteva elemente.

În Raport este subliniată importanța pe care o are repartizarea cit mai judicioasă a forței de muncă în activitatea economică și socială. Problema trebuie să stea în mod hotărît în atenția noastră. Producția modernă, creșterea masivă a dotării tehnice a muncii și mai ales extinderea automatizării determină în mod fatal o mobilitate foarte accentuată în sfera forței de muncă de toate categoriile, mobilitate înțeleasă firește nu ca fluctuații — fenomen nedorit —, ci ca un proces de trecere a unor oameni dintr-o întreprindere unde devin inutili în alta unde sînt căutați, sau de schimbare a meseriei și, deci, de recalificare. Procesul a fost intuit încă de Marx, care în această perspectivă vorbea despre necesitatea dezvoltării învățămîntului politehnic. Astăzi ar fi cu atît mai mult o aberație ca cineva să-și imagineze că este posibil, pe de o parte, să promoveze progresul tehnico-științific, iar, pe de altă parte, să mențină intacte numărul de oameni folosiți în producție și structura lor pe meserii și specialități. Adaptarea forței de muncă la schimbările intervenite în producție apare deci ca o necesitate a dezvoltării economice. Problema, într-adevăr, nu este simplă, dar societatea socialistă dispune de posibilități superioare de a o rezolva. Statul nostru va trebui să o privească cu toată seriozitatea, să asigure, pe baza unei temeinice cunoașteri a nevoilor fiecărui sector, dirijarea corespunzătoare a forței de muncă, precum și recalificările ce se impun, ținîndu-se seama, cit mai mult cu putință, de situația personală a celor în cauză.

În aplicarea politicii de dezvoltare economică și socială a patriei, de creștere a eficienței muncii în toate domeniile, partidul nostru promovează neabătut **principiul contenterării materiale**. Contenterarea se dovedește o problemă deosebit de importantă în construirea noii orînduirii, o oîrghie indispensabilă pentru a valorifica inițiativa, capacitatea de creație și energia fiecărui colectiv, a fiecărui om al muncii, a stimula participarea lor la opera de dezvoltare economică și socială.

Trebuie să observăm, de altfel, că această participare nu este exclusiv un rezultat al contenterării materiale. În societatea modernă asistăm la tendința tot mai manifestă de identificare a oamenilor cu obiectivele unității în care muncesc, cu obiectivele mai largi ale progresului social, tendință rezultînd din faptul că, în condițiile dezvoltării bogăției sociale, satisfacerea intereselor individuale trece din ce în ce mai mult prin satisfacerea unor interese colective. Socialismul, în care au fost lichidate antagonismele generate de proprietatea capitalistă asupra mijloacelor de producție, în care statul aparține celor ce muncesc, oferă cadrul optim procesului de identificare a intereselor individuale cu cele generale, de direcționare a activității tuturor spre împlinirea telurilor colectivelor cărora îi aparțin și ale societății în ansamblu.

Viața arată că formele și metodele de contenterare materială nu pot fi universale-valabile, ele varînd de la o etapă la alta, în funcție principalmente de cuceririle științei și tehnicii, de pătrunderea lor în producție. Au o importanță în această privință și modalitățile în care oamenii muncii au fost obișnuiți să fie remunerați. Așa, de pildă, în țările socialiste unde în trecut, sub vechiul regim, a fost larg răspîndit sistemul muncii salariate, acesta, golit de conținutul său capitalist, poate și trebuie să fie folosit în împrejurările noi, ale lichidării exploatarei omului de către om, ca un instrument principal de contenterare materială. După cum a arătat experiența, calea pentru a asigura contenterarea — înțeleasă ca unitate a două laturi inseparabile: stimulare și răspundere — este a condiționa cit mai strîns veniturile fiecăruia de rezultatele muncii depuse, de contribuția la dezvoltarea economică sau socială în domeniul dat. Dacă acesta este principul general, numitorul comun al contenterării în orice sector de activitate, nu înseamnă însă că există o singură manieră, un singur sistem de a o realiza. Dimpotrivă, o contenterare reală implică forme diversificate în raport cu specificul ramurii, subramurii și chiar al fiecărei unități, de unde necesitatea unei preocupări largi și stăruitoare pentru aplicarea acelor forme care să fie cit mai bine adaptate cerințelor și particularităților fiecărui sector și fiecărui loc de muncă.

Se înțelege că în nici un caz, socialismul nu poate accepta o contenterare care i-ar aduce de oameni în situația de a trăi fără să muncească. Naturii și scopurilor socialismului le corespunde aceea contenterare capabilă să stimuleze în permanentă colectivele de oameni ai muncii, pe toți membrii societății pentru a desfășura o activitate intensă, constructivă, în

folosul întregii societăți, deci și al lor personal.

Asemenea considerente au stat la baza îmbunătățirilor aduse în ultimii ani sistemului de salarizare și normare a muncii în industrie, precum și în întreprinderile agricole de stat. Cunoașteți că, în decursul acestui an, noul sistem de salarizare a fost aplicat într-o serie de ramuri și sectoare ale vieții economice și sociale, urmînd a fi generalizat pînă la finele anului. Mutațiile ce se produc în organizarea și tehnica producției ca rezultat al progresului tehnico-științific, nivelul de calificare al cadrelor în continuă creștere arată că problema contenterării materiale colective, cit și individuale trebuie să se aple permanent în atenția și preocuparea noastră.

Dezvoltarea generală a societății socialiste, creșterea bogăției materiale și spirituale reprezintă, tovarăși, cum bine știți, premisele esențiale pentru satisfacerea intereselor individuale pentru **ridicarea nivelului de trai**. Partidul nostru a așezat acest adevăr la temelie întregii sale politici. Proiectul de Directive stă și el mărturie a faptului că, asigurînd progresul societății, partidul urmărește realizarea telului său suprem: îmbunătățirea vieții tuturor oamenilor muncii, a întregului popor. V-au fost prezentate aici ample măsuri ce vor fi înapătuite în anii viitorului cincinal în direcția creșterii veniturilor populației de la orașe și sate, sporirii vinzării de mărfuri, dezvoltării acțiunilor social-culturale, extinderii construcției de locuințe și îmbunătățirii activității în domeniul edilitar-gospodăresc.

Evident, însemnătatea obiectivelor pe care ne propunem să le atingem în domeniul nivelului de trai se reliefează și mai bine în contextul ansamblului de măsuri pe care partidul le va întreprinde în toate sferele vieții sociale și care, finalmente, vor avea ca rezultat crearea unor condiții mereu mai favorabile pentru împlinirea personalității umane în sensul cel mai deplin al cuvîntului.

Tovarăși,

Trăim o epocă în care știința se dezvoltă într-un ritm fără precedent și este omniprezentă în viața societății. Cuceririle științei și tehnicii accelerează în mod considerabil prefacerile în diferitele planuri ale existenței sociale, deschid mereu în fața societății perspective noi. Prezența științei la fiecare pas, în viața cotidiană, rolul ei ca forță de impulsie de prim rang, cu caracter exploziv, au devenit o realitate atît de palpabilă, incit chiar omul care nu are un nivel deosebit de cunoștințe își dă seama de ea din ce în ce mai mult. Este un fenomen care dezvoltă nemăsurat încrederea oamenilor în forțele și capacitatea lor de creație, le sporește inițiativa, cutezanța de a aborda cele mai complicate probleme. Pe bună dreptate s-a spus că știința contemporană adaugă omului o nouă dimensiune. Socialismul dispune virtual de cele mai largi posibilități pentru a încorpora în viața economică și socială roadele gândirii științifice și tehnice și a le valorifica în folosul tuturor celor ce muncesc. Este însă — într-un anume sens — numai un avantaj potențial, intrucît materializarea lui implică, cel mai adesea, o temeinică cunoaștere a stadiului atins de știință pe plan mondial, concomitent cu extinderea sistematică a cercetării științifice proprii. Tocmai acestea sînt direcțiile în care partidul și statul nostru orientează eforturile oamenilor de știință.

Istoria omenirii învederează că o axiomă faptul că știința veritabilă este aceea care slujește creșterii gradului de cunoaștere și de dominare a naturii de către oameni, progresului general al societății. De aceea, partidul a insistat și insistă asupra necesității ca **cercetarea științifică să fie îndreptată spre soluționarea problemelor legate nemijlocit de producția materială de dezvoltare economică și socială a patriei**. În acest spirit, proiectul de Directive definește precis obiectivele majore ale cercetării științifice în următorii ani. Pentru întărirea bazei materiale a cercetării și îndesării pentru dotarea laboratoarelor cu aparatură modernă, statul va alocă în continuare importante fonduri de investiții.

Creșterea contribuției științei la soluționarea sarcinilor construcției socialiste depinde într-o măsură considerabilă de **accelerarea procesului de valorificare a rezultatelor cercetării**. Nu este un secret pentru nimeni că în această privință se plătește încă mult tribut birocrațismului, inerției, friei de greutatea inerente pe care le determină aplicarea ideilor noi. Vor trebui luate măsuri care să asigure transpunerea neîntîrziată în practică a oricărei descoperiri, invenții sau inovații de natură să aducă îmbunătățiri efective în tehnică, economie și în viața socială.

Condițiile în care se desfășoară producția modernă, ca și toate celelalte activități din societate ridică înalte exigențe față de pregătirea, de competența celor chemați să le realizeze. Specific zilelor noastre este faptul că buna formație profesională nu mai poate fi apanajul unui număr restrîns de oameni, ci se impune ca o cerință generală, ca un atribut obligatoriu pe întreaga scară a funcțiunilor. În același timp, devine absolut necesară o adîncire a competenței, în sensul creșterii volumului de cunoștințe asimilate din domeniul de specialitate al fiecăruia, ca și din domeniul adiacente.

Se înțelege că natura și cantumul cunoștințelor trebuie să se aple în raport direct proporțional cu răspunderile cu care sînt investiti oamenii. Cei ce exercită funcții de conducere, bunăoară, trebuie să fie titularii unei competențe înalte și ai unei bogate experiențe în sfera de muncă respectivă, oameni care dispun de suficiente

informații și au capacitatea de a le selecta și interpreta judicios, de a examina cu pricepere și într-o largă perspectivă problemele pe care sînt chemați să le soluționeze. A asigura în toate sectoarele și la toate nivelurile o competență corespunzătoare, a nu lăsa loc pentru diletanțism reprezintă o necesitate obiectivă, inexorabilă a progresului societății moderne. Nu este nici o exagerare în a afirma că așlazi competența trebuie să pătrundă prin toți porii activității economico-sociale.

După cum ați văzut, într-o astfel de optică abordează Raportul general problemele învățămîntului. Generalizarea școlii obligatorii de 10 ani, înscrisă în proiectul de Directive ca obiectivul principal în învățămîntul de cultură generală, va fi un moment cu adevărat crucial pe drumul ridicării gradului de cultură și civilizație al poporului nostru, moment a cărui semnificație poate fi înțeleasă dacă se are în vedere fie numai și faptul că în urmă cu un sfert de secol România număra încă milioane de analfați. Amplitudinea acțiunii impune, firește, o serioasă pregătire a tuturor condițiilor, începînd cu baza materială, asigurarea cadrelor didactice corespunzătoare și pînă la modernizarea procesului instructiv-educativ.

Investițiile în sfera învățămîntului, chiar dacă nu au o eficiență imediată și nemijlocită, sînt totuși foarte rentabile, deoarece rodesc la scara întregii țări și pentru un timp îndelungat. Aș vrea să relev însă necesitatea ca ele să fie gospodărite mai rațional, în acord cu nevoile reale ale societății noastre. Bunăoară, trebuie asigurate — așa cum s-a arătat în Raportul Comitetului Central — o mai bună proporționare între formele de învățămînt, cum ar fi diferitele tipuri de licee, asigurîndu-se dezvoltarea liceelor de specialitate, principală sursă de cadre cu pregătire medie pentru activitatea economică și socială. De asemenea, o parte mai mare a investițiilor destinate învățămîntului se cere alocată pentru dotarea școlilor cu aparatură modernă. Interesantă din acest punct de vedere mi se pare sugestia de a se organiza laboratoare care să deservescă mai multe școli sau chiar, de pildă, un institut de învățămînt superior și un altul de cercetări științifice.

În întreaga rețea de școli și facultăți trebuie să se urmărească cu perseverență perfecționarea procesului instructiv, ținînd seama că de calitatea învățămîntului depinde în mod hotărît însuși calitatea cadrelor pe care le vom avea în viitor, adică tocmai atunci cînd va fi nevoie de oameni din ce în ce mai bine pregătiți, capabili să facă față înaltului nivel atins în dezvoltarea științei și tehnicii. În cadrul amplerelor discuții ce se poartă pe plan mondial cu privire la perfecționarea metodelor de studiu, se conturează cu claritate ideea că învățămîntul, și mai ales cel superior, trebuie să cultive aptitudinile viitorilor specialiști către investigația științifică. Aceasta corespunde cerințelor producției moderne, care, încredințînd masinilor aspectele rutiniere ale muncii intelectuale, solicită în măsură crescîndă cadrelor de specialiști o activitate de creație. Merită să stea mai mult în atenție, cum s-a mai spus, formarea de deprinderi practice și pregătirea întregului tînet, pentru a se integra cit mai rapid în producție, într-o activitate socială utilă.

Marea anvergură a progresului științei și tehnicii, apariția unor noi ramuri și subramuri de producție impune, ca o cerință permanentă pentru toți cei ce muncesc, improspătarea cunoștințelor. Oricit de bine pregătit ar fi cineva, dacă nu-și însușește ce e nou și important pentru domeniul în care activează nu va putea răspunde exigențelor. În perspectiva viitorului cincinal sînt necesare măsuri pentru policalificarea și recalificarea unui număr sporit de oameni, pentru înnoirea sistematică a cunoștințelor profesionale ale muncitorilor, țăranilor, ca și ale specialiștilor de toate categoriile. În cazul specialiștilor, de exemplu, se cere extins așa-numitul sistem de reciclare, prin forme de învățămînt consacrate, cum sînt cursurile postuniversitare, precum și alte forme, despre care a vorbit, azi dimineață, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Concomitent cu pregătirea și perfecționarea cadrelor, este important să se asigure o bună utilizare a lor, potrivit calificării pe care o au. Aceasta este cu atît mai necesar cu cit în prezent, pentru îndeplinirea unor sarcini care nu implică cunoștințe deosebite, se mai folosesc cadre cu pregătire superioară, ceea ce, evident, reprezintă o pierdere pentru societate. Există cazuri cînd ingineri sau economiști, în loc să lucreze în sectoare de concepție, proiectare, sau în domeniul organizării producției, sînt utilizați în munci administrative, funcționărești.

Știința și învățămîntul din țara noastră au avut de-a lungul timpului slujitori pasionați și de prestigiu, parte din ei cu reputație în întreaga lume. Capacitatea profesională, spiritul patriotic și dragostea față de popor care animă intelectualitatea sînt o cheazăie că școala și știința românească vor continua să aducă o contribuție de înaltă valoare la întărirea societății pe calea socialismului.

Tovarăși,

După cum știți, una dintre trăsăturile lumii contemporane o reprezintă accentuarea interdependențelor reciproce dintre țări și popoare, extinderea și ramificarea considerabilă a legăturilor de colaborare dintre state. Acest proces obiectiv a fost sesizat în fazele lui incipiente încă de Marx și Engels. Iată ce scriau ei în Manifestul Partidului Comunist: „Locul vechilor necesități, satisfăcute prin produsele

țării respective, li iau necesități noi, pentru satisfacerea cărora e nevoie de produse ale țărilor celor mai îndepărtate și ale climatelor celor mai variate. În locul vechii izolări locale și naționale și al satisfacerii necesităților cu produse proprii, se dezvoltă schimbul universal, interdependența universală a națiunilor. Și acest lucru e valabil atît pentru producția materială, cit și pentru cea spirituală”. (K. Marx și F. Engels, Opere, vol. 4, Editura Politică, 1963, pag. 470). Astăzi, mai mult decît oricînd, fiecare țară, indiferent de mărimea sa, de bogăția de care dispune, de nivelul dezvoltării economice și sociale, de poziția geografică, este în mod obiectiv determinată să participe la schimbul de valori mondial, să dea și să primească din ceea ce reprezintă creația umană. Faptul privește toate țările, dar poate și mai mult țările mici, care găsesc în relațiile economice externe un element indispensabil și extrem de valoros pentru dezvoltarea lor rapidă, pentru sporierea continuă a bogăției naționale. Autarhia, izolarea unei țări sau a unui grup de state de circuitul economic mondial, ca și limitarea relațiilor economice la anumite zone nu ar putea decît să priveze țările în cauză de o sursă potențială de progres, să le îngusteze posibilitatea de a ține cadenta cu revoluția științifico-tehnică contemporană și de a folosi roadele ei, iar în ultimă instanță, să le pună în situația de a rezolva tardiv și cu o eficiență redusă problemele proprii dezvoltării economice și sociale.

Această realitate rezultă de altfel din însăși evoluția comertului mondial, din serioasele modificări intervenite în ultimele decenii în structura sa, în relațiile reciproce dintre parteneri. Se știe, de pildă, că înainte țările cele mai avansate se hotărâu în genere greu să livreze statelor mai slabe echipamente tehnice și alte mijloace care le puteau ajuta pe acestea să se ridice economic. Interesul era ca țările mai puțin dezvoltate să fie menținute în postura de client pentru produse industriale de consum și furnizor de materii prime. Acum state puternic industrializate sînt determinate, în mod obiectiv, să lărgască din ce în ce mai mult gama produselor destinate consumului productiv pe care le pun în circulația internațională, ceea ce, tot în mod obiectiv, favorizează din ce în ce mai mult progresul forțelor de producție în țările rămase mai în urmă. O pondere sporită capătă în comerțul exterior creațiile gândirii științifice și tehnice, așa-numitul comert de inteligență.

În asemenea condiții, și ținînd seamă de amploarea și forța pe care au căpătat-o în zilele noastre lupta popoarelor pentru eliberare națională și consolidarea independenței lor, tot mai puțin cineva poate impune altceva, datorită relațiilor economice, tehnico-științifice sau culturale, obligații pe care acesta nu le acceptă. În nici un caz, așa cum în mod concludent demonstrează experiența, o astfel de situație nu este posibilă pentru țările socialiste, ale căror popoare, devenite pentru prima oară în istorie stăpîne pe destinele lor, sînt hotărâte să-și apere cu toate forțele libertatea, marile cuceriri revoluționare. Astăzi, cînd socialismul reprezintă o realitate vie pe mai bine de o părtine din suprafața globului, cînd există un puternic sistem socialist, nu este de conceput că popoarele țărilor socialiste ar putea fi abătute în vreun fel sau altul de pe drumul pe care merg.

Concepția partidului și a statului nostru asupra relațiilor economice și tehnico-științifice internaționale, principiile după care ne călăuzim în stabilirea și dezvoltarea acestor relații au fost temeinic și cuprinzător argumentate în Raportul general. De asemenea, vi s-au înfățișat problemele ce se cer soluționate în procesul extinderii și perfecționării activității de comert exterior, măsurile ce trebuie luate pentru sporierea eficienței exportului și importului, pentru consolidarea prestigiului țării noastre pe piete externe.

N-aș mai avea de adăugat, în cadrul acestui capitol, decît cîteva cuvinte privitor la turismul internațional. Amplora deosebită pe care o cunoaște turismul în lumea de azi a făcut din el, cum prea bine știți, pentru multe state, un mijloc important de sporire a resurselor valutare. Așa cum a arătat tovarășul Ceaușescu, peisajul și clima țării noastre, numeroasele stațiuni de odihnă și tratament de la mare și de la munte, monumentele valoroase de care dispunem, ospitalitatea poporului român — sînt tot atitea premise pentru intensificarea, în anii care vin, a turismului internațional al României. Este necesar să fie luate în continuare măsuri în vederea extinderii și modernizării spațiilor de cazare, a folosirii mai bune a spațiilor existente, a îmbunătățirii sub toate aspectele a serviciilor turistice.

Ținînd acțiunile de lărgire și ramificare a schimburilor internaționale ale țării noastre, nu pierdem nici un moment din vedere importanța lor, ca bază a unor legături multilaterale — politice, științifice, culturale — între state, a întăririi și apropiierii între popoare, a instaurării unui climat de destindere și pace în lume.

Tovarăși,

În cursul dezvoltării ei, omenirea a putut multă vreme să trăiască și să evolueze fără previziune, desi dinotdeauna a năzuit să cunoască cei-va aduce viitorul. În lumea de azi, situația este cu totul alta: pre-

(Continuare în pag. a 12-a)

CONTINUAREA RAPORTULUI PREZENTAT DE TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER

(Urmare din pag. a 11-a)

viziunea pe perioade cât mai îndelungate a devenit o necesitate în conducerea societății, un atribut insepărabil al politicii. Într-adevăr, dacă privim lucrurile în sfera economică, constatăm că numeroase activități extrem de complicate și costisitoare — progresul tehnic, investițiile, asigurarea bazei de materii prime, pregătirea cadrelor, — pot fi realizate cu deplin succes numai dacă sînt gîndite și organizate din timp, pornindu-se de la date certe, științifice, acumulate din practică, din descifrarea tendințelor pe care le urmează diferitele fenomene și procese. Fără asemenea premise, mersul înainte al vieții economice și sociale este, dacă nu imposibil, în orice caz mult îngreunat.

Aceste raționamente au prezidat la elaborarea capitolelor din proiectul de Directive referitoare la liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale în perioada 1976—1980, precum și la sporirea resurselor energetice și electricității țării pînă la sfîrșitul deceniului următor. Sînt schițate aici, în mod succint, principalele obiective pe care ne propunem să le atingem la finele deceniului al optulea, sarcinile de bază a căror îndeplinire poate duce la aceasta.

În lumina realizărilor de pînă acum și a perspectivelor ce se întrevăd putem anticipa că în 1980, configurația economiei noastre naționale, sub raportul nivelului de dezvoltare și al structurii, al indicilor economici cantitativi și calitativi de maximă expresivitate, se va apropia mult de aceea a unei societăți evaluate din punct de vedere industrial. Disponind de o bază tehnico-materială largă, de o structură modernă a economiei, a ramurilor, subramurilor și a nomenclaturii de produse, de cadre cu o calificare din ce în ce mai bună, țara noastră va fi în stare să-și acopere în tot mai mare măsură nevoile, desigur mult crescute peste un deceniu, să participe mai activ decît în prezent și de pe o poziție mai avantajoasă la diviziunea internațională a muncii.

Așa cum știți, producția industrială va fi în 1980 de 2—2,3 ori mai mare decît în 1970. Vor căpăta o sensibilitate dezvoltare toate ramurile industriale, dar mai ales cele de primă însemnătate în revoluția științifico-tehnică și care valorifică cu o eficiență superioară resursele naturale și umane ale țării. Producția de energie electrică se va cifra la 80—85 miliarde kWh, asigurînd creșterea considerabilă a consumului productiv și al populației. Agricultură va ajunge la un grad ridicat de intensificare și va furniza cantități mult sporite de produse vegetale și animale.

Dublarea venitului național în deceniul următor va permite îndeplinirea, în continuare, a unui vast program de investiții, paralel cu creșterea însemnată a fondului de consum. Poporul nostru va reuși să asigure premisele materiale necesare realizării

rii unui înalt nivel de bunăstare, civilizație și cultură.

Tovarăși,

Mersul vieții economice pune în evidență ca un imens avantaj al ordinii socialiste faptul că ea oferă condițiile cele mai bune atît pentru dinamizarea forțelor de producție, cît și pentru adaptarea cadrului organizatoric, a formelor și metodelor de conducere la cerințele noi.

Urmărind valorificarea acestui avantaj, partidul se preocupă stăruitor — așa cum prea bine se știe — de perfecționarea organizării, conducerii și planificării economiei naționale. Perfecționările preconizate nu au un caracter conjunctural, ci se încadrează într-un proces permanent, care implică studiul sistematic al fenomenelor noi ce se conturează în economie, examinarea critică a experienței proprii, ca și cunoașterea experienței altor țări socialiste, asimilarea cuceririlor dobîndite pe plan mondial în domeniul științei și tehnicii, al conducerii și organizării.

Cunoașteți că pe baza indicațiilor de principiu ale Congresului al IX-lea și în urma unor studii aprofundate, a unor largi și rodnice confruntări de idei, Conferința Națională a partidului din decembrie 1967 a elaborat un program unitar de măsuri concrete pentru modelarea mai rațională a întregului angrenaj al economiei naționale. Ele privesc planificarea, sistemul financiar și de credit, aprovizionarea tehnico-materială, circulația mărfurilor, sistemul informațional economic, prețurile, cointeressarea materială, ca și toate celelalte activități de care depinde îmbunătățirea vieții economice. Vă este, de asemenea, cunoscut că aceste măsuri au fost concepute și adoptate nu sub presiunea unor situații nefavorabile, ci în condițiile unei dezvoltări economice sănătoase, pe o linie continuu ascendentă. Astăzi, după un an și opt luni de la Conferința Națională, constatăm cu satisfacție că tot ceea ce s-a întreprins în practică pe linia hotărîrilor stabilite dă rezultate pozitive, îndreptînd aprecierea că măsurile prevăzute sînt juste, viabile. Nu putem fi decît de acord cu concluzia din Raportul general că aplicarea unora dintre aceste măsuri trenează însă, că ritmul de elaborare a actelor normative care să le detalieze și precizeze este lent. Înaintarea mai viguroasă în direcția modernizării și sporirii eficienței activității economice reclamă traducerea în fapt, fără alte întîrzieri, a întregului program stabilit de partid pentru perfecționarea mecanismului economiei noastre naționale.

În mod deosebit se cer intensificate eforturile pentru îmbunătățirea planificării, de așa manieră încît planurile elaborate să fie cît mai bine ancorate în realități, perfect sincronizate cu potențialul tehnico-economic și uman. În lumina experienței, este cert că o bună planificare la nivelul ramurilor

de producție și cu atît mai mult la nivelul economiei naționale depinde esențialmente de modul în care este dimensionat și proporționat programul de activitate al fiecărei unități economice în parte. Numai în măsura în care în întreprinderi — celule de bază ale vieții economice — se desfășoară o aprofundată analiză a tuturor condițiilor de producție, întemeiată pe o informație exhaustivă de la fiecare loc de muncă, există garanția întocmirii unor programe de producție judicioase, cuprinzînd indici maximi, dar realmente posibili de îndeplinit. Evident că o astfel de analiză reclamă neapărat o contribuție largă a colectivului de salariați. Nu încapem înădăla că dacă în toate întreprinderile noastre s-ar statornici în mod efectiv un asemenea stil de lucru, s-ar crea premisele unei îmbunătățiri radicale a muncii de planificare și pe celelalte trepte ale piramidei care formează economia națională.

Posibilități sporite de perfecționare a muncii de planificare și a conducerii activității economice în general se creează o dată cu înființarea centralelor industriale. Prin aceasta se pun bazele unui proces de organizare mai bună și specializare mai accentuată a producției, în stare să-și asigure într-o treacă mobilitate impusă de ritmul progresului tehnico-științific. Ceea ce li se cere mai ales centralelor este ca, o dată cu conducerea producției în întreprinderile aferente, să organizeze munca de cercetare științifică și de proiectare, vizînd perfecționarea tehnologiilor de fabricație, asimilarea de produse noi. În același timp, ele sînt chemate să prospecteze piața internă și externă, să cunoască cererea de mărfuri și să orienteze producția în concordanță cu ea.

Caracteristic pentru modul cum se aplică în etapa actuală principiul fundamental al centralismului democratic în organizarea și conducerea economiei noastre este deplasarea unor atribuții de la organele centrale către unități economice de bază. Elaborarea deciziilor are loc tot mai mult acolo unde se realizează suma competențelor necesare, unde se întîlnesc acei oameni care, prin informațiile ce le posedă, sînt în măsură să aprecieze ce trebuie făcut pentru bunul mers al activității. Desigur că acest proces trebuie îndrumat cu grijă, realizat progresiv, în așa fel încît, concomitent cu acordarea de atribuții sporite, să se asigure creșterea răspunderii pentru calitatea deciziilor adoptate. Cît privește organele centrale, ele dobîndesc, ca rezultat al degrevării de probleme practice din unitățile economice, posibilități incomparabil mai mari decît în trecut pentru a se concentra asupra aspectelor cu caracter mai general, a depune o muncă fructuoasă de concepție privind dezvoltarea în perspectivă a ramurilor de producție. Diviziunea muncii între diferitele organisme pe toate treptele economiei naționale, fiecare urmărind prin activitatea sa

specifică același obiectiv al dezvoltării, apare astfel cît se poate de logică, rațională, profitabilă pentru fiecare organism în parte și pentru economie în ansamblu.

Nu putem să nu remarcăm însă că posibilitățile create prin aceste perfecționări în aplicarea principiului centralismului democratic sînt încă slab folosite. Sototim în întregime întemeiată critica la adresa unor practici anacronice, cum sînt tutelarea măruntă a întreprinderilor de către ministere, tendința conducerilor unor întreprinderi de „a se pune la adăpost” prin solicitarea pentru orice fel de decizie a avizelor și aprobărilor forului superior. Sînt tot atitea fenomene care proliferază birocrațismul, fuga de răspundere. Este timpul ca ministerele și celelalte organe economice centrale să se concentreze asupra problemelor majore ale dezvoltării ramurilor de producție și a economiei în ansamblu, devenind din ce în ce mai mult centre puternice de analiză și prognoză economică. Firește, aceasta nu diminuează obligația organelor centrale de a întări multilateral controlul asupra unităților subordonate, de a urmări sistematic modul cum se realizează planul anual, a largi asistența tehnică și economică, precum și a interveni operativ în soluționarea unor probleme care depășesc competența sau posibilitățile întreprinderilor și centralelor.

Pe bună dreptate în Raportul Comitetului Central s-a arătat că modernizarea activității de planificare vizează toate compartimentele economiei și mai ales Comitetul de Stat al Planificării. Într-adevăr, dacă în viața economică a țării au existat greutăți, ele își au de multe ori originea în insuficienta fundamentare a unora dintre deciziile înscrise în planul de stat, în corelarea lor nu întotdeauna satisfăcătoare. Volumul și valoarea cognitivă a informațiilor colectate de Comitetul de Stat al Planificării nu sînt, deci, suficiente, iar prelucrarea și analiza lor se efectuează cîteodată în mod necorespunzător. Pentru a ridica munca de planificare a economiei naționale la nivelul marilor sarcini ce le avem de îndeplinit, ar fi util ca în cadrul acestei importante instituții să fie grupate forțe care să poată desfășura aprofundate investigații științifice. În felul acesta, instituția noastră centrală de planificare va reuși, într-o mult mai mare măsură, să imprime un caracter științific propriu sale activității și totodată să ofere ministerelor, centralelor, întreprinderilor indicații prețioase pentru orientarea dezvoltării producției în concordanță cu cele mai recente date ale științei și tehnicii. Ar fi oportunitate să studieze problema înființării în cadrul Comitetului de Stat al Planificării a unui institut de calcul și prognoză economică.

În știința și în practica economică din țările dezvoltate își face loc tot mai mult concepția potrivit căreia circuitul producție-desfacere trebuie considerat încheiat nu în momentul cînd mărfurile au ajuns pe piață și s-a încasat contravaloarea lor, ci abia atunci cînd au intrat în posesia consumatorilor și satisfac exigențele lor. Pornind de la aceasta, se organizează studii amănunțite asupra cerințelor de pe piață și asupra evoluției acestora, urmărindu-se ca volumul, varietatea și calitatea mărfurilor ce se produc să răspundă unor nevoi reale, existente sau în curs de formare. Mai mult, prin diverse mijloace, se acționează în direcția creării unor noi necesități de consum. O asemenea concepție asupra producției se impune și în activitatea economică din țara noastră, transpunerea ei în practică solicitînd un ansamblu de măsuri

bine gîndite. Evident că în socialism nu numai că poate fi mai lesnicios aplicată, dar poate sluji ca o pirghie importantă de îmbunătățire a activității economice și de satisfacere în condiții superioare a nevoilor populației, de orientare a cererii de consum în acord cu interesele generale ale ridicării nivelului de civilizație al societății.

În împrejurările dezvoltării rapide a economiei naționale, tot mai numeroase și complexe sînt problemele cu care este confruntat Consiliul de Miniștri. Măsurile de îmbunătățire a conducerii și planificării economiei naționale, așa cum au fost concepute, oferă guvernului condiții mult mai prielnice pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor de înaltă răspundere ce-i revin, ca organ suprem al administrației de stat. În anii trecuți, el era, și în anumite privințe este și astăzi, supraaglomerat cu sarcini de mai mică importanță. Este cert că, printr-o întărire a rolului ministerelor și organelor centrale de sinteză economică, Consiliul de Miniștri va putea să-și întărească și mai mult propriul rol în viața țării, să se consacra în mai mare măsură studiului problemelor de perspectivă, să intervină cu autoritatea sa în reglementarea și orientarea diferitelor fenomene de amploare ce au loc în economie, ca și în celelalte compartimente ale organismului social. Se înțelege că în asemenea circumstanțe vor fi mai bine fondate și mai operativ elaborate și hotărîrile guvernului, actele normative pe care acesta este dator să le întocmească.

Conducerea activității economice într-un stat industrial modern, organizarea și dirijarea producției în unități mari, dotate cu echipament tehnic de nivel superior implică în mod obligatoriu folosirea tehnicilor noi de calcul și prelucrare a datelor a mijloacelor pe care le oferă descoperirile științei contemporane în domeniile matematicii, ciberneticii, informaticii, electronicii și altor discipline. De utilizarea unor astfel de mijloace este, între altele, legată elaborarea mai multor variante de plan, fiecare științific fundamentată, încît planul să fie rezultatul alegerii variantei optime. Cu ajutorul arsenalului modern al tehnicii de calcul pot fi cunoscute și urmărite în mod dinamic tendințele din economie, se poate interveni operativ pentru dirijarea întregii activități în sensul impus de cerințele obiective ale dezvoltării generale a țării.

Pornind de la asemenea rațiuni, conducerea partidului și statului a adoptat, în urmă cu mai bine de doi ani, un program cuprinzător de dotare a economiei naționale cu echipamente de calcul. În acest cadru, proiectul de Directive prevede, așa cum știți, introducerea unor sisteme electronice de prelucrare a datelor de capacități diferite, între care și mari. Se vor echipa în mod prioritar cu asemenea utilaje organele de planificare centrale, sistemul informațional economic, cel de aprovizionare și desfacere, sistemul financiar-bancar, unele unități economice mari, institutele de cercetări și proiectări. Pentru a obține maximum de eficiență în folosirea mașinilor de calcul, va trebui asigurată utilizarea lor în comun.

Particularitățile producției în zilele noastre impun, ca o altă cerință obiectivă, aplicarea pe scară largă a principiului muncii și conducerii colective. Într-adevăr, astăzi întreprinderile, instituțiile, organizațiile economice se găsesc în fața unor probleme de o asemenea varietate, încît este din ce în ce mai greu, iar în cazul întreprinderilor mari cu desăvîrșire imposibil ca un singur om, oricît de vast ar fi pregătirea și experiența

lui, să le poată cuprinde și cu atît mai puțin dezlega cu competența și promptitudinea dictate de exigențele vieții economice.

Se cunoaște că în ultimii ani s-a lărgit considerabil sfera de aplicare a principiului conducerii colective în diferitele verigi ale sistemului nostru economic și social. Esențial este ca organele înființate să funcționeze efectiv, să fructifice din plin avantajele unui asemenea mod de conducere. Aceasta depinde, desigur, în primul rînd de însuși felul în care sînt alcătuite. Componenta lor nu trebuie să fie întotdeauna aceeași, ci adaptată problemelor pe care sînt chemate să le rezolve. Arta constă în a grupa — în fiecare caz — și a regrua — ori de cîte ori este nevoie — pe oamenii cel mai indicați prin pregătirea, experiența și informațiile pe care le dețin. Este limpede că numai dacă toți oamenii ce compun un colectiv sînt competenți, se pot angaja reale dezbateri, se poate obține ca deciziile luate să fie rezultatul contribuției tuturor. Aș vrea să mai remarc că organele de conducere colectivă nu pot și nici nu trebuie să constituie un teren de competiție, unde fiecare ar fi interesat să triumfe propriile păreri. În cadrul lor este nevoie de un climat în care toate opiniile să fie ascultate și judecate cu atenție, pentru ca din confruntarea ideilor și punctelor de vedere să se desprindă ceea ce este realmente util și în măsură să servească progresul. În sfîrșit, conducerea colectivă dă roade în măsura în care se buzie pe responsabilitate individuală atît în adoptarea deciziilor, cît și în înfăptuirea lor. Iar o asemenea responsabilitate poate exista numai în condițiile în care se asigură o reală libertate de a decide, natural, în limitele atribuțiilor stabilite.

Aminteam la începutul expunerii de necesitatea exercitării rolului conducător al partidului în forme tot mai perfecționate, corespunzător particularităților și cerințelor fiecărei etape. Se înțelege că aceste perfecționări trebuie să se manifeste și în domeniul economic, conducerea de către partid fiind un factor esențial al realizării integrale a sarcinilor stabilite în Directive. De aici, obligația organelor și organizațiilor de partid de a întări controlul asupra activității economice, de a sprijini eficient și sistematic munca pentru înfăptuirea obiectivelor propuse. Firește că inșei organele de partid trebuie alcătuite din oameni cu o bună pregătire de specialitate și un spirit organizatoric dezvoltat, sensibili și receptivi la nou, cu o viziune modernă, înaintată asupra vieții economice și sociale.

Dragi tovarăși,

După cum știți, în cadrul amplei dezbateri care a precedat Congresul, prevederile proiectului de Directive au constituit și ele obiectul unei deosebite de atenție examinări din partea maselor celor mai largi. Au fost formulate cu acest prilej numeroase propuneri și sugestii, care sînt studiate cu atenție. Îmbunătățiri și completări pe baza lor, ca și a concluziilor ce se vor desprinde din lucrările Congresului nostru, primind definitivă consacrare prin votul celui mai înalt for al partidului, Directivele vor deveni programul de muncă al tuturor comunistilor, al întregului popor român pentru o nouă perioadă cincinală. Exprim și eu încrederea deplină că hotărîrile Congresului al X-lea al partidului vor exercita o puternică influență asupra tuturor celor ce muncesc în țara noastră, vor întări voința lor de a sluji, cu toată dăruirea, cauza înfloririi multilaterale a României socialiste, cauza vieții lor noi. (La încheierea raportului, întreaga asistență se ridică și aplaudă îndelung).

GÎNDURILE ȘI ADEZIUNEA ÎNTREGULUI POPOR SE ÎNDREAPTĂ SPRE ÎNALTUL FOR AL PARTIDULUI

Începînd din dimineața zilei de ieri privirile întregii țări sînt ațintite spre marea sală a Palatului Republicii, unde se desfășoară înaltul for al comunistilor români cel de-al X-lea Congres al partidului. Acest eveniment istoric, care prilejulește o largă retrospectivă a drumului parcurs de la precedentul Congres și, în același timp, pregătirea minucioasă a viitorilor pași în opera măreață de edificare a socialismului în întregul popor cu încredere și entuziasm, în

condițiile unei deosebite emulații creatoare. În convorbiri cu redactorii și reporterii ziarelui nostru, numeroși oameni ai muncii, din diferite colțuri ale țării, de felurite profesii, fără deosebire de naționalitate, și-au exprimat toată adevărată față de politica internă și externă a partidului, hotărîrea de a munci fără preget spre a înfăptui hotărîrile pe care le va lua Congresul. Publicăm, în cele ce urmează, cîteva din aceste declarații.

TEODOR RODEANU, cupțor șef la laminorul de sîrmă din Hunedoara:

Milioane de cetățeni din patria noastră au ascultat cuvintele calde și pline de răspundere pentru viitorul patriei și poporului nostru, pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a rostit de la înalta tribună a celui de al X-lea Congres al P.C.R. Sintetizînd politica științifică a partidului nostru, Raportul Comitetului Central reflectă înțelepciunea politică partidului, capacitatea sa de a conduce cu succes destinele României, de a asigura înaintarea neîncetată a poporului pe calea luminoasă a socialismului.

Noi, siderurgii hunedoreni, acordăm o înaltă apreciere politicii interne și externe a Partidului Comunist Român, și, prin cuvînt, fapte, ne exprimăm din toată inima adieziunea și prețuirea față de această politică, care este politica noastră, a oamenilor muncii, a întregului popor român. Considerăm întru totul justă și corespunzătoare intereselor patriei noastre prevederea cuprinsă în Raport, potrivit căreia, în centrul eforturilor întregului popor va sta continuarea consecventă a industrializării pe baza cuceririlor

revoluției tehnico-științifice contemporane.

Din complexitatea de probleme subliniate în raportul prezentat de secretarul general al partidului la Congres, am reținut în mod special atenția deosebită care se acordă în continuare dezvoltării industriei noastre siderurgice care trebuie să ajungă pînă în 1975 la o producție de oțel de 10—10,5 milioane tone, dobîndu-se producția realizată în acest an. Pentru noi, cei care muncim în siderurgie, problema dezbătută la Congresul partidului și indicațiile date privind creșterea producției de oțeluri de calitate, aliate și de înaltă rezistență, laminarea lor într-o gamă variată de sorti-

mente, folosirea mai bună a capacităților de producție constituie o puternică chemare de a perfecționa mereu munca pe care o depunem, astfel încît să dăm patriei mai mult metal. Mobilizați de perspective deschise de Congres, alături de întregul popor, noi, siderurgii din Hunedoara, vom dezvolta succesele obținute pînă acum și ne vom adăuna întreaga contribuție pentru înfăptuirea întru totul a sarcinilor pe care le vor trasa directivele Congresului aducînd aportul nostru la fărirea societății socialiste multilateral dezvoltată, așa cum a spus în încheierea Raportului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Prof. univ. EDMOND NICOLAU

Că cetățean al României socialiste, ca om de știință, doresc să extind, în aceste rânduri, puternica impresie pe care mi-a făcut-o, mie și altor colegi cu care am avut prilejul să stau de vorbă, raportul expus în fața înaltului sfat al comunistilor români, Congresul al X-lea al partidului, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, Luminosul bilanț al etapei celei mai rodnice din glorioasă sferă de veac pe care ne pregătăm să-l sărbătorim, perspectivă plină de optimism a anilor ce vin, înfățișate de către secretarul general al

partidului, au cîștigat, sînt sigur, inimile și mințile tuturor oamenilor din țara noastră.

În mod deosebit am reținut ideile cuprinse în raportul Comitetului Central al partidului privind problemele învățămîntului și științei. Accentul care se va pune în continuare, în cursul viitorului cincinal, pe dezvoltarea învățămîntului superior, pe pregătirea specialiștilor în domenii care reprezintă priorități în tehnologia și activitatea economică modernă, chezuiește asigurarea unor noi continenți de specialiști în măsură

să răspundă cerințelor tot mai complexe ale dezvoltării economiei, științei și tehnicii noastre.

Partidul, întregul popor, așteaptă din partea oamenilor de știință un aport tot mai substanțial la asigurarea progresului economic și social al patriei. Aceste cerințe, formulate cu clarviziune în raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, toți cei ce acționează în domeniul științei sînt decisi să-și răspundă cum se cuvine. Măsurile luate în ultimii ani în acest domeniu au creat un cadru favorabil dezvoltării și orientării activității științifice, cadrul care poate și trebuie folosit din plin, astfel încît știința să slujească tot

mai bine la înflorirea economiei-socială a țării. În acest sens, mi se pare deosebit de valoroase indicațiile secretarului general al partidului privind înălțarea actualiei dispersări a tematicii în cercetarea științifică, eliminarea fărîmării rețelei unităților de cercetare, urgentarea trecerii activității acestor unități pe principiiul gestionii economice proprii.

Îmi alătur glasul milioanele de oameni ai muncii din România socialistă pentru a încredința conducerea partidului că sînt hotărît să fac tot ce îmi va sta cu putință pentru a contribui la realizarea în practică a marilor obiective care ne stau acum în față.

Ing. CSIBI ZOLTAN, directorul fabricii „Miorița” din Oradea:

Am ascultat ieri, cu deosebit interes raportul Comitetului Central al partidului prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cadrul Congresului al X-lea al P.C.R. și am constatat din nou, cu aceleași sentimente de a-

dîncă mîndrie și satisfacție, consecvența cu care conducerea partidului, în frunte cu secretarul general al Comitetului Central, se preocupă de dezvoltarea în continuare, într-un ritm dinamic a economiei țării, de progresul științei și culturii, de ridicarea nivelului de trai al întregului nostru popor. Raportul, care face un bilanț grandios al preferențelor radicale care au avut loc în țara noastră în anii construcției socialiste — și mai ales în urma aplicării în viață a hotărîrilor Congresului al IX-lea —, reflectă o înaltă expre-

sie a idealurilor poporului nostru. Liniile directoare privind dezvoltarea țării noastre în următorul cincinal au ca obiectiv fundamental lărgirea și perfecționarea continuă a bazei tehnico-materiale a țării, fărirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Noi, cei care trăim pe meleagurile înfloritoare ale Bihorului, avem etaloane concrete a ceea ce înseamnă de fapt programul partidului, el fiind pregnant reliefat de cele 45 de întreprinderi moderne care funcționează în prezent în județul nostru, nouă dintre ele ridicate în ultimii ani. În același timp, noi cei ce trăim pe meleagurile bihorene, români, maghiari și de alte naționalități, ne dăm seama în mod deosebit de marea înfăptuire a orînduirii noastre socialiste: rezolvarea în spiritul marxism-leninismului, a problemei na-

ționalităților, crearea condițiilor pentru afirmarea socială multilaterală a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. Oamenii muncii români, maghiari și de alte naționalități din Bihor, exprîmîndu-și adieziunea unanimă la programul partidului înfățișat în Raportul prezentat ieri la Congres de tovarășul Nicolae Ceaușescu, sînt hotărîți să nu precupească nici un efort pentru crearea condițiilor îndeplinirii cu succes a sarcinilor viitorului cincinal, atît

prin îndeplinirea exemplară a planului pe anul în curs cît și prin pregătirile intense ce se fac pentru 1970. Sînt bucuroși și mîndru să fac parte din rîndul comunistilor care au fost și sînt promotorii vieții noi din România de azi. Împreună cu colectivul fabricii noastre mă angajez să dau o contribuție substanțială la realizarea noilor obiective pe care Raportul Comitetului Central le-a relevat cu atîtă claritate.

DORU POPOVICI, compozitor:

Am urmărit cu un mare interes Raportul Comitetului Central al partidului, expus în fața Congresului de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Analiza profundă și multilaterală a vieții interne și internaționale care este cuprinsă în Raport, perspectivele minunate pe care acesta le deschide dezvoltării patriei, vădesc spiritul științific marxist-leninist al politicii partidului nostru. Desigur, multiple probleme ridicate în Raport implică un studiu adînc de către fiecare dintre noi. Dar de pe acum sînt convins că ideile expuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care cuprind sinteza politicii interne și internaționale a partidului și statului, se bucură de adieziunea unanimă a poporului român deoarece ele corespund întru totul intereselor patriei noastre.

În calitate de artist, de compozitor, m-am oprit în mod deosebit la acele cuvinte rostite de conducătorul partidului nostru, care privesc pe creatori, la chemarea caldă adresată acestora de a pătrunde în adîncul existenței poporului

spre a înțelege năzuințele, eforturile și lupta sa eroică de a de înfățișa grandioasa frescă a României socialiste. Ca muzician consider cîntecul drept o expresie a iubirii, un îndemn la muncă, un simbol al bucuriilor noastre, ducînd peste hotare permanențele unor adevăruri artistice, o artă prin care muzicienii să participe la esența binelui și adevărului. Sînt convins că puternicul și talentatul detașament al oamenilor de artă români va da viață îndemnulului de a reda freamîntul creator al poporului, de a înnobila omul, de a-l inspira spre noi fapte mărețe, spre realizarea idealurilor socialismului și comunismului. Exprîmîndu-mi deplinul acord cu Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, consider de datorie mea să militez pentru transpunerea în viață a sarcinilor care revin oamenilor de artă și cultură, a căror contribuție la strălucirea patriei trebuie să fie pe măsura încrederii și cinstei de care se bucură din partea partidului și a poporului nostru.